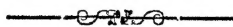

புத்தகப் பட்டியல்

அன்புருவந்தெழுந்தருளியிருந்த
 வித்தகையகம் நான் புகழ்ந்து
 அன்புருவந்தெழுந்தருளியிருந்த
 அலைபுமலைபும வேலையாயகடவுள்
 அலையமுளதே அன்புடனமுழுதே
 புகைகளபுரிந்தபல புண்ணியருடைய
 அனுகூலம் அற அருந்தவசசொல்லு
 வெறுப்பிசொறுநெருங்கி விருமாநிலபுலவர்
 சற்றவர்முகமுட கலையிடுகடலா
 சத்தியத்தனவ சாகரங்கடந்தோன
 நித்தியவைபவ நிமலனையநி கதோன
 யெளனகாரத்தி னைமபு லெருநிகங்
 மெளனநிலமைநில மாடலிமையானே
 சாதுசந்ததொடு சந்தநம்பயினமுட
 போதுவேதாந்தப புத்தமுத்தத்தை
 அருந்திடுமாதவன அந்நவநிலையை
 வருந்தியேயாயந்தா நந்தமேமருவினோன்
 வாநஞ்ஞரிருடிகள் வனமுண்டரபாபுமெய்ய
 போதகமெல்லாம புகரநீநதோன
 ஒழியாப்பிறவி யொழித்ததிடுநெறிதரு
 மழியாப்பொருடனை யகந்தனிறகாடமு
 புண்ணியாகண்ணுடைய வள்ளலபுகன்ற
 யெண்ணருமவேத வேதாந்தவிளககாப
 பழியினிலவருமவினை பற்றறத்துலைகும்
 ஒழியிலொடுக்க நூலோரந்தசறபுனிதன்
 பூரணவறிவைப புறமவிடாமறபறி
 பூரணனடிபே புகலிடங்கொண்டோன
 பாங்குறுபிரமப் பகருவர்தனனில்
 சாங்குசித்தனொனஞ் சிவலிங்கமால
 பாழ்பிழம்பொழிந ச பரமவிடைய
 திருவருள் புகழ்ந்தருளியுள்ளான்

சிறப்புப்பாயிரம்.

முத்தாகள்பாடிய முன்னூதாமே
இத்தலந்தன்னி விருபிறப்பாளா
முத்தமிழகவிஞர் முடிவணங்கிடவே
சொறபரப்பிரம சொரூபனைக்காட்டிம்
பூரணனந்தோ தயமாமநாலே
காரணக்கடவுள் கவினுறுதாளே
பன்னுறுமின்னாரசு சீர்வைபட்டசு
பொன்னிலமடவார் புனனசைந்தேதோ
சொன்னயங்குதி சொல்லுவனொன்றே
நன்னயநறமமிழ நாவலாவேதியா
மற்றவர்தம்மால் டாளாதெனறான
சத்தியஞ்செய்தோ நுணலகறத்தோடு
வடவனாகுவடமின மறைநதனொன்றும்
புடவியிலெயமாற புகலொணாதமனி

தஞ்சை,

வெங்கடாசல பண்டிதரவர்கள்

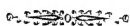
குமாருட

வைரக்கண்வேலாபுதப்புலவரவர்களுக்கும்
இளவலும் ஆகிய

அருட்கவி பாலகுமாரசாமி பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

பொன்னவிசலசப பொருட்டாதனத்திருந்
திந்நிலமாதி யெவவுலகும்படைத்
திலகயனமுராரி யிநதிரனசெவவேள்
தலைகபாநநபா சாங்குகன விண்ணோர்
எண்ணருமுறிவ ரியாவருமறியாப்
பண்ணவன்கைலைப் பருப்பதழாத்தி

சிறப்புப் பாயிரம்.

இனிதபாகத்தம ரிறைவிமெய்றுய்ம
கொடைப்பாலளிக்கக் குடித்துவள்பவருளை
சிவபெருமானைச் செய்யுளாற்பாடி
நவம்பலவியற்று நலங்கிளர்பிள்ளை
சம்பந்தமூர்த்தியின் தண்ணருள்பெற்ற
விம்பந்திகமொழி வில்லுடுக்கத்தை
அருளியகண்ணுடை யவள்ளிலென்னுங்
ஞாவராலடிமை கொளப்படுன்பன்
தேனார்சோலைச் சென்னைக்கடுத்து
தானாப்பிறங்கு சைலத்தூரன்
மாலரங்கைய வள்ளன்மாதவத்
தாலிங்குதித்த சால்புடைத்தக்கோன்
ஆங்கொருநாட்டம் ஆசான் பண்பாய்ச்
சாங்குசித்தனெனத் தருமபிதானன்
நனிசிவலிங்க நாயனானலீங்
கினிதுடனிகைக்கு மியற்பெயராளன்
புழுக்கொடுகுளவிப் புறப்புபோற்றுறவுக்
கிழுக்குடையோர்மீ திரங்கிபட்டணத்தார்
பத்திரகிரியார் பகர்தக்கணத்தில்
சத்தியசொருபித் தாயுமானவர்
முதலியமுதியோர் மொழிநூலனைத்தும்
நுதற்பொருளைய நுதலினன்ன லூல்
ஆரணந்த வமுதைத்துப்பும
பூரணந்தோ தயபொற்றசும்பாம்
அன்னதுவிளங்க வவதாரிகையும்
மன்சிற்சில்லுழி வாய்ப்பக்கருத்தும்
சொல்லும்பொருளுந் தொடர்வுறத்தவளைப்
புல்லுமபாய்த்தாயப் புகுபார்வையிட்டனன்
தேங்கராதஞ்சைத் திருஅழகப்ப
வேங்கடாசல வேளருண்மைந்தன்
நாஅல்சட்டாவ தானிவைரக்கண்
வேலாபுத்ப்பேர் வியன்றமிழ்ப்புலவன்

சிறப்புப்பாயிரம்.
பாயிரம்.

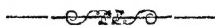
முத்தாகள்
இத்தலலோர் திடுக்கத்துதவு
ஸ்ரீராம சாமிக்ஞரிசில்
வப்புதல்வ னளிகுணமேரு
தீட்டணனங் கவினுநாமன்
கக்குமெளிதிற்பலன் தருமபாறைய
சிலைப்பிரசினிலச் சிட்டனன்மாதோ.

இந்நூலாசிரியரது பிரதமாணக்காரகிய

மு. முன்காம்பு அவர்களால்

இயற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

வேதாசிரியர் பொருள் விளங்கவேயுதிதது
சாதனக்குறியுடைய றணணருட்பொருள்கி
புதபெளதிகப் பொருளைக்களைத்து
காதலாய்வினற கடையன்முன்னான
நாதனேவந்து நவின்றனன்மிகக
வாதொருகுதும் வகையறியோன்சிறு
போதனுநடுங்கிப் புனிதனைப்பணிய
பாதமேலசூட்டிப் பாப்பொருள்விளக்கி
சாதபறசாதமே சதாமறைமுடிவில்
போதமதொழிபா பொருண்மொழியொன்றினைக்
காதினிலோதக கரைநீளுநந்தமாய
யோதியொழியே யுலகெலாம்பரவ
பேதித்தமாயையும பிரமமேதானாய்
சோதித்தொம்மசியிற் றுலங்கினனசுடரோ
ஆகியுமினறி யந்தமுமின்றிய
ஐதிபூரணமா யமைசிவலிங்கமால
பூரணந்தோதயமெனு நூலால்
நீரணிக்கடவுள் நிர்த்தமுமெளிதிற

கண்டுதன்னின்பக் காக்கிபெற்றுய்ம்

தெண்டமிழ்ச்செய்யுள் செப்புமல்வருளை

சித்தியம்பிரியா நினவிநுள்சாங்கு

சித்தனை யென்றுஞ் சிந்தைசெய்வேனே.

இலவம .

கலிவிருத்தம்.

வேதமுடிவில் விளங்கிய பொருளைச்

சாதனைசெய்வோர் தமநகருள்செய்ய

போதவொழிவாம பூரணோதயம

காதலாய்க் கொள்வோர்கருத்துள்ளோர்வரே.

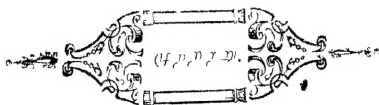
இலவம .

சூரியனுதயமாகிச் செழுங்கதிர் வீசுமா போற

பூரணவுதயமான புதைப்பொருடனைக் கண்டால்

* நீரியேவினையிரண்டு நிறைசமமாகிஞான

மேருவிலருளாநதவீட்டினில் வாழ்வர்தாமே.

RAHAMANDRANHYA,
Dr. U. V. SWAMINATHAN, 15/11/1922
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41

அவைபடக்கம்.

திருவருநாயான்மறைநத சின்மயத்துண்

தேவிய நண்வாய்மலர்நத சீகைமார்க்கம்

அருளுருவாயஸ்டசித்தும பெற்றசித்தர்

அம்பலத்தினின்றகிவன அடியார் டத்தர்

கருவறிந்தோர்குருவினது கடாக்ஷம்பெற்றோர்

கணிதமின்றிநூற்றெளிந்தோர் கவிஞாபகதாள

இருளறுப்போர்புதலெவரும் மிதனையேறப

ரென்றருளுண்மறைநததனை யிறைஞ்சிவிறபாம்.

சிவமயம்.

பூரண நந்தோதயம்.

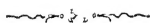

க ப ப ப ப

எண்ணிர்க்குநிநெடிநா அநிரியாவிநி, கதம்.

வேத ப் சலாகமநாண சித்தாயநி ந றா
பிளேவி, துபபயனாகு மொடேனோன
சாதனமேசெயவிததோன றுயேயானோ
நகதை துருவருணமப ப் தானேயானோ
பூதபிதநமனொந தானேயானி
பூரணமபிவநந்த செழுமபுரிதமோன
நாதகரி பகவனா சாததோனா
ஊர்வாதகரணமல வநநாருங்காபபாம

(க)

நா லாகிரியா இ ப் சலாகமநாண - சாவமுந்தானே
யாயவொப்பா பிமமென்னுங் கணபதியை'வழிபட்டு அப்பிர
மகதி நா - தபாடாகுஞ் சபபிரமணியை யுநமஸ்கரித்து அவ்
வேக பிமமகதி' மிருவருளை புணர்ந்து அது மயமா விளங்குஞ்
செவ் முத்தாகளது பாதமலங்காரையே இந்நாருக காபபுடை
மையோரது கி மலஸ்கரித்தன றொனககாணா.

இனி நிரதிகாரந்த சொரூபாநுபவாயககியாகிய இந்நா
லாகிரியா தாம அநுபவிகும பேரதைத் தமமுறுநர்களும பெ
றறுயதம் பாலதாய விருப்பினா மிருவருள் சுரந்தியற்ற மிந்துவி
னது பெயரினை தென்கு குழிககினா.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்,

குளகம்.

பததுசிறுவயதினள விறந்தசாதரம்

பாத்துபதினமுனறளவிற பதினெண்போகள

சித்ததிதபோதமெலாந தேடியாயந்து

தெளிந்துபதினாறளவின மனுவியசியான

சுததமுதுபபனுவலபல விருபானுள்ளே

தோய்ந்துதளளி தத்துவதுடபரயோகபரமம்

உற்றவிடமயாங்கெனவே தேடிததேடி

யுளமயாந்துதலைமேலுந்ததனடி.

பித்தனைப்போலிருந்தன ஸ்யோபேதாபேதப

பிரமிபபை யோகணததிற பிரிபூநாதன

சித்தானதினஒழிவி லொடுக்கஞ்சொல்லுந

திருஞானசமபந்தா மரபிலவந்த

கத்தனைகண் ணுடைய வளளலேநிப

கைகாட்டிகணணிமைபோற காததுஆண்டு

நித்தியமுமிடைவிடா நூதுந்துமடி

நெறியைப்போ லென்றையு நிதித்திபாசடி.

சத்தியுடனபரமசிவந் தானேயாநி

சாதனத்தினாகுறியுடனே தமியனேறகு

முத்தானதிக்கையது மகஸ்யார்த்தத்தான

மொழிந்தாரேமுபபதுககுண முடிந்தபின்னா

பத்தானபததுவயதுள்ளா ளாததாள

பாற்கடலையுண்டனரே பரமஞான

விததாமபூரணந்தோ தயப்பேர்கொண்ட

வேதாந்தநூலெளிதின விதித்தேனமனே.

மேற்கூறிய குளகச்செய்யுளையொட்டிய சுருதி, குரு, சுக

பவம, என்பவற்றைச் சற்று விரிவுந் கத்தியருபட

யாவர்க்கும பயன்படும பாலதாய்த் திருவாய

மலாந்குருள்கின்றா.

அனுபவச்சுருக்கம்.

பூராணந்தஸ்வரூபமே. உதயமாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமியே ளடியார்களிலெந்ருவராய் ஒழிவிலொடுக்கமென்னு மெ ய்ஞான தூலருளிய கண்ணுடையவள்ளல என்னுந்திருவபிதான ங்கொண்ட எனதுண்மை ஞானாசிரியரது மகிமையைச் சொல்லப் புகுவேனாகிற் பெருகும் என்கினும் எனதுபாவத்திற் சிறியவோர் துட்பத்தைமாதிரிஞ் சொல்லவேண்டிய ஆவசியகமாதலாற் சொல்லுகின்றேன.

ஒருவனை யமன் பதைப்புற உயிராப்பிடிப்பது போலும் ஒருபெரும்பூதம் ஒருவனைப்பிடிந் தாட்டுவதுபோலும் யான் என தறிவின கூர்மையால் அளவிறந்த தூல்களிறபழகி என்போற் பேரறிஞருலகுளிலலை யென்றும் யானாயுமதித்தலின்றி திரியும் எனனை-எனது-உஉ-வயதிற் கவர்ந்துகொண்டு மனம்-புத்தி-சித் தம் அகங்காரம்-ஆகிய-நாகுகளையும் பேரறிவென்னுங் காலதண் டத்தினுற் றண்டித்தடங்கல எனப்பலதூல்களிற சொல்லியபடியே என்னை அக்கினியாற்றின மேலாகிய மயிர்ப்பாலத்தின்மீது ஒரு காலில நிற்கவைத்து அனேகசனனங்கடொறும் பினரெடர்ந்த லப்பும் ஆகாமிய முளையை மெய்ஞானாகினியா லெரிக்கிறபோ தெனதாசிரியரை நோக்கிச்சிந்தித் துடகலங்கி முறையிட்டலரி ஐயனே சப்த இரௌவாதி நாகங்களினுங் குடிபுகுவேன் இவ் வனுவினமீது நிற்கத்தரானலெனென ஆசிரியர் தமவிழிநோக்கா கிய உண்மை ஞானாக்கினியாலெரிக்கப்பட்டு மாண்டனவாந்தத் போதமும வீண்போகா தென்னைத்திருவருண்மயமாக்கி உன்மத் தனாகிநிவித்து ஆமை தன்முடடையைக் கவனித்தல்போலும் மச்சர் தன் கிணையைக்கமனிப்பபோலும் குளவிபுழுவைக் கூட்டுள் ஞுணர்வபோலும் இடைவிடாதென்பா விமையா நாட்டமாகி என து பருவபக்குவகாலம் பார்த்திருந்து ஈய-வயசுவரையில் அன் னபிரானுகுளிர் நித்திரை முதலாயவைகள் தோன்றாது கடாக்க ன்றையபோல மருட்பட்டு திக்பரம்மை கொண்டிருந்த வென்னை அதிட்டித்து எழுப்பி ஓர்நாள் அர்த்தராத்திரியில மகனே? என விளித்து சாயாபுருஷனாவினு சுமமா ஒரு என்ற ஓபபற்றவோர்

மெழியைச்சொல்லி அந்நெறியில் * நிராசனம் - எனக்
தாசனத்திற் கட்டியிருப்பித்து எனக்கமைந்துள்ள
யென்னும் ஒருமொழியின் திராசவிபாத்தத்தை யுப
திருவிழியைத் திறநூனர். நங்து. பாடடிசைப்போரு
மிப்பாட்டிசைப்போரும் தாமபாடும தருககள் கணை
துக்களுக்குமுன் இயற்கையிலேயே சிறுவர் முதற்கொ
பபு ஆக்கிக்கொண்டிசைத்து உலருவழிகாய வழக்கி
நானானே-என்னுஞ்சொல்-முதலியுடைய மகாவகனது
ஞானத்தத்தில சிறநறிஞாக சபாயன பெருவாறுபோ
காலாகாரமாகிய ரேருலையையும் ஆராய்நிறுவையும் கண்
மணியாய் பாப பினி தன்னுட்கருககிரகவானது கொண்
லுங் கண்டகாக்கியாகிய துடையமன வபுதாநங்கப்பெற
வரசஞ்சாயமென ஒரு திரிசுரணங்களால் அறிட்டியாதிருந்
ப்பதே மௌனம். அந்நே அகிட டித்தவாகள் அசு
யோர். ஆயினும் யாவையுங் கெளரிகரித்துக்கொண்ட
மௌனம் தானே தானே தானே தானே யெனவும் நானே
நானே நானே யெனவும் நின்ககப்படாஅ- அலகி அத
தாநத சித்தாத்த முடிவாதலால் சுமமாயிருந்தகாம் அ
எனதாசிரியராகிய கண்ணுடையவள்ளலர் திருவடிசு
கியமாக்கி பிராத்ததுவத்தாலரிய இததேசத்திருநதும்
டிருப்பாயென முகாவதித்து கற்புரதிபம்போலு மென
பத் தோடைககியமாகினா. திருவருட்பெருந், அவ
திரவுபடி சாதனத்து திரிய பக குவாகமும அடுக்கேநா
டலியைவிட் டசுத்ததைப்பறறிய நெயரிபோலாது ட
சலத்தையும் பிரிததுண்ணும் விகங்கம்போல கலவி
கண்கவிழ்ந்த மெயஞ்ஞான பாலே பிரிநதுண்ணுங் தே
போலபவராகி பூரணநந்தோதய மென்னுஞ் சாகரத்த
பயனாகிய சுசத்தை தனையாரென்று ஊரத்துவபுசமா
றரிசித்தது விதேகபதமுததியை பெறுமபொருட்டு திருவ
திருவாய்மலர்ந்தருளினேன் எனக்கண்டுக்கொள்க.

* நிராசனம் - கோமுகாசனமாகி தாசனங்களுரென்றது.
திருவருணைக்காலிருப்பித்த நூதனசனமாப-இதனையனுபவித்தே
றிபுலப்படுமபாலதனு.

இது

சுதகைதனனிய நிரதிசயாநந்த பிரணவஸ்வ ரூபத்தை
இந்நூன்முகததுக்காப்புடைக் கடவுளாககி வழிப்படுதலாலாய
பயன கூறுகின்றது.

வேண்பா.

திருமாலறுஞ்சுடனாத் தெள்ளுகுளே
அருமாவுதநீடசையலண்டி-பெருமால்
வெம்புமொழுமழவினைகள் வேற்றுப்போகுமே
தும்பிக்கையானைத் தொழ.

(இதனது விரிபொழிப்புணை.) அருதாரங்களுள் கூடுமோர்
மூலமூலாகாரமாய் உள்ளுப புறமும் அவற்றின் அநதர்பாய் ஸ்பரி
சமறியுங்கையும் கந்தம்யி நரசியுமொருன தும்பிக்கைபோ
லும்; தன்பேனா நாவென் ந சொல்லவருநறி வேடுருன்றுமின்றி
நாவேயானதுபோலும் அபினனகதுவைதக்துண்டலியாகியும், பிர
கிந்தியாகியும் பிரணவசுரி ஒமருவாகியும் அசிபதனானநரிய
னாகியும் ஐந்து புத்தியாகியும் தனசன்னதானமாய் ஐந்துறுப்
படக்கியைப் போல் பஞ்சாக்ஷரங்களைத் தனகைத்து கரமே
யாய் விளங்கும் கிராயககடவுளை (மனோவாக்குகாயம், என்னுந்
திரிகரணங்களுநியாமலககருவியா யியைந்திலயப்பட்டிருந்தபடியே
யிருந்து) வணங்க. (அனாகிகற்பிதமாகிய காரணஸ்வரூபமே சப்
தமேகங்களையொத்து ஒருருவாகித் தடித்த அகமாணவமலமாகிய
மூலப்பிரகிருதி மனமாயா விஷ்ணுரூபமாம் பெருமிருண்டசொ
ரூபத்தைக்கிழித்தெழு மெஞ்ஞான சூரியனை இன்னதெனப்புலப்
படுமபடிக்கு, (ஏதுவாகிய) திருவருளை, வேறோரிடத்துள்ள
தாய்த்தேடும் போதமிறந்து அத்திருவருண்மயமாய்ப் பெரியரிழ
ற்கண்கிறுமிழற் புறம்புகாணுதடங்குமாப்போலும், கடலின்கண்
நீர்முகந்து கலசமான ததினுள்ளேதானே யடங்குமாப்போலும்,
விஷ்ணுமூடக் காரணந்தேடி அதனை நாமெகண்ணை மூடல்போ
லும், அருளைத்தேடும் போதமிறந் தகாக்கணமாயினும் அருண்
மயமாய்ச் சதாகர்ஷணம் தன் இறப்பே பெருநோன்பா நிந்திதிரு

வருட்காருண்ணிபததால் தனதேட்டமே திரண்டு அருணமாரூப
மாகிய ஞானசிரியர், அந்தாமுசுமாய்க்கோன்றி அவரது திரவரு
ளால் அஷ்டாக்ஷர, துசிதாக்ஷர, தீட்சையிடுவ அண்டி இவனை
அருட்போதனாவுயிர்ப்பித்து அததிகை வழியேயருளேததரிசித
தும தீக்ஷாமயமாய்ச் சததிகவமபததினினும், அருளேதிருமனி
யாகி பிரண்டற்றுநின்ற தனது பூரணஞானசொருபததைத்
தெனியவேண்டி அருளில் பபதாயி அறிவாறமாகி இருளினு
மொளியினுமின நும பூனைககண பாலு, காணபாறுவ சாக்ஷிபு
மாகி சததிகவதீக்ஷ வாயேசொரு தொம்பதகாக்ஷியில் அறு
பதது நாட்குவீட்டி நவ தானே திரையிடுகின்ற தனனை
யுள்ளபடி யறிந்த தாது போய் மாயமபோய் அருபுயாகிய
ததபதததிலுமயமாகிதகனை பிராமமாயு, தனனையறிந்த
மோனந்தா மமபோய் அசுபதகா பாகிய தெதிதாசன பா
மே மொனாதிதமாயத அகருத வலியுடைய சரிபாப ஞானபானு
வாகியமமுத்த அலவழியே பிதான அனாபாபிபு, அவழிச
சென்று தனனை விடாத விட பிரதானமாகிபோய் பிதானம்
பூரணமே சனதமகிய அசுதகாக வலிய, அதிட்டான
அதிரிய பிரமமாயபே பபபாசவியிவகி பிரதபலிதது
தனது நிபஸவபுபதகை விமயார நமபதகரு, அப்பாபும
தைக்கவே, சட்டமடிக் கண்ட பபிரல, அநாதசுபிதமாயை ய
அஞ்ஞானமாகி, அநிதசன காணவெருபமாய க்ஷபிமே
ஸ்தூலப்ரபஞ்மாய நவ வித பமபரமபே பபபிபபில
பாதிபபேபாபும இவை குறுப்புடை பாரோமுடைய மானிடர்
புத்த சததி சிவபரிபரமம் வினா குடமாய் இ பிரதகனாய்
ஒருக்கேங்கு சாதித பரதெரிய வசகிபி நிபஸவபுபதகைபபெறம
என்பதாம்.

அவநாரிகை.

சுத்தசைதனிய சந்தாத்நாஸா ரபமாகிய கனபி
தீய்ப்பணியவே பழவினைகயாய்பும ஒருங்கொழிந்து ஒப்பற்ற
மேகமடைவர் என்பதாம்.

இனி இதனால் தம்புடை சூழநாகிய பக்குவாபாலிரங்கி, கற்
றோர்களது ஓாவும் தம இருபுடும் தன் ஞானசிரியரா வெழுந்தருளிய
பிரமத்தின் ஹிருக்ககதைபுடும் பாரீர் என வறுபுறுத்திக்கூறுதலையறிக.

நட. | கைக் கலிக் துறை.

சீராம ஸிப்பி ாளையாடி யாடி சீரி நநகே

ஆராறு தீர்ணடி யசைவிறுநிலிற் விருணமயத்தை

ஒராரொழிவிலொடு தது னோர தகு ழணமறைதேன

வாராதி நடமாட்டித் தூயிடுக னவள்ளலேயே.

[illegible]

அ

பூரண நந்தோதயம்.

மனோக்காயும தவளைப்பாய்த்தாயுமுசாவி) கடந்து, அசைவற்று (கட்டப்பட்டாததாய் வெட்டப்பட்டாததாய் கொட்டப்பட்டாததாய் ஓடப்பட்டாததாய் தட்டப்பட்டாததாய் மட்டுப்பட்டாததாய் நனைக்கப்பட்டாததாய் புனைக்கப்பட்டாததாய் எப்பூதங்கட்கு முட்பூதமாகிய விட்பூதமபோல்) நிர்ச்சலனமாகி, நின்ற (நிலைபெற்று) நிறகின்ற, அருண்மயத்தை, திருவருணிற்றைவை, ஓரார்(சாதனைசதுட்டயஅதிதிவரபகுவர்கள்என்றி மறமையேராகள) உணரார்கள். ஒழிவிலொடுக்கத்துள்(அத்திருவருணிற்றைவை யான்எனதாத்மஞானசிரியராய்க் கண்ணுடையவள்ளலாரருளிய) ஒழிவிலொடுக்கத்தினால் ஓங்கு உணர்ந்து - அதிவுள், அத்(திருவருணிற்றையுள்ளேயே, மறைந்தேன்-இறவாதிறந்தொழிந்தேன, வாரா-(யானும எனதாசிரியரும ஏகம்யததன்றி இனிசீரகிபிடபமாகி)தரிசனநதாரார் ஆதலால், திருநடம் (அவ்நிர்ச்சலனமாக) அடாதாடுமாட்டதழுகையும், வள்ளலை (எனது) வள்ளலையும், இந்நூலினை இப்பூரண நந்தோதயம் என நூலிடத்து, பாரி-பாததட்டையாகடவோ என்று எழுதுதலைஅறிக்க
இதனால் திருவாட்டாயைச் சேவிக்கின்றாணவறிக

எண்சோகந்நிநடிந அரியவிறுக்கம்.

சகச்சோதியாஞ் சதுச சுகதாநதி

சாவரநா னாகியெழுந் சரதோபகாரி

திகப்பரி யிகம்பரவிப பணி காரி

சுவயநம் வருககொண்ட தேவதேவி

அகமபிரம மாகுமரு பானநதாயி

யண்டசரா சரமனைத்து மானருபி

சுகமெனுமோர் மொழிமொழிந்தே சடாககரத்தைத

தூங்குவிக்குந் திருவருட்டாயத தூநதாட்சேர்வாம். (டு)

இதனால் பிரமசொருபப் பேராசிரியன் சரணசரோருக

தலைக்கணிகின்றார்.

விருத்தம்.

மாயாதிமாயையதாம் விரந்தைசெய்யும்

மகிபனெங்கோன சம்பநதன மரபின்மோன

சாணா யுருக் சுண்ணுடைய வள்ளலேநம்
 சாதனதேரோ டொத்துறவென றனைவிழங்க
 ஞாயமென்னே யென்றலரிந் கூயிக் கூயி
 நானிறந்தேன் றுஞ்சு ஞான சூர்யக்
 சாயமொடுவிமைநாத சாக்ஷிதந்துக
 சமுலீணையை யெப்போழுதுங் கருத்துள்வைப்பாம். (அ)

இந்நூற்றுவங்க முதலிறுதிவரையிற் மமைந்துள்ளனவாய் செய்
 யுட்கள் இன ரஞ்சந்தமு முறையின் வைப்பாறியவாது, இந்நூலா
 சிரியர் தம் நிச்சகாநுபவகாலங்களிற் நிருவந்நாடி மமக்கு நிகழும்
 விஷையவாசனை நிகழ்ச்சிகளில் அவ்வப்போது திருவாய்மலர்ந்தருளிய
 அந்நினையே ஓநங்குக்கி யுருப்படுதகி யிருகிற இதனை வாசித்து
 னருமறிஞர்க்களறி மறையோர்க்கு மூ ளும்கிறையைச் சுட்டிய
 வறிகுறிச்சினைன் னய அப்பிறையென மகிப்பவனைத் தன்வயப்படுத்
 திக் கொள்ளுகிற களிப்பைமொத்த மனக்கிளாச்சியை யுறவர்க
 ளாவர்.

இதனால் தங்குநவாந தலைவனைப்பணிகின்றார்.

ஆசிரியவிருததம்.

கருணைகிறைமுகிலனை மிகககருதுமறிவறிஞர்
 கடாக்ஷனைப் புஷ்பரகிதக்
 நதம்பனை விரப புமமு திபைனைப்பழைவனை
 களைந்தவனை பரிபாகநாட்
 குருவாயமைந்தவனை குணமாவெழுந்தவனை
 குறியற்ற பழுமோனனைக்
 குடியாயிருநதுளங் குலவுகறபூனைக்
 கூர்ந்தருட் டருபுதினை
 ப நவநல்லறியையறி குநவையருளறிவினிற
 பார்த்தவிமையா நடனனைப்
 பகரவரிதெனமறைக ளறையபறையுலகெலாம்
 பரவுஞானச் சொருபனை

கருவையணுவறிவையருளறிவைபுயிர்நாதனைக
கங்குல்பக லறநின்றனைக
கண்ணுடையவள்ளலேத திரிகரணகத்தியாய்
கருதியஞ்சலி செயசுவரப

சரியைகிரியையி னுணுநாநகதி
லுரிமைசேரொல்லையி லுணாததனரினேதே.

தப மெஞ்ஞானசிரியர்பேரில்

பஞ்சாதசமநிமாஸி

ஆசிரியவிருத்தம்

னமுராககனைபொக வினைமுறுகதுணைமருவ
மண்ணுமவிண் னெனநுகியே
பகிமை||முதகவுவகை திகழவுபெறபகைமைமய
மகிழ்வுதருபரகுளைய
நினவினெடுமறத்கெடகு ளமிறுகவுணருமுணர்
நீககமற நெளியையுமிற
நிராமயமகாகிவெளிசி ளறபொருளாகியிழை
நேயமீ தூரியேக
புனைநெடுகவெனைதழுவி யுணவரதபுதவுசிவ
முக்யவாநந தோதய
முகிவுவணுவுருவில்வர புரியேழொருங்கூர்ந்து
முரசமறை யோலமிடநீள்
கனககிரிசிகரமுதி தொனியோய்வினர்க்குணங்
கலவுவது மென்றுபுகலாய்
கருணைவழிபாவைநிக ரறிவிலறிவாய்புனை
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே

புண்ணியுமே ஸாநாமமில் லாதவஞ்சன்றுட்ட
 போதவிருண் மூடுவஞ்சன்
 புரட்டுவஞ்சன்வினை தூட்டுவஞ்சன்பூர்ண
 புத்தியமை யாதவஞ்சன்
 வண்மைபுளநூற்படி நடக்காதவஞ்சன்விண்
 வாதாடி மகிழும்வஞ்சன்
 மாறும்வஞ்சன்பவம மீறும்வஞ்சனவிதி
 வழியையறி யாதவஞ்சன்
 நுண்ணிதாமாத்மவழி வற்றவஞ்சன் பொறி
 நுழைந்துமுடி கிளர்வஞ்சன்
 நுவல்கலககடலி னு னெரி தூடுவஞ்சன்
 னுட்பமுனை யாதவஞ்சன்
 கண்ணிரநதுமனக் கண்கெட்டவஞ்சன்யான்
 கடைவஞ்சன் நலம்படைவடு
 கருணைவழிபடவைக ரறிவிலறிவாய் புகை
 கண்ணுடைய வள்ளல்சூருவே.

(கக)

பாடவறியாவெனைத் தழிதழ்ந்துணர்ந்தபா
 வாணர்புள வேன்படைத்தாய்
 பதமாசனத்தினி லிருந்துணைதொழாதவெனை
 பகதர்முன் வேன்படைத்தாய்
 நாடிநின்றிருவருள் யடைகிலாக்கொடியெனை
 நாளுக வேன்படைத்தாய்
 நத்திநடனங்காஹ முத்தமர்சண்முன்னிந்த
 நாயேனை யேன்படைத்தாய்
 ஸ்டாதநெற்றிவிழி சூடாதவெனின்
 குழங்குலவ வேன்படைத்தாய்
 குருநினருளினியெனிலும வருதல்மெய்யெனின்மனக்
 குரங்கொடுற வேன்படைத்தாய்
 காடேகவேவளர்க் கின்றவுடலேனெநிற்
 காளாக்க மனமிசைவையோ

கருணைவழிபரவைவிக ரறிவிலறிவாயமுளை
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே.

2)

பஞ்சையெனினுங்கொடிய வஞ்சனெனியஞ்சனம்
பாவினெனிலும் கருணைகூர்
பாரமெனிலும்பார்க்க தூரமெனிலுஞ்சேர்க்க
பையகடை விழிகிருபைசெய்
தஞ்சமென்றண்மெனை யஞ்சலென்றொருமொழி
தரச்சித்தமாத் தயவுநேர்
தர்க்கனெனினுங்கொடிய துககியெனிலும்விஷை
சர்ப்பனெனினும் அனபுளீள்
கொஞ்சனெனிலுங்கபட வஞ்சனெனியஞ்சொற
குறும்பனெனிலும் அடிமைகொள்
குருடனெனிலுங்கொலைத திராடனெனிலும்புறக்
கோளனெனினுங் கலவுவாய்
கஞ்சன்வரைபழைவிதியை நீக்கிபுதுவிதிசூட்டி
கடையனைகடாக்ஷி யாயோ
கருணைவழிபரவைவிக ரறிவிலறிவாயமுளை
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே.

(கூஉ)

வாயாதுவாய்க்குமோ பொய்ப்போகவாரிதியில்
வாஞ்சைமன மேலாகியே
வாழுமெனவாழ்க்கையுங் கறபநதழைக்குமோ
வகையறிய வென்றாமல
காயத்தருககளாய்க் கறகளாய்ப்புறகளாய்க்
காணபெலா மெனின்மேலதாங்
கயவனயானருளிலாப் பதடனயானென்கிலுங்
கருணைசெய்த நின்கடனலோ
ஓயாதகவலைதீர்ந் துள்ளத்தினிம்பூர்ண
வோகைமேலிட் டோங்குதற்
குனதருட்டிருவிழி மலர்நதென்னைநோக்கலிங்
\கோர்காலம் வாய்ப்பதுளதோ

காயமோமூயினாவீண் காலத்துளாக்கிவெறி
கடைநாயில கடையாவனே
கருணைவழிபரவைநிக ரறிவிலறிவாய்முனை
கண்ணுடைய வள்ளல் தருவே.

(௧௪)

கோடானுகோடியடி யார்நரைக்குங்கடைக
கொடியனரு ளடைவதிலையோ
குரல்காமிந்நனைக் கூயிபுங்கேட்கிலாய
கூடுதல கிடனிலையோ
கூடாதுமாடிமுத லாகாதவண்ணமோ
கணுவினாக்குங் கேவலத
தலைவனோவனையாடை சூலைவனோநிலையற
தருமபாஷியாய்த் திரிவனோ
நாடாதுநாடுமென னுள்கள்பாழ்போனாடு
நமனாகு ளாகுமாறு
நடியுடற்புழுதிமண் பொடியாய்பறக்குமுன்
நனகுநீகருதி யென்னை
காடானவைம்புலக்காட் டினிலிருந்துறு
கரைசேர திருவருள்புரி
கருணைவழிபரவைநிக ரறிவிலறிவாய்முனை
கண்ணுடைய வள்ளல்தருவே.

(௧௫)

எக்காலமோபஞ்ச பூதங்களோயந்திறுவ
தெநநாள் கரணமொழிவ
தெச்சமயமோபொறி புலன்களோயவினையடைவ
தெப்போழ்து களமமறுவ
தெக்காலமோமாயை நீக்குறுவதையனே
யெச்சணம போதமகல்வ
தெவ்வேளையோசுதத துக்கங்களோயந்திடுவ
தெத்தினம் அறிவையறிவ
தெக்காலமோவேக வறிவாகின்றொளிர்வ
தெந்நொடியி லெங்கெங்கினும

எச்சமறுநீயாய்ப் புலப்படுகெனனைநா
 னெனாட்டுறந் தொழிவதூஉம்
 கக்குநாய்க்கொககவறி ஸ்ரீயமிலலேஷுட்
 கலங்குவதுனகொர ரழிகோ
 கருணைவழிபரவைநக ரறிவிவறிவாயமுளைக
 கண்ணுடைய வள்ளல்சூருவே.

(கக)

செனமம்ஸீணசெனமமா காமாசிங் தொண்டாடி
 சேர்ந்தாய்வ தெருதகால
 செல்லிடமெலாநதிகம பரிபாயகதிரி துடந
 தீகைக்கொள லெதாரைம்
 கன்மவழிநாடுங் கருதினதுவேணாக
 களைந்தெறிய தெருதகாலம்
 கணமுககுசெவிவாயமெயை ஷடமடககுநெறி
 கண்டடைவ தெருதகாலம்
 புனமை ஏழுவாழவைநீர் மெருகுமுளியெனவுணர்வு
 போதிப்ப தெருதகாலம்
 போதமதழிந்தருட பொதமதெழுந்தகா
 புரிப்பதெருதகாலம்
 கன்மன ருனகுகு கணா தென்ககரகமுமா
 காலமெககால நவலாய
 கருணைவழி பரவைநக ரறிவிவறிவாயமுளைக
 கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே

(கக)

கல்லாததீதனரு ளில்லாததீதனமுந்
 காமமொழி யாததீதன
 கனவினிலுலலறிவை நாடாததீதனமுமு
 கவலைகுடி சொண்டதின
 பொல்லாதவஞ்சமன வல்லாசமாப்பிறர்ப்
 பொருளைகவர் கினறதீதன
 புகலருஞ்சமசனரை சேராததீதனவினை
 பூராயமானதின

எல்லாவகளைத்தகு மிசைகின் றதே வன

தேக்கமில்லாததேவ

என் டோ ஹமொநீ க னெங் துரி லைப்பனே

யென் செயவே னுனருபொருத

கல்லாபிழற் றா ணுணா தேசிகாவென லோ

கைதூககுதற கருமையோ

கருணாவழி பாவைநி ரறிவி லறிவாய் டிரை

கண னுடைய வள்ள டு டவே

(கஅ)

பொல்லாதசேடனிப் பூரியிற்பலரை

புறங்குறுகின்ற சேடன

பூதாதிபேதமே மாயைவடிவான லோர்

பொருதேகமுள்ள டேடன

உல்லாசம் ண்ப்புகழி நாயி றங்கேடாகி

பல்லுணர்வுகெட்டகேடன

நனைவிளம்புமுசுட்டை நானென்றகேடன்மா

நஞ்சுகிரான கேடன

வல்லாருரைநதேவ தூநக நாலிற்பழி

வசைதெரிவி யு கேடன

வாயாறசொலறகிட னிலாககேட னட்காடு

வாய்சேடநூல்கள் கற்றுங்

கல்லாதகேடன னடைவழி னனதுபொற

கமலமலரிணையு களை

கருணைவழிபாவைநி ரறிவி லறிவாய் டிரை

கண னுடைய வள்ள டு டவே.

(கக)

வீணகவிசன்பாடுமொ டு வீணைச் செய்வையோ

வேதாநதியாச் செய்வையோ

விடையவாசனேபோகி பாச்செய்வையோ நித்திய

விரதியாகச்செய்வையோ

பாணரசவாநியாச் செய்வையோ தூர்க்குரும

பாவியாகச்செய்வையோ

பூ ர னு ந ந் தே தா த ய ம்.

பத்தருக்காளாக செய்வையோதிருவருட்
 பாககியவா னுச்செய்வையோ
 சாணவயிற்வளர்க்கவலை யச்செய்வையோவெனை
 தன்னையறியச் செய்வையோ
 சாத்திரக்குப்பையிற றடுமாறச்செய்வையோ
 தனதாடிட்செய்வையோ
 காணகுறியிழந்துளரு கயவனுச்செய்வையோ
 கலைககியானி யாச்செய்வையோ
 கருணைவழிபரவையிக ரறிவிலறிவாய்முளைக
 கண்ணுடையவள்ளல்குருவே

(20)

போகுமோ குமிழியுடல் போபுனின்சித்தப
 புரக்குமோபோதமிறுமோ
 பொய்ப்போகமாறுமோ பூததுறபடைதிரள்
 புரண்டொக்கபோயொழியுமோ
 ஆகுமோநல்லவறிவருளவருவாயகுமோ
 வம்பரவிலாசமாசி
 யண்டபகிரண்டமுந தா னுடலகொள்ளுமோ
 வத்துவைதாநந்தமாப
 போகுமோசமாதியுட போமுனாப்பரிபாகம
 புனமையாய் னைத்துவிடுமோ
 போககற்றமலமாயை நீங்குமோநீங்கிபின
 போதகிரி மீதேறுமோ
 காகமாவிழிதுயின்றமுலுமெனைநீங்காது
 காததருள்வ தெடுதவேளை
 கருணைவழிபரவையிக ரறிவிலறிவாய்முளைக்
 கண்ணுடையவள்ளல குருவே.

(21)

கொள்ளுவீரடிமையென் னுள்ளமுழுதொக்கக
 கொடுத்தமெனை தள்ளுவீரோ
 கோடிமேலாம்பிழையை நாடிநைந்துருகியுங்
 கோபமீ தூருவீரோ

எள்ளிளவுநோமன நினைவற்றுநிற்பதற்
 கொங்கினுல போலெரிந்தும்
 இருபுறகொளரியி லெறுமபு போல விப்பையோ
 இன்னமென நொயசெயவையோ
 சொள்ளையமனுள்ளங் குலைகொழிய முன்னெனைக்
 கூடிக்குலா வாமலக
 கொடியனுக்கென்றனைக் கூட்டிக்கொடுப்பையோ
 குருமுந்ததமாந தெயவமே
 கள்ளமனதோடெனற னுள்ளுறவுகொண்டெனைக்
 னாசோர விடுவையோசொல
 கநனைவழிபாவைநிக டறிவிஸறிவாய் டிரோக்
 கண்ணுடைய வாளஸ்குருவே.

(௨௨)

அமுதமுதுகனயிமிந ளாசினறநொனுமென்
 னையினற கெனமீத நள
 அமைவதிலையோபற வ சமயமவலையோகால
 மாவதிலையோ கொடிய வயான
 நெருமுததிலையோமனஞ் சாந்தமிலையோ துறவு
 தோயவதிலையோ புன்னறிவு
 தொந்தமறநெழுவுதிலையோ ஆசகக்கமிருச
 சுழலிலபடு கினறநஞ்சம்
 பழுதடைவதிலையோ பதகிலபடுனைநகா
 பாராமரி பதிலையோ
 பட்டபாடியாவுகீ செய்கதலவோகிருபை
 பாககிப்பொக விஷமிலையோ
 கருதையெனினுங்குணம் பெறுமியானபெறனமிகக
 கடினமாக கரண்பகெனனே
 கருணைவழி பாவைநிக டறிவிஸறிவாய் டிரோக்
 கண்ணுடைய வாளஸ்குருவே.

(௨௩)

காட்டிநயமாகியிற கூட்டியெனையேளிதங்
 காட்டாது னருள்புரியவுங்

கஅ

பூரண நந்தோதயம்.

கைவிட்டுநீங்கிமலக் கண்ணியாமபாசத்தில

சட்டுற தருள்புரியவும்

பூட்டிபம்பரமாயை யோட்டிகிர்பைகூட்டியருள்

போதத்தை யருள்புரியவும்

பொலலாதகாலனாங் கள்ளமனமியாதுமுன

பொருளாக வருள்புரியவும்

நாட்டிமைமபொறிவேடர் வேட்டைநாய்ப்புலனெடு

நடித்திடினு மருள்புரியவும்

நன்றுதேன்றநா நெனறுதானென்றுநா

நாடினு மருள்புரியவும்

காட்டுமானபுலியூர கைபட்டபான்மைச

சடாக்ஷிபபதென்று புகலாய

சருணைவழிபாவவிக ரறிவிலறிவாய்முரோக்

கண்ணுடைய வள்ளலகுருவே.

(உச)

பஞ்சாசமனிமலை முடிநீர்.

அவதாரிதை.

இந்நூல் ஆசிரியர் தனது நினைவுகாட்சிபவங்களில தன்னை மறந்தருண் மேலீட்டால அருவிய செயாடகளை உற்று நோக்குவோர் கறைத்தததுள் மறைவதனறி ஊழ்வளி தொடராதெனினும் மலரெறிந்தோற்றினறி கலலெறிந்தோற்றும் சொல்லாற் றொழுதோற்றின்றி, விலலாலடித்தோற்றும் மாலாயத் துதித்தோற்றின்றி காலாலுதைத்தோற்றும் மகிழ்வுறும் பிரமமாதலான் பித்தர்சொன்னதிற்பேதையர்சொன்னதிற்பத்தர் சொன்னதிற்குற்றம் பாலியார்? கற்றுவல்ல சான்றோர் என்பது என் சித்தாந்தம்.

இத-நூலாசிரியர்

தன்னையிசுழந்து கலைவனெடுசரிகிகிளத்ததுகின்றார்.

வெண்பா.

அந்நம்பமுமாமகா வரிவையாகனினபாம

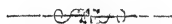
வெற்றம்பொயவை மெய்பென்றிருந்தோம்-சுரந்திரதப

பேறேபோவிடமுன பெநங்வுடலும்பொங்கபொங்கி

வாராதோவினபம் வழிநது.

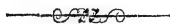

நனரா மகமதுத் தந்நால கலலார சிலா இந்நூலினு மிந்தூற்
போலிகளினுங் தஞ்செய்வாவசைத்து டினஞ்ரபொறு புகலாரொ
னபதெமமுள்வியப்பு - என்னை டிலககணபபறை நுத்திரம பலக
கணபபூரணப்பராரொரொடாநிங் நிலககணமியைப்பதனரி கல்
புரு நுயாராதோர்.

(இதன் நிரிப்பாருள்) புகழ்மலரிங் அந்நம்பததனைக்கு மளவு
படாநுண்ணிய பழைவினவலியால் உணமைஞானத்தை செம்
பிரகரிப்புபோனலுங், ஓதுளிவிஷங்கலநந் கலப்பாலென்கினும
தளப்பபடுந் தன்மையை நிகர்த்தும இமைப்போதினபங்காட்டி
புப்ப்போது துண்பப் பிறவிப்பினை தோவித்து ஒருகடிகைப்
போதும் நிலலாதொழிகி ஂற மடமாதாகளி னினபமாகிய கானற
சலப்போன்ற சிறு வினப்பதை நிலைபட்டபேருங் வெண்ணியனு
பவித்து அந்நந்த பிரவியாய மாரிமாநிப பிறநது சுழல்விசி
றியை நிகர்த்து, கருப்பாசுப்பைகளிங் கடதிப்பட்டும யம்
பாசுத்தா) கட்டுண்டு செத்துமத்த டிங்கிய ரப்போறசுழனலுங்
காதற்ற வுசிககும் வழியினறி கெடுங்காலம் பிறநதிறத்தேன இவ்
வொழியாத் துண்பம் நீங்குமாறிலை இதனைநீக்கும மெளனநந் சர
குந்நாகனெவ்விடமோ அவகைத்தெடுஞ் சாதனபெறிகள யாதோ
வெய்நெடுமியிர்த்துளமவெதுப்பி மயிர்க்குச்செறிந்து அவரது
நிரவடி பேரின்பசாகரமாகிய மெயஞ்ஞானப பாரகடல் எக்காலத
தேதானறதும்புமோவென்று பாதாதிக்கேசமும் பற்றிக்கொண்டவ
னாகி பாம்பினவாயத்தேனாபோலும் இருதலைக கொளவியினை
யெற்றம்புபோலும் விசார தீபாக்கினியினால் வெதுப்பப்பட்டுப் பெ

ருமச்செறிந்து விதியைப்பொருமி விம்மி விமயிக்கண்ணீர்திர்த்து
எத்திசையும் ஏகமாய் நிறைந்துள்ள முததிசடலே நீ என்னெதி
ரிற் மடுத்தாட்கொள்ளுக குருமூர்த்தமா வெழுந்தருளிவரமாட்
டாயோ-எ-று.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதுமபோதும் ஸ்யா எடுததடல்
போதுமபோது மையா.

அநுபல்லவி.

நாதாந்தவீட்டினில நானசுகிததில்லாமல்
நானிலமீதினில் நரவுருக்கொண்டது—(போதுப.)

சரணங் கள்.

எறும்புக்கடையுழி ரெண்ணாதபேதமாய்
கரும்பினிலையைப்போலே காணுஞ்சிறநின்பதறில்—போது (க)

கண்டுமனமகிழ்வு கொண்டு அநேசபோக
முண்டேன்ருசெனறுஅதை கண்டுணராமலே—போது. (உ)

பெண்ணுணலியனந்த பேதாபேதவுருவில
புண்ணய்ச்செனிததுகாமப் புகையினினமாழிமாறி—போ. (ங)

பார்க்குள்மாயாபாசததில பாய்ந்தகபபடடேனதை
மாய்க்கவகைதோனருமல மாணடுமுனறலைநது—போது. (ச)

தானேதனித்திருநது தவமிருந்தாலுமாயை
தேனும்பிறவிதனில சேர்ப்பதறிந்திருந்தும்—போது. (ரு)

கோனுவனந்தஜென்மக் கூறொத்தாலன்றோமூல
ஜாணறிவோம்பிறவி யொழியுமெனறுணராமல—போது. (க)

எல்லாமறிந்ததுவே யெங்குமிருந்ததது
எல்லாமறிந்தறியா திருந்தகுகத்திராமல—போது. (எ)

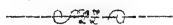
கீர்த்தனம்-முற்றிற்று.

ஐயோ வென.

கட்டளைக்கலித்துறை.

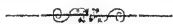
ஐயோவென சிந்தை யாதாரம நவவறிவயர்ந்து
மெய்யென நெடுகதவிப பொயததேகமாயயிலேவருந்த
தெய்வத்திருத்திலையமபலநாயன றி நவருள
சையுமெயயாகககண காணுமணி றாகலங்கினனே.

ஆய 1 த

எண்சீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருந்தம்.

ஆய்க்கித்தொன று நகோடி யகிலமபொய்யென
றறிந்தவறிவொன அளவா ம மெய்யென்று
தோந்த றறையாகாம ற மனதொன்றாகித்
தியங்கிநிற்பதொழியுமவகை தெவியாவண்ணம
மாயந்தசெனமமோவனந்தம் மறையே சொல்லும்
மாயுமுடனமாய்ந்திடுமுன மாயாவண்ணம
பாய்ந்தபுலியூர்க்கரசே யடிமைதனைப்
பட்சமுமதருளுருவாய பாரப்பதென்றே.

கருவாய.

பராபரக்கண்ணிகள்.

- கருவாயுருவாகிக காலாகிநின்றவுனை
அறியாதழிகுவது மழகோபராபரமே. (௧)
- வரந்தாவருளிலேன வந்துபறபலபிறவி
பிறந்திறந்தாலுமமெனன பேரூமபராபரமே. (௨)
- போதவிருணக்கியருட பூரணமாநிறபதற்கு
நாதவீடெய்துமவகை நவிலாயபராபரமே. (௩)
- எண்ணிலாவெண்ணங்க ளெககோடியாகினுமென
அண்ணுவுமதருளே யன்றோபராபரமே. (௪)
- விட்டாறகாலுனனைவிட வேறுகதியெங்குமிலை
பட்டபலகோடிசனமம் பாரத்தாயபராபரமே. (௫)

கலலேன்புன்னுக்குங் கடையனுணாவற்றவொரு
புலலேனபிழைகள் பொறுப்பாய்பராபரமே. (க்)

தொந்தமனைவாழ்ககைதனிம சூத்திரத்துட்புள்ளானேன
பந்தமலநீங்கநினகண பாராய்பராபரமே. (௭)

வேண்டாவெல்லாமவீணில விட்டுவிட்டுநின்னருளைத்
தாண்டிப்பிடிக்குமியல சாற்றாய்பராபரமே. (௮)

கூட்டுகருக்குருவி க நவிலைவைச்சுடடிதய
கூட்டிலருளொளியைக் கூட்டாய்பராபரமே. (௯)

நினைத்தாலும்பரம்மித்து நொக்குருகுப் பொன்னடிக்கே
செனித்தானெனவெனனைச் சோப்பாய்பராபரமே. (௧௦)

பொன்னைமடவா புழுகுகேணியிறஞ்சுதல
இன்னமுமேயுண்டோ வியம்பாய்பராபரமே. (௧௧)

வெந்தழவினொந்தவெனை வித்தாநின்பிறடிக்குச்
சொந்தமகனென்றழைத்தாற சுகங்காண்பராபரமே. (௧௨)

தூங்கியிருப்பேன சுமமாயிருந்திலவேன
ஏங்கிவறடியாவிருளேன எய்துப்பராபரமே. (௧௩)

ஐயாவுணையுட லல்லாதுருகிமமை
மெய்யாயறிவதுவு மேலோபராபரமே. (௧௪)

கண்ணிக்குடபுடபோல கலக்கமுறமரகலநா
புண்ணுகுள்ளோன்புகுத்தாய போதுப்பராபரமே. (௧௫)

ஊணியெழுத்தொன்றை யோதுறனக்கெனை
காணிககைதந்தேனென கண்ணோபராபரமே. (௧௬)

கண்ணிமையாபேறே கதிராணையேசுதரக
வெண்ணருமபேதங்களா யிருந்தாய்பராபரமே. (௧௭)

காலமாற்றிமாற்றியுகங் கண்டபலதேகமெலாடி
மேலபோத்திக்கொண்டு மெலிந்தேனபராபரமே. (௧௮)

பொய்யானபொய்யுடலை போட்டுவிட்டுப்போமுன்னம்
ஐயாவுனதருளேற காமோபராபரமே. (௧௯)

பஞ்சபுலவேடர் பாழாய்ப்ரமேந்திரத்தில
துஞ்சவருளென்றோ தூக்கும்பராபரமே. (௨௦)

அசும்பிரமமென்னுண்புனை யனந்தசென்மமானதுபோய்
மகனேவாவென்றழைத்தான் மகிழ்வேன்பராபரமே. (௨௧)

தூய்யாபுஞ்சேய்யாபுந் தாரமாவந்ததுவும்
நீயேயெனத்தெளிந்து நின்றேன்பராபரமே. (௨௨)

நினைந்துநினைந்தேங்கி நெஞ்சமபுண்ணுவதெலாம்
மனமதுங்காமையுன்றன் மாயப்பராபரமே. (௨௩)

குண்டபலதேகமெலாங் கலந்துகலந்தெடுத்து
வுண்டசெய்கைப்போதும் ஒழியாய்ப்பராபரமே. (௨௪)

அறிந்துமறியாமையினு லனந்தசன்மமானதெல்லாம்
மறந்ததெந்தக்காரணத்தான் மறைத்தாய்ப்பராபரமே. (௨௫)

பூரணமேயென்றழங்கிப் போற்றறியேயின்னாருளின்
காரணத்தையென்றோநான் காண்பேன்பராபரமே. (௨௬)

வாரணத்துக்கப்புறமா வாழாதுவாழ்ந்துநிற்கும்
பூரணத்திலென்றோ புகுவேன்பராபரமே. (௨௭)

எண்ணரியகோடியுரு வெடுத்தாடற்கொள்ளுமுனை
கண்ணாக்கண்டென்றோ களிப்பேன்பராபரமே. (௨௮)

நீர்க் குமிழிவீஷ்டவீ நீழியிருக்குமெனப்
பார்க்குண்ணினைந்தவலப் பட்டேன்பராபரமே. (௨௯)

ஐயையோபோய்விடுமென் றறியாதுபொய்வாழ்வை
மெய்யென்றிறப்பிறப்பின் மெலிந்தேன்பராபரமே. (௩௦)

சகலகலையுடையானமெலாங் தாண்டிபெரும்பாழ்வெளியில்
பகல்விளக்குபோலென்றோ பதிவேன்பராபரமே. (௩௧)

தோயாதுதோய்ந்து சுகவெளியில்ரண்டற்று
வாயாதுவாழ்வெனை வைத்தாய்ப்பராபரமே. (௩௨)

நினைந்துநினைந்துள்ளம் நெக்குருகின்றதுவுந்
தனிக்குமருளுருவே தாராய்ப்பராபரமே. (௩௩)

விட்டுவிட்டுத்தொட்டெழுத்தை வேதமுதலாய்நுமெனறன
கட்டவீழ்த்துனருளிலெனே சரபராயபராபரமே. (௩௪)

கண்ணீர்வடித்துக் கருத்தயர்ந்துகைகருவித்து
எண்ணியெண்ணிநாளழச்செய் திட்டாயபராபரமே. (௩௫)

பித்தேறியைநதுபுலப் பேயப்பிடிக்கக்கூடடிவிட்டு
கத்திகத்திற்பதுவை சமுகோபராபரமே. (௩௬)

தூயாகிமுனனிநுநது நாரமாபினனிநுநதுஞ்
சேயாகிப்பறறவுநீ சொ தாயபராபரமே. (௩௭)

விட்டெறிவெம்பாழ்பிறப்பை வேதாநதவெட்டவெளி
பட்டணத்துக்கென்னைமுகம் பாராயபராபரமே. (௩௮)

பிறந்துபிறந்திறந்தும் பினகொண்டுபோவதெனனே
காராநதுகாராநதுகண்ணீர் கலப்போபராபரமே. (௩௯)

அருளேயருளுருவாம் ஆநந்தவெள்ளத்தே
இருளற்றுநிறகவர மீவாயபராபரமே. (௪௦)

பாராயோகினைருளும் பதையாதெனமறைக்க
வாராயோபொன்னடிக்கீழ் வைப்பாயபராபரமே. (௪௧)

ஏதேதுமெறகருளி யீழிலபிறப்பிறப்பில்
சூதேநீசெயவதென்னே சொல்லாயபராபரமே (௪௨)

வாதுசம்பந்தொன்றன வனபிறப்பினோடிநப்பை
சேகித்திட்டாதெனனே செப்பாயபராபரமே, (௪௩)

பேசரியவாநந்தப் பேராழிவாய்மடுத்து
வாசிதனிலேறவெனே வைத்தாளபராபரமே. (௪௪)

சுருதிமுடிவாகுஞ் சொற்பெரியவாநந்தம்
பெருகிப்பெருகவைத்தால பிழையோபராபரமே. (௪௫)

கண்ணாககண்டானின் கருணைத்திருவருளை
பெண்ணுசையப்போழ்தே போகும்பராபரமே. (௪௬)

பாசத்தாற்சுற்றிசுற்றிப் பையப்பிறப்பிறப்பில்
தூசியாய்ப்போதனன்றோ சொல்லாய்பராபரமே. (௪௭)

வேடிக்கையோவுளுக்கு மீறுமபலவினைவு
கோடிக்கோவென்னைக் குறித்தாய்பராபரமே. (௪௮)

தானாகிற்கின்ற தற்பரத்திலென்றனைபுங்
கோனாகிற்கவருட் கூறாய்பராபரமே. (௪௯)

பேசெனொருமொழியும் பேசாதிருந்தவிடம்
நாசிமுனைவழியே நற்புள்பராபரமே. (௫௦)

சுமராயிருக்குந் தொழிலிலெனைச்செய்வாயேல்
கைமாறெனையே கணிததேன்பராபரமே. (௫௧)

பராபரக் கண்ணிகள்
முற்றிறறு.

சிவனயன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

சிவனயன்மாலாயின்ற தேசிகாநின்பொற்பாதம்
கவனமீதாடுஞ்சிதைக் கண்டிய்வதெக்காலந்தான்
புவனமீதென்னையாட்டிப் போராடலகணடாரதோ
சிவயநாமாவென்றுஞ்செந் தேயண்ணத்திருக்கண்பாரோ.

சீர்த்தனம்.

ஜிராகம் கல்யாணி தாளம் சாபு.

பல்லவி.

சுமக்க வறியேன் சுவாமி பாழ்மலக் குமபியை
சுமக்க வறியேன் சுவாமி.

அஃபல்லவி.

எம்க்குப் பரமுண்டோ வென்றுணர்ந் தேங்கியே

அமைக்கும் விதிவச ஆலையிற் தேங்கியே—(சுமக்க.)

சரணங்கள்.

பலகாலமும் பாழ் மனத்தாலையே நைந்து
பரம சுகத்துக்கிட ரானதிலே அசந்து

நிலையுறுத தென்கொல நீயொழிப்பா பெழுநது-
நினனேழை கண்ணீர்மாறு துதிர்ப்ப தழகோரொந்து—சுமகச (௧)

பேதையிற் பேதைபிலப் பேனோ மாயையைச் சுட்டு
ப்ரமமமே சகசப்ரம மானநத மேலிட்டு
போதமே நிர்ம்மலப் பூர்ணவககினிப் பட்டு
பேரம்மறை வேனோதிரு வருள்வழி யினைத தொட்டு—சுமக (2)

தேவலசகல மி நுவினைத தொட்டே மாயை
கிட்டவே கிட்டா திருநததுப்ராம சாயை
நேர்வதிலைகாணோரு நிலையாய் குருத தாயை
நெருங்கிப் பிறவியை நீக்கிடவே தீயை—சுமக. (௩)

சொராதமோ வில்லற வாழ்கைக் கானல் நீரோ
சுட்டியுஞ் சுட்டா திருநதருட் கண்ணால் நேரோ
பநதமே யாமேபொய்த தேர்சநகையா மூரோ
பட்டபின புடலைச்சுட் டப்பின்போ அருட் கூரோ—சுமக்க. (௪)

தோகரணதிகள் சுறறென்ன மட்டிப் பாழே
சூறிநெறி யறறகுரு டாகளுறவுந தாழே
காகம தாகவழு ததை நோககியும ஏழை
கைவிழற சுதியில்லை யெனிலது வெகு தாழ்வே—சுமக்க. (௫)

ஓமெனுஞ் சுழியினி லோயந தோய்ந்து நான் றாங்கி
உவ்வென ணம்விழியத நிலசாய்ந்துமே பொங்கி
ஆமெனுங் சுழியினிற் றேய்ந்துத தேய்ந்துததொங்கி
யனந்த வனநதபேத மாய்ப் பிறநதயர்ந தோங்கி—சுமக்க. (௬)

பெறறதா யிலையெனிற பிள்ளைக ளாகாதே
ப்ரம்மமே யிலையெனிற பிரபஞ்ச மாகாதே
உற்றதொன் றெனிற்கலங் குள்ளமே யாகாதே
உருகர்துள மூமையா முளவை யெனக கருளே—சுமக்க. (௭)

கீர்த்தனம முறறிற்று.

பாசத்தினுள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாசத்தி னுட்கடடுப பட்டொழுமான்போற பரதவித்தேன்
ஆசைபாசங்க ளாகன் றிடங்கி யருண் மயத்திற்
பேசாதடா வென்ப பேசசுறற காரியம் பேசசுகத
நிசாவபப மனமே கைது கைத்திங் கிழைஞ்சினனே. (ஈ)

அண்டம்.

கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

அண்டமுதலேழ வகையோனி யாழ்க்கி யனந்தசன்மங்
கொண்ட வடிவங்களெத்தனையோ கறபங்கொண்டயார்த்தேன
பண்டைவினா யொழிவோ பரிபாகம் பரவவெனைக்
கண்டவெங்கோன வள்ளல சிறிறேயிரகங்கண் ணுற்றனனே.
கண்ணுற்றதோகொடு மாயப்பிறவி கருவறுக்க
வெண்ணுற்றதோவைந தெழுததா யுமாசசுககவேதயிதி
நண்ணுற்றதோபொன் னடிகென றமயான் றனகைத்திருறை
விண்ணுற்றதேவள்ளலிங்கென் னுளத்தேயெழுத்ததுவே(அ)
சிவனேசிவனே பெனநிதநாடியென் சிதைகைத்தேன
அவனேயவனே யருளாளாகி யகத்தெழுத்தான்
இவனேயிவனே நானென்றறிபாது வெடுக்தசன்மம்
புவனம் மோழியிர் யாவும்பரவியே போனதுவே.

வெண்பா.

வந்தோம் வந்தோமெனவும வாழ்விப்பதாமெனவுந்
தந்தோந தந்தோமுதலோர் சாதனமே—எந்தைசொல
உன்னையறிந்தாலுய்வா மோர்வரம்புமின்றியருட்
டன்னின்பந தானேதானும்.

இதன் பொருள்.

பாப்ரம்மசுழி மேருவின்கிராத்துதித்த பூரணந்தமே
ஆகாய வாக்காகியும் அருளையே திருமேனியாயுடைய மெஞ்
ஞான சற்குருவாகியு மெழுத்துள்ளும் புறமும் காண்பாணங்
காக்கியுமாய் பஞ்சாக்கர ஏகசுழி மூலாதாரவைவகாளே தாமென்.

சுட்டிக் தன சுசொருபங்காட்டி, அச் சுட்டிப், பொருளாட
அது நீயானுய சாங்குசித்த சிவலிங்க நாயன, எனப்பெயரிட்ட
ழைத்து தானே சாக்ஷிபகாரணனாகி என்னேநோக்கி நானே யுனக
குள்ளும் புறத்து நிறைமேன் ஸ்வாவணமுஞ்செய்தேன நீவி
டடைவதுழின்படிக்கெனது திவருளே டகாலெனறும், உனக்கு
மெனகுகும் இரண்டறற யட்டமே, அருளயிக்கியமெனறும் உன்
னிழம்பே மேரநந்தோதய மெனறும் உய்யவலியால் ஸ்க்கியங்கு
டரவில நீசாக்ஷபகாரண எனநிருவருளேதுவே காரண
தண்டமெனறும், மன்னவழியே நொப்பாறவின் மயிர்ப்பால மீ
தேமி அறிவாயநின்ற சாவதத்துவங்களையுப் பாகதரிசனஞ்செய
து, ஸ்தூலசூதுமரணம் உரிவது மரணமேகத்தோடருள
லீட்டைதிபென தன்மய உராரணைப்பால் எனனை நவமாச
சிருஷ்டித்து, ஸாமொழி யெனது பாரணவததைத்தநதனர்
என்றவாறு.

மேற்குந்ததுள்ள செயாட்பொருள் உரையினாத்தத
தைக் கவர்ந்திருப்பதாச விடியங்களை வருவித்துக்கொண்டு கூட்
டிக கொளவதறிவிற சிவநதோதயமுகுகளே.

இது-குருமூர்த்தமாச சகரிசனந்தந்துநிகும பிரமததோடு
இநதூலாகிரியர் ஆநதித்துககனததுனரு .

பஞ்சநதனமாவது.

ஆசிரியவிருத்தம்

பதைபதைத்திட மென தசமாநி மூனறினா

பரவாதிருககவைத்தாய

பததாபததிப்பாட லபேரறுதி செயாநுமை

பக்திபேர னிறகவைத்தாய

சுதைநதக கெழுநதுவிழிமழைபொழியகமபித்து

தேம்பித்திகைககவைத்தாய

திசநாடிமுகலுயிர் கிடுககிட்டுனககூவி

தேடிபிரமிக்கவைத்தாய

புகைவுருமலமாயை தனாகரண ருபபுவன

போகமும நீங்கவைதகாய்

புத்திபறியாருறு மீதேறுவிதகாட்

பொதகிரி யேற்றுவிததாய

சுதவணிபெ ருமமவுன வொருமொழிகாடி மைசெயக

கைப மாறு நிறகியாதோ

கவனவொளிபரவவரு மவுனருருநீரி

கருணைகண்ணுடை வள்ளலே

(க)

வானாதிதானமாச் சுழலநிகிரீர்வணடு

மயமன ருபபா சிலபேர்

மணவிண்ணுமேகமா யுன்னியமுதாரித

மார்க்கத திரு பாசலபேர்

சீநவமொழிகயற ருந் பாமயாகமுந

தேனிதலினி னிறபாசிலபேர்

தெய்வசெயலொன்றிச வன ருத்தாதமபிதூந

திகழவு ருபபா சிலபேர்

மானகரிருநதாசு மாயமென கின்னருளே

மறவாதிருபபா சிலபேர்

மந்தர்சிலாமந்தர வந்தாசிலாதீயி

மாதீவிரததர் சிலபேர்

கானலபேரறசஞ்சிகக கருமமா மாயையை

கடக்குழிற் சாதனர்க்கே

கவனவொளி பரவவருமவுனரு நதேசிகா

கருணைகண்ணுடை வள்ளலே

(உ)

குடங்கவிழுநீர்காய் மடங்குடிகொணயினேன

குலவலககருள் புரியவும்

கூடிவந்துட்டிற விலாவிடி னும் வாடிவந

கொள்கையுனதருள் புரியவும்

இடம்பொருளொடேவனருத லேகநின்னருளென னு

மெணனநினதருள் புரியவும்

இச்சைவடிவானகொடு நச்சரவமாய்கைமன
 மிடர்செயா தருள்புரியவும
 திடமில்லையென்றிடைந தேங்கிசின்றயருபெனை
 திட்டமாயுள் புரியவும
 தீவிரததுறுநெறிசுள் யார் தருள்ளதெனவே
 தியங்கா து வ நுள்புரியவும
 கடமழிந்திடுந்நினை - நமறியாம
 கலங் குவது நிறசொரமுடிகோ
 கவனவொளிபரவவரு மெளனகுருடேதிகா
 கருணைகணனுடை வளளவே.

(1)

கானனீர்ப்பநதமல வாழுககைதூவாரியில
 கரைநதுருங் மாப்ராசிரிபோ
 கைலாயதிருநடன வொளியெளியைகண்குளந
 களிகூர்ந்திருப்பா சிலபேர்
 தீநிரயமெய்துமெனி னும்வைராககிபஞான
 சித்திதனிவிறபர் சிலபேர்
 சித்தநதெளிந்தபர முததராசியபாசிலர்
 சிவமாகி நியபாசிலபேர்
 மோனவழியாதிக பரியாகியேசீவன
 முததிபுழி 'றபாசிலபேர்
 முக்கியமாப்பெறுபேறு யாதியார் கருணையன்றி
 மூடன னாவீணராக
 கானகச்சருகருந தீழ்சிலருளாவனோ
 கமலதாட் காள் கிபுங்
 கவனவொளிபரவவரு மவுனகுருடேதிகா
 கருணைகணனுடை வளளவே

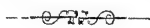
(2)

தில்லையெ ஹநாமமா யெல்லைதனிநின்றதோ
 திருநடந்தான கொணடதோ
 சிரமேருகிரியதனில் கொலுவாயிருந்ததோ
 தீமூலகிரியி லுளதோ

சொல்லவந்தாநாம ரூபபேத்தததோ
 சுருதிமுடிவாமெளனமோ
 சூக்ஷ்மசூக்ஷ்மமோ துணாராஸ்யாகமோ
 தூண்டாத சுடர்விளக்கோ
 எல்லாவுயிர்க்குமோ ருளாயெழுந்ததோ
 எகமாத்தானின்றதோ
 எப்பிரான்றிருளுன சம்பந்தொனவந
 திசைந்ததோ கயிலையினவனங்
 கல்லாதவிணனடி வானமகிலையானதோ
 கரணோணாதவிடோ
 சுவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா
 சுருணை கண்ணுடை வள்ளலே.

(௫)

பஞ்சரத்தம் முற்றிற்று.

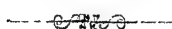

இந்நூலாசிரியர் தன் சாதனகாலிகழவிற் றாமெஞ்ஞானக்கு
 ரவரை யாறுமுதேசிகவடிவாகக்கண்டு, சாதாரணகால நிகழ்வில்
 நினைத்துநினைத்துருயி நீயார் எனநிருண்கண்முன்ன ரகோமுக
 மாவுருக்காட்டுவதெந்நாளென வினவியிரங்குமின்றார்.

நா னெ ன் னா.

எண்சீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நானென்னத் தானறிந்தே னனேககாலம்
 நன்கறிந்திப் போதிருத்தன் ஞாயமன் று
 கோனெனவென விதாயமலர் மீதிலாடுங்
 குமரேசவள்ளலெனக் குறிக்கொண் டோய்மெய்ஞ்
 ஞானவருள் வாரியில்வாய் மறித்துத் தாங்கி
 * நாதாந்தத்தேயிருந்த நடனநின்றாண்
 மோனவுருவாய்க்காட்டி ஈணர்ந்தேனென் னுண்
 முளைத்திருந்தும் வெளிவாராய் வருவதென்றோ.

இருகண்ணும்.

பராபரக் கண்ணிதள்.

இருகண்ணைமுடி யிருந்தறிவானந்த வெள்ளக்
குறிகண்டுவாயமடுக்கக் கூறும்பராபரமே. (க)

கூட்டியிருத்தன்றோ கொண்டவருட்கோலமதை
காட்டிநடம்புரிவாய் கண்ணைபராபரமே. (௨)

தன்னையேதானறிவான றுனேதனையறியா
வண்ணமிருப்பதெனறோ வாயகும்பராபரமே. (௩)

பதையாதிருந்தும் பராபரத்தைப்பாடாமற்
கதையாலனந்தசன்மங் கடந்தேன்பராபரமே. (௪)

போப்பொருளாகி பேதமானின்றதெலாம்
யாரொன்றுரைப்பே னறியேன்பராபரமே. (௫)

என்னையறியா தெடுத்தவனந்தசனமம்
உன்னையறியுமந்த வுளவேபராபரமே. (௬)

சூட்டமுடியாது சூடுதொன்றுகண்டபலன்
சூட்சுமதுதானே சுவக்கம்பராபரமே. (௭)

குள்ளமறியேன் கபடறியேனேழையையா
வுள்ளத்தினுள்ளிருந்த வோகோபராபரமே. (௮)

தும்பிக்கையோனேத துணையாய் பிறவிறொறும்
நம்பித்தொழுத்திருந்த நாயேனபராபரமே. (௯)

நம்பித்தொழுதவிந்த நாயேனப்பாழ்விட்டில
சம்பித்துவாடச சமித்தான்பராபரமே. (௧௦)

தும்பிக்கையோன்செய்யுஞ் சூதையறியாமல்
வெம்பித்திரிந்ததென்றன் விதிகாண்பராபரமே. (௧௧)

தொண்ணூற்றறுவாயுஞ் சூதாய்த்தொகைபபடுத்தி
கண்வீட்டினுள்ளடைக்க கண்டேன்பராபரமே. (௧௨)

அடிக்காணடியேனையாளுக்கப்படித்தே
அடித்தோடிகின்றவிடந் தோய்ந்தோபராபரமே. (௧௩)

நிறகுநிலைகாணேன கெடகுவிட்டுந் துமிடம்
புகைவொருமொழியிற் போனே பராபரமே. (௧௪)

நாயாகிறிதபவோத தாமமாசொவ் றுமவன்
நீயாகிறிடுகவெனே நினைத்தாபராபரமே (௧௫)

துபயிசையாவசெய்க குதையறிந்துணர்ந்து
எம்பிறவிதானே மீழ்ந்தேனபராபரமே. (௧௬)

பாழாமபாழாசையினைப் பாழாக்குவிட்டுவிட
வேழமுகனையெனக்கே விதித்தாய்பராபரமே. (௧௭)

வேழமுகனானே வேதமவுனயுந்
வாழ்வியகெவராகு வருங்காண்பராபரமே. (௧௮)

உனக்குள்ளேயானையென ஸ்ரீரூபிர்க்குளேநீயாய்த்
தனக்குத்தானாவதெனவே சாற்றாய்பராபரமே. (௧௯)

உள்ளிருநதுநீயே யுருவெளிபுந்தானாகி
எள்ளொண்ணெயாக விருந்தாய்பராபரமே. (௨௦)

பஞ்சாக்ஷரமாய்ப் பரமார்த்தமாகுமரு
ணெஞ்சிறகுடியாய் நிலைத்தாய்பராபரமே. (௨௧)

எங்கெங் குந்தேடி யிலோததேனபலிதாபில
அங்கப்புகித்தித்தையறிவாய்பராபரமே. (௨௨)

புகாக்காமோன வின்புநதைகூட்டிவிட்டாற்
சாகாக்காரந்தானோ தானேபராபரமே. (௨௩)

தேவாயுந்தேவாகோன நெகைனமூர்த்தியொடென
காவாயுமெனமுன் னடந்தாய்பராபரமே. (௨௪)

கொம்பெனனுமூலக் குறியறியவல்லாணா
யினபேபெருகி யிழுக்குமபராபரமே. (௨௫)

அம்மென்னுந்தீகை யடைதாற்சராசரபா
எம்மென்றேயாடி யிருப்பாரபராபரமே (௨௦)

உம்மென்னுந்தீகை யுருபட்டுறைந்தாகால
செம்பொனம்பலத்தே திரிவாரபராபரமே. (௨௧)

உந்திக்குமேலாகி யோமொழியாநின்றவு
யெந்தமறைதானறிவ கெந்தாய்பாரபரமே. (௨௨)

ததவம்சிபத்ததி யுருகிவந்தவாகு
செத்தசவமெழுந்து திரியுமாரபராபரமே. (௨௩)

அருளேயுளாகி யபபுறமுமேயாகி
யிருருமொளியா யியங்குமபராபரமே (௨௪)

சர்க்கரையோநெஞ்சஞ் சலிக்காபகபபாலோ
அக்கரைபநீந்த வுளாயபராபரமே (௨௫)

பாராதியண்டமெலா மாராதுபாந்ததிருக்கு
பேராதியோர்நின பிரபை பராபரமே. (௨௬)

அண்டபகிரண்டமெலா மாடாதங்காடிநரு
தொண்டருளமாடுமொரு சொல்லாறபராபரமே (௨௭)

கோர்த்தநிலையாகுங் கறியமோனவொரு
பார்த்தவிழியாற பரந்தாயபராபரமே. (௨௮)

விதிவிருத்தியாவதெலா மவிட்டேறிப்போயிருக்க
பதிபொருத்தமொன்றெனக்கு பாரப்பாயபராபரமே. (௨௯)

சிவாயநமாவெனச் சிந்தைசெய்குவொர்க்கிங்
சுவாயவெம்மாள் வுதைப்பாய்பராபரமே (௩௦)

நம்சிவயவைந்துமொரு நாதாந்தவீடாமோ
அமையதுக்கப்பாலுமறி வானுயபராபரமே (௩௧)

அறிவாயேயென்னையுனக காளாகிகொண்டாற்கால்
முறியாகியேவன் முடிப்பேனபராபரமே. (௩௨)

நெருங்குதெரியாவென் சிந்தையினுண்ணீயருளைப்
பரிந்துலெல்லாநதேடிப் பார்த்துநபராபரமே. (௩௯)

அன்புபெருகுக யறிவாநிதிககடல்
பிரிபெயெனைப் பிரிபா திருப்பாய்ப்பராபரமே (௪௦)

அனககுனாகுப போகாதோ வெமைனாப்பார் தகிரங்
அனக குத்தாறுகாது சகிமீனபாராபரமே. (௪௧)

பொன்னுமபொகட்டுப் பொன்புனபுந தாலு
மீனகுனகொண்டெனினப மெந்தாய்ப்பராபரமே (௪௨)

நெரியாதுநாடினென த திட மில்லையெனபா மீன
அறியாதியாறு மீனையறிந்தேனபராபரமே. (௪௩)

அறிவேனபரமவச மக காய்நீயெனபாபர
வறியேன்பரமாத் த னுனேன்பராபரமே (௪௪)

இறந்திருந்துன்பொன்னடியி லெப்போழ்திறும்மறிப
பிறந்தபின்பெவ்வாறு பிரிவேனபராபரமே. (௪௫)

வட்டியெட்டியா னடுததே னெனனைக்கிழ்ததள்ளாது
கட்டிவின்பொன்னடிக்கிழ் காப்பாய்பராபரமே. (௪௬)

நோதுப்பெருவெளியே தூண்டா செம்மாணியே
ஆதிமந்தமினறிமெல்லா மாணுயபராபரமே. (௪௭)

நானேகோ வினதைககோ நாறுடலைப்போடலெந்த
வேளைக்குமுனைவிடு வேடுபராபரமே. (௪௮)

பெருமூச்செறிந்தெறித்து பேரினபவிட்டைகினை
கொருமூச்சாயப்போவதுகினை னுளவேபராபரமே. (௪௯)

தருமப்பிரானென்றுந தாயாதிதிமென்றுந
பெருகுமறைபலவும பேசும்பராபரமே. (௫௦)

பேசவுங்கெட்டேனே பேசாதொழித்தவிடது
தாசையும்வைந்தழித்த கறியாப்பராபரமே. (௫௧)

தோடிப்பொருள்வேண்டாங் கொஞ்சமுமேயென்னைமுகம்
வாடாமலவைப்பதுநின் மாண்பேபராபரமே. (11௨)

தேடித்திரிந்தழுது நிருவடியைச்சிந்தித்து
வாடியுமனந்தசனமம் வந்தேனபராபரமே. (113)

எறுபுகடையானே முதலெபிறப்புத்தப்பாமல
கரும்பாலைபாகி கசிகதேய பராபரமே. (114)

ஐயோவெனபாழ்ந்தியை யாரிடஞ்சொல்லீஇ யழுனை
பொய்யேனுனககடிமைப் பொய்கேனபராபரமே. (115)

ஏதேதுசெயதிடுமோ வென்றனிந் பாழ்வினைகள்
போதுமிந்திரச்சாலப் பொய்யமைப்பராபரமே. (116)

தண்டுகண்செனமக் கலக்கமெலா விட்டொழிக
வுண்டேயுனக்கருள்கா னோகேபராபரமே. (117)

வாராயோவன்னைய வந்ததாழ்ந்திறதையாய்
சேராயோசற்குருவாய்த தெரிந்தாய்பராபரமே (118)

தோடிசன்மங்கொண்ட குறைகளெலாதிரவுண்ணை
நாடிப்பதமதிதே னாயேன்பராபரமே. (119)

கததுகூறபாவிக் கருவிகள் பொய்ப்பாழாகிச்
செத்துசெத்துவந்தகுறை தீர்ப்பாய்பராபரமே (120)

தோயிந்தமென் னுங் குருவினமொழிக்குபொருள்
மாவந்தங்காட்டிம் மகததேபராபரமே. (121)

ஏசுவெனமேலோ ரியம்புபொருளெவ்வுயிர்க்கும்
வாசியெனநின்றதனறோ வாழ்பராபரமே. (122)

இல்லல்லாவென் னுமொழி யாவுமுண்டாக்குமொரு
சொல்லாய்வினைந்ததெனச் சொல்லும்பராபரமே. (123)

சிவசிவாவென்றென்றன் சிந்தைக்குட்டான்முறைநத
புவனையறியாதலைந்தேன் ஐயோபராபரமே. (124)

சுத்திகததிததர்க்கயிங் கண்கெட்டவாய்விணர்
செத்திறந்துபோனபின்பெய் செய்வார்பராபரமே. (௬௫)

பிடித்தபிடிவாதம் பேசுபெருமூடர்களை
பிடித்தெமனெனசெய்வானே வெநதாய்பராபரமே. (௬௬)

புயோகுதர்க்கிகள்பின் பனியாயமாய்ப்புவிட
கைதலை மீமல்வைநதழுவோ கலி உதாய்பராபரமே. (௬௭)

புனபேபெருககாநி பெருநதமொழியொன்றை புலேநர்
பொபொனமபலமென கெனினகார்பராபரமே. (௬௮)

தன்னையநிநதன்றோ சாபுறமொழியேதுமின்றி
யினபேபெருபாயிநநதார்பராபரமே. (௬௯)

வாழ்ரிப்பதுவன்றோ வையமுமுதாகவொன்று
பாழ்விட டிலென்னை புகம பாராய்பராபரமே. (௭௦)

சுத்திரத்தினைப்பாரதது சுத்தவெளிககுட்புகுந்தோர்
நேத்திரமாநினனருளி னின்றார்பராபரமே. (௭௧)

சாக்ஷிதனிமசாக்ஷியாயத தன்னறிவாய்நிறகுமுன்றன்
மாக்ஷிமையைச்சொல்லதர மாமோபராபரமே. (௭௨)

போதப்பதைப்பெல்லாம் பொய்யாகிப்போகவுந்
னாத புடியிலெனை நாட்டாய்பராபரமே. (௭௩)

புரியபொருளாகி யாளுறுக்கப்படுறத்தே
பெரியபொருளதையார் பெறுர்பராபரமே. (௭௪)

கோடியுருவெடுத்துங் கூடாதவெட்டவெளி
நாடியிருந்தோரோ நல்லோர்பராபரமே. (௭௫)

பாழாகுஞ்சூனியமாயப பதையாதிறந்தவர்க்கே
வாழ்வானதேனமுதம் வழியுமபராபரமே. (௭௬)

படித்தபடிநடவார் பந்தம்போமோவுடலை
பிடிக்கவெமன்பின் னிருப்பானபராபரமே. (௭௭)

கற்றுக் கற்புப்பாழாயின் கருணையடிமறநதால்
செத்துச் செத்துப் பின்பனநதஞ் செனிப்பாம்பராபரமே. (௨௨)

செத்தற்கெமனபயமுஞ் செனிததா கருபயமும
எத்தாலும்போகாதேய செய்வார்பராபரமே. (௨௩)

தோடிமறையாலும் துறியின்னருளை
நாடிவெய்வாறுரைப்பே னுய்யாபராபரமே. (௨௪)

திடமில்லவெரிவிலைந் தெடிபுன்பகலவர
விடமெனக்குரணடோ விளம்பாய்பராபரமே (௨௫)

வருமேபெருவழவு மீசறநெஞ்சகததோ
கருவாயின்னபொற நனைக கண்டாபராபரமே (௨௬)

கற்றதொருகோடிக் கலைகனெலாபித்தானால்
எத்தாறநெளிய திராபாய்பராபரமே. (௨௭)

மோசமொன்றுமில்லாது மூவாசையையொழித்தால்
வாசநதநிககன வாழவேயாபராபரமே. (௨௮)

செற்றுத்திரிவோர்க்கே தேடரியின்னருளின்
பித்தொன மதானெபிதா குராபராபரமே. (௨௯)

பிடித்தாறபிழைப்பேனகாண பேரிப்பலிட்டநதம்
வடித்தாலெமனண்ட மட்டாபராபரமே. (௩௦)

இராகத்துவேஷ விராகத்தரையெல்லாமே
போகநெறியொற்றடைநதாற் போதுபராபரமே. (௩௧)

பழிக்கோவு நெடுந்தேன பாசியெனும்பேர்வாரா
வழிக்கேயனநதமறை வையதாய்பராபரமே. (௩௨)

எனையேபெருவெளியி லெனசெய்வாயோவறியேன்
உனையேயெப்போது நானவேன்பராபரமே. (௩௩)

கதைகொள்ளநதசனமக் கட்டாதுதொலையாயினோ
அதையேமழைக ளாற்புமபராபரமே. (௩௪)

தேவனெனச் சொல்லித் துணைக்கொள்வாய்வொழி
யாழித்து ஈம்பானே லுயாபாரபரமே. (௩௯)

பெருவெளியாய்வினறவொரு பேரின்பமே னமே
உருவெளியையாரோ ளுயாபாரபரமே. (௪௦)

அருளொளியாயெவ்வுயர்நுத்திரகக நதை
குருமொழியாலல்லோ குறிஞ்சார் பாரபரமே (௪௧)

தேனும் புகத்திள்வாரி பொங்குந் து
தானே தனியாய்த் தனிப்பேனபாரபரமே. (௪௨)

தனித்திருந்துதானே துணையறியக்கற்றோள்
இனத்திலிருந்துமென்ன வின்பாரபரமே (௪௩)

தனனையறியாததுறவு சதகோடிநாட் துண்டு
உன்னையறியவச டுளதோபாரபரமே. (௪௪)

உதேதெடுத்தாத்தம இந்நாகாதியாய்நதுமன
வாதைத்தவிரத்திருக்க வுருமோபாரபரமே. (௪௫)

துடைதட்டிக்கொண்டு துறந்தோர்க்கேயாகந்த
மடைதிறந்துதானே மடகமபாரபரமே (௪௬)

துணிவோர்க்கெதுவிரிநுந் துயநிலைச்செர்வார்
துணியாரபிறவிகுட டோயவார்பாரபரமே. (௪௭)

நயபியேயனபரனறே நாதாநதவீடடைந்தால்
வெம்புகமவாடியறபர் வேவாரபாரபரமே. (௪௮)

பாரபரகண்ணிகள் பிறழ்ந்து.

—o—o—o—

பட்டதொரு

இது.

சர்வசாக்ஷியாகிய தமமெய்ஞ்ஞானசிரியாது திருவருளுழாட்டப்
படி இந்நூலாசிரியர் தம அடைவுகளைமன்னித்து தனக்குத்தானே
வெட்டுயிர்த்திரங்குநினன ரொனககுயிக்கினறது.

எண்ணீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பட்டதொருபாடுகளைப் பகரப்போகா
பதைத்தனையோபாழாக பரையைநோயி
விட்டகுறைபோய்மறைந்த வெறுமபாழுள்ளோ
விதிமதிமுமொன்றாகி விளங்குகின்றும்
இட்டபடியிருக்கவென நெண்ணமவேறு
யிருநினைவுண்டாகவதா வினாத்தொழிதுக்
கிட்டாதுநினனுமதைக் கிடடுமபோதுக
கெடுமனத்தை பகைததறிவுக் கெட்டேனந்தோ.

ஈ தென மாயம் .

இமமொழியை முதலாகவுடைய இகனடியில்வருந் செய்புளில்
இந்நாலாசிரியர் தாம் ததுகரண புவனபொகங்களுக் கானியமாய்த
தனித்து யாவுந்தனமயமாய் விளங்குமொல்லை, மேருயிற் சிகரத்
தினின்று பார்ப்பவர்க் கடிவராததிலுள்ள துலைதூரவோர் பட்ட
ணத்துகோட்டைகொடிமரம் புலப்படு முருவததனையாத் தோன
றும், மனம், மாயை சம்பாதததாவொழியிவறி, தனிதத் தம்மொ
சொவி போராடுகின்ற போராட்டத்தை நன்கு கவனித்து நதெ
னன மாயமென வரச்சரியப்பட்டு அனோ அநதோ எனதந்தந
கத்தில் மெய்ஞ்ஞானாசிரியராய கண்ணுடைய வள்ளலார் சொல்லா
மற் சொன்ன பிரணவசபதமும் கிட்டளைகளும் ஒருகாலும் வியர்த்த
ப்படாதெனகிறும் திருவருளுழ்வலிபபடி அவர்செய்விககினற சூது
யாதோ அறியேன அறியேன. ஆகிலும் மனமாதிகளின் பாசமொழி
வுற்றுநானே நானாத் தனிதது நிலைபெற்றெனதாதமாசிரியரோடிண
டறக்கலந்துய்தறகுக் காலஞ்சமீபிககுஞ் சமீபிக்கும எனத் தனைத்
தன்னுற்றேற்றுகினறனரெனவுணர்க.

வெண்பா.

ஈதென்னமாயம் என்பின்றொடர்ந்துமனம்
போதவிழியாகிவளா போராட்டம்—நாதவொலி
வீணுகாவெங்கோன் விளவித்தகுதேதோ
நானாகிறிங்கவரு நாள்,

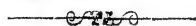
அழியாதால்.

என்னஞ்சொல்லை முதலாகவுடைய வெண்பாயிற் கவித்தளை
விரவி இலக்கணச்செயி நூற்றிருப்பதைப்பாராட்டி. செய்யுளார்த
தப பிரயோசனத்தையும் நூலாசிரியர் தம் நிட்டாசாதனவிழ்வி
லெழுந்தி வகைவடிவில்வந்ததனிமித்தங் கொண்டுக்கூட்டிக்கொள்
. ஞாதலையும் இக்து நிர்த்தாகூணியராய் வருவதுரைக்கப் புகாரந்
வுடை யோனென்னுந் துணிவால இக்துமிதுபோவிய சிலவற்றி
னும புதிப்பித்தலைகையமர்த்தி கரையவேண்டுமாவகிமமபெற்ற
சிலசெய்யுட்களுநி மாத்திரங்களை தற்செய்யுட்களையெனவகலாயிற்று.

வெண்பா.

அழியாதாற்போத மனந்திறப்பெய்து
வழியாமிதுமவுன வாக்கியம்—விழியாய
மணிப்பாம்பிநுளின் மறையுமோரீமனமே
துணிபாததென்ன தொழில்.

இதனுள் நூலாசிரியர் தம்மனத்தை முன்னிலைப் படுத்திவிளித்
து, நீ, உருவற்றொழியாது விடாததுக்கொள்ளு நின்றோசத்தகால
அனேகபிறவிகள் வாய்த்தற்கேதுவாகின்றது: இதே எஞ்சற்குந்
நாதனது மெளனவாக்கியமெனவும், விரிந்தபுவன போகங்களைத்
தன்னுட்கருக்கி யமைத்துக் காட்டுந் தாப்பணம் போன்ற நேத்
திரத்தைப்போத்த மாணிக்கத்தா லுருப்பெற்ற உயிர்ப்பாமபொ
னது இருட்கண்மருண்டு மறைதற்பெறுமோ மறையாதென்பது
நிற்குப்புலப்படுகின்றதே, புலப்பட்டும் என் திருமுன்னர் நீநாம
ருபமற்றொழியாகின்னு முருக்காட்டித் திரிவதென்னெவ்வித வேற்
பாடென வினவினவெனவுணர்க.

என்னதான்

கிர்த்தனம்.

இராகம் புனஞ்சுவராளி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னதான் , படித்தாய் பாழ்மனமே ?-நீ .

என்முன்னே பேனெகிர்த்தாய்.

அதுபல்லவி.

தன்னையறிவாயபினபு தனக்குத்தானே தா னாவாய்
உன்னையொழிகராதென்னை யுற்றுற்றிங்கேன்விழித்தாய்—என்.

சரணங்கள்.

முப்புரமெரிந்து

மீளாவக்கினி

கற்புரமாமொரு

கண்டுகொண்டிடி

போச்சே - இது

யாச்சே

பேச்சே - அதை

பொங்காச்சே என்ன.(க)

கண்டுநீகொள்ளொரு

கட்டுக்கதையலலோ

பெண்டுபிள்ளைக்கூட்ட

பேணவேநிலலாமற

பேச்சே - வெறுங்

மூச்சே

மாச்சே - அதை

போச்சே என்ன.(உ)

பஞ்சதன்மாத்நாயென்னும

பகர்நான்மறையேசாக்ஷி

வஞ்சமனமநீபய்ப்ப

வாழ்கமறையாதென

பேச்சே - அதை

யாச்சே

பூச்சே - மென்னில

சேச்சே என்ன.(ங)

மூலவீடானமூ

மூளுஞ்சூழியென்னுந

காலவீடுருவான

கண்டுகொள்வியையா

தாயே - முனை

தீயே

நாயே - உன்னைக

வாயே என்ன.(ச)

நிலலறிவாய மனப்

நீடுனி விட்டோடிப்

கொல்லுவோன வந்தாலோ

கூட்டுவானவீட்டினி

பேயே - என்னை

போயே

நாயே - உன்னைக

லேயே என்ன.(ரு)

வேதமபடித்தென்ன

வீட்டையறிந்தினி

நாதவொலிகேட்கில்

நாந்தாதென்னுன்றன

பேறே - மூல

தேரே

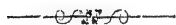
கூறே - மோன

பேரே என்ன.(சு)

பூ ர னு ந ந் தே தா த ய ம்.

மூலவீட்டிலேங்க	ரத்தான் - சுழி
முனையெழுந்த ரப்பு	ரத்தான்
காலனாவந்ததே	ருவாகான் - தன்னே
கண்டபின் வேதாத்த	மு ரத்தான் - என்ன. (எ)
எப்பாரும் போற்றவுந	தேனே - யாகி
பெழுந்து வந்தானெனெங்	கோனே
ஒ பிலலாச் சம்பந்தன்	ருனே - வள்ளல்
உருவாகி வந்ததுய	நனே - என்ன. (அ)

காந்தம முற்றிற்று.

அ ன் ன் ப ன் .

ப ஞ் ச ர த் தி ந ம ா லி.

ஆசிரிய விருத்தம்.

அன்றமராடிபணிய தொண்டர் ஜபஜபவென்ன
வகிலமெழு மண்டலமெலாய
அருள்புரிவை யெனறென்ற கிறைசப்த மொழிமுறைக
ளண்டாண்ட ரண்டமுருக
நின்றபயமென்றுகை கூப்பவும்மௌனமாய்
நிர்வீஷய வாந்தமாய்
நீராழிபோலவா காயரிலைபோலுமாட்
நிறைவுகுறை வற்றபொருளாய்

பூரண நந்தோதயம்.

என்றுமாய்நின்றதெது ஈதெனுமறிந்ததெதி
 ரண்டறவிருநத தெதுவோ
 இனியொருமனப்பேயென் மெனபினனெதிர்ப்பதே
 தேதுநீ யானுவதோ
 கன்றைதாயதேடி ருலை யூட்டுவதைகண்டுமெனை
 கைவிடுவதேது கண்டாய்
 கருணைவிழிபரவிநிறை யறிவிலருளறிவிலெழுங்
 கணெனுங்க ணுடையவளலே.

(க)

ஒன்றுபொருளெனறவறி வென்றுமுனையனறியே
 யுலகமிசை வேறு ருளதோ
 வுளவெனவிருநதமன மேதுனனையல்லது
 வுயிர்விடுக்குங் காலனாய்
 நின்றமயவிரதர ஐகஜாலமுமனநதமாய்
 நெறிநாட்டி குறிகாட்டவும்
 நெக்குநெக்குருகிவிழி நீர்பொழியநைநதுனா
 நெஞ்சநதுடித தலறவும
 என்றுமாய்நின்றதே தறியாதவனமனென்
 னிதயமலருதய குருவா
 யேதேதுமகலவருளாழ்வாய்மடுத்ததித
 வேகாந்தத தெனறுய்வனோ
 கனறையெதிருமதா மென்னவுனத்திமையை
 கடர்கூழ்பப தெனறுபுகலாய
 கருணைவிழிபரவிநிறை யறிவிலருளறிவிலெழுங்
 கணெனுங்க ணுடையவளலே.

(உ)

வயிற்றொருபுறத்தே யிழுக்கவுநதீச்சுழிஇ
 வள்ளலே யெனமெறிகவும்
 வருத்தமறியாமனப் பேயுடனபோராடல்
 வாயாலுஞ் சொல்லமுடியா
 துயரொருபுறத்தேயிழுக்கவும் பொறிபைநதுஞ்
 சூதாயெதிர்த்து நின்றும்

தோயுமேரோந்துபுலவேடர்க ணிமைப்போதுந்
 துலையாவழக் காடியும
 பயமொருவனிடையிடாப் பதறிவிழுமான மேரல
 பார்த்துகெக கலித்துநின்றம
 படுபாவிசூதனெனுஞ் சண்டாளகோவியோ
 பஞ்சபோ லெனையெரிததும
 கயவனினுமபுனமையான பொல்லாப்புமுகூட்டை
 காப்பதோ நய நபுகலாய
 ச ணைவிழிபர விரிநை யறிவிலருள றிவினெழுந்
 கணெனுங்க ணுடையவளலே.

(ங)

அறிவதுமழிந்தமனம் பகைகொண்டிருக்கவுனை
 யர்ச்சிப்பதெந்த விதமோ
 அருண்டங்காணுது பொருளிடந்தோணு
 தகங்குளிர்வ தெந்தவிதமோ
 பொறிவிழிதிரிந்துழற போதமுமழிந்தருட்
 புலமறிவதெந்த விதமோ
 பொருட்புலம் பூரணந்தமோ மெயி லுட்
 புகாரினற தெந்த விதமோ
 தறிபோலுமிண்டனே தானிலாதொன்றிலைக
 தானாகா தெந்தவிதமோ
 தமிய லுட்குண்டலித் தத்தளித்தாடலுந்
 தனியாததெந்த விதமோ
 கரிபுரித்தாண்டவா கோடுகோடெ றறவெனை
 கைவிடுவதெந்தவிதமோ.
 கருணைவிழிபரவிரிநை யறிவிலருள றிவினெழுந்
 சணையங்க ணுடையவளலே.

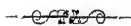
(சு)

பேயமனதினோடு குறள் பேசாதிருக்கவும
 பிரபஞ்சமாயையோடு
 பித்தமபிடித்துநட மாடாதிருக்கவும
 பேச்சற்றவாநந்தமும

தாய்பேரலிருந்துமேனை தாண்டாதிருக்கவுந்
 தாக்கற் பூரணமதே
 தள்ளிதிரிபுடியெனவும் விள்ளாதிருக்கவுஞ்
 சாதனசதுட்டயமதம்
 நேயவருளாகியதை நீங்காதிருக்கவும்
 நெறிபேதவிபரீதமும்
 நிதியானதானநிதி களையாதிருக்கவும்
 நெஞ்சுமபதைப்பற்றதாய்
 காயவாகாயநிலை போலவுன தத்விதங்
 கவர்வதறி யாவறிவிலோ,
 கருணைவிழ்பரவிநிறை யறிவிலருளறிவிலெழுங்
 கணையுங்கணுடையவளலே.

(ரு)

பஞ்சரத்நமாலே முற்றிற்று.

நாடித்திரிந்து

இது. பராகுருவாம்பரா பரத்தொடிகிளத்தல்

பராபரக்கண்ணிகள்.

- நாடித்திரிந்தறிவும் நானிழங்கதல்லாமல்
 பாடித்திரிந்தமனப் பகையேன பராபரமே (க)
- பித்தம்பிடித்ததொரு பேயாட்டிலென்னபயன
 சுத்தவருள்ளன்றோ சொககும்பராபரமே. (உ)
- பட்டுபட்டுநொந்தறிவும் பாழாகிப்பாழ்மனமுங்
 கெட்டுவிட்டவென்குறையைக் கேளாய்பராபரமே. (ங)
- சூசாய்ப்புலவேடர் சுற்றிசுற்றியென்றனிடம்
 விராதுபுரியுமந்த வழக்கேன்பராபரமே (ச)
- குண்டலிபாய்கின்றகத்துட் கோரணியின் சுத்தாட்டை
 கண்டுமுகத்திறின்றேன் கண்ணே பராபரமே. (ரு)
- தீரவிலையவ்வேயுந் தீர்ந்துசுழியாக்கினியில்
 நேரவிலையென்றன நிலைமைப்பராபரமே. (சு)

கன்னஞ்சுருகிக் கணாந்திளக வைத்ததெல்லாய்
என்னையறிவதற்கே யெநதாப்பராபரமே (எ)

ஆட்டாதேயென்றனை யாட்டியடியார்க்கணமுனா
சாட்டாதேவீணனெனக ண்ணேபாராபரமே (அ)

தோற்றியிததுந்தான்றானே சுறாஞ்சுழலவண்டாய்
ஆட்டிவைப்பதெனையழகோபராபரமே. (க)

எதுந்நிருவருளென நெண்ணிய ாளுள்ள ந்தம்
போதும்பதையாதுவைநதாற்பே பாராபரமே. (கௌ)

வா தடைநதேரிற்பதமே வாய்நவுபதேசந
தநதேனைககையிடவுந தருமோபராபரமே (கக)

தானிருந்தவீட்டினிலே தப்பாதுமாயைநிற்கு
தேனுணர்ந்தமோகர்கட் சுதநெரியுமபராபரமே (கௌ)

உயிரோமயிரா யுளமுறிநது போனாலென்
வயிறநிறையாநத ரதம் வருமோபராபரமே (கௌ)

மேதசஞ்செயாமலெனே முழுதுங்நசுதாசுகிவிட்டால்
பாசமொழிநதிங்கண் பாராயபராபரமே (கசு)

ஐயாவடிமைககா யருளுதயவெறபினி ருன
கைவைத்திழுப்பதுநின் கடைமைப்பராபரமே. (கரு)

என்னவென்னகண்டிததிங் கேங்கிமங்கிகுங்கிசொன்ன
அன்னதறிபாத்துனக் கழகோபராபரமே. (கசு)

இழுத்துவினையெப்பறித்திங் செனைவெரியில்விட்டபின்பு
அழுத்தமுளநெஞ்சமுமக் காமோபராபரமே. (கௌ)

சும்மாயிருக்காமற சூதாயெனைப்பிரிந்தால்
எம்மாதிரியுஞ்செய்வதெனையோபராபரமே. (கௌ)

கைம்மாறுனக்கொன்றுங் காணுமையினாலோ
நமமைவிட்டிமெல்ல நடந்தாய்பராபரமே. (கசு)

சொல்லாதெல்லாஞ்சொல்வேன் சூரியமாரின்றவுனை
கல்லாதொருவழியில் கற்றேன்பராபரமே. (உௌ)

சுஅ பூரண நந்தோதயம்.

பொங்கபொங்கவாந்தம பொங்கியருண் மூட்டிவிட்டால்
எங்குந்தெரியாதிருப்பேன் பராபரமே. (௨௧)

ஆந்தப்பாலதனை யண்ணாக்கி னுனமித்தாற
முனந்தம்பாடித் தழைப்பேன்பராபரமே. (௨௨)

சருவபரிபூரணமாய்த் தாக்குமாநதவெள்ளம்
பருவம்வந்தார்தமக்கே பாடிமபராபரமே. (௨௩)

பார்த்திமையாப் பார்வைதனிற் பதினாலகமெங்கும்
கோர்த்திருக்குமோனவினப் கொடுப்பாய்பராபரமே. (௨௪)

திருவருளிற்றான்மறைநது தெளிநதுதெளிந்தானநதப்
பொருள்மறைக்கரீயுமெனைப் பொறுப்பாய்பராபரமே. (௨௫)

சற்றேமனமிரங்கித் தாய்மலர்ததாட்டாண்மறைக்க
கற்றபலநூல்களெலாங் கணக்கோபராபரமே. (௨௬)

போதப்பதைப்பெலலாமு பாய்யாகிப்போயமறைந்தோர்க்
கேதுகுறையென்றோ வெழுந்தாய்பராபரமே. (௨௭)

கட்டிப்பிடித்திடவுங் கண்ணையருளமிர்தப்
எட்டிக்குடித்திடவு மின்பம்பராபரமே. (௨௮)

சராசரமுந்தானகித் தாங்கமுடியாமலன்றோ
கரபரத்திரமேந்தக கறைய்பராபரமே. (௨௯)

பாற்கடலாமாநதப் பாற்கடலும்பொங்கியிட்டால்
யார்க்குந்தெரியா தமர்வேன்பராபரமே. (௩௦)

கட்டிகட்டிநெஞ்சங் கனிந்துதணிந்தருளில்
எட்டிஎட்டிநான்மறைய தென்றோபராபரமே. (௩௧)

அமமமாவென்று அனந்தவுருக்கொண்டமுதேன
இம்மாத்திரந்தெரியா தென்றோபராபரமே. (௩௨)

ஐயையோகைவிடுத்திங் கியாருமறியாதவழிச்
செய்வதென்னயானுமென்ன செய்வேன்பராபரமே. (௩௩)

பிதற்றிப்பிதற்றிமனம் பித்தாகிச்சோர்ந்துவிட
அதட்டியெனைக்கைவிடவு மாமோபராபரமே. (௩௪)

ஐயையோவென்னை யறிவாயேயானுமுனை
வையமெலாந்தேடி மடிந்தேன்பராபரமே. (௩௫)

வாயிறாபேசும வகையறியேனகோடிசும்ம்
தோயாதுதோய்ந்த அதைச் சொல்லாய்பராபரமே. (௩௬)

எடுத்தெடுத்த சொன்னதெலா மெண்ணுமலின்னமெனை
தடுத்தடிமைகொள்ளத் தகாதோபராபரமே. (௩௭)

பாராயோலையா பதையாதிநதச்சுந
தாராயோவுள்ளத் தணிப்பாய்பராபரமே. (௩௮)

பட்டுப்பட்டுநொதுளமும பதைத்துப்பதைத்தழுது
கெட்டுகெட்டேனெனகுறையைக் களைய்பராபரமே. (௩௯)

பொல்லாப்புலாலாம் புழுகு ட்டையானெனவு
நல்லாபச்சுமப்பிததாய் நனடி ராபராபரமே. (௪௦)

சமபிழுகம்வாடித் தகைக்கவருளினிறிபுன்ன
நம்பிபுங்கைநூவ னன்னோபராபரமே. (௪௧)

பொங்கபொங்கவரநதம் பொங்கவ நுண்ணுமறைவாத
தங்கவுமேறிற்குத் தகாதோபராபரமே (௪௨)

தூராதூரமெலாஞ் சுறறிசுறறி காணுமந
பாராதபாலைபொன்றைப் படைத்தாய்பராபரமே. (௪௩)

பாராதுபார்த்திருக்கும் பப்பிரம்பபேரெளியில்
வாராதெல்லாமெனகண் வருமேபராபரமே (௪௪)

திட்டிதிட்டிப்பார்த்துந தெருத்தோறுமேயழுதும்
பட்டதெல்லாபுன்கிரிப்பாய்ப் பாராததாய்பராபரமே (௪௫)

கேடுகெட்டபாழுடலுங் கெடுமெனவுந பொன்னடிக்கே
பாடுபட்டுப்போட்டுடைகப படுமோபராபரமே. (௪௬)

தத்தித்ததிப்பாழ்பிறப்பிற் சராசர ருநதுநனதெனது
யத்தனஞ்செய்தாலேம னெரிவான்பராபரமே. (௪௭)

குதையறிவாரவோ சோதிமணிவாசலவழி
நாதவொலியாகியுள்ளே நடந்தாய்பராபரமே. (௪௮)

பாசம்பூசிப்பதுவும் பஞ்சாக்ஷரமாமென்
ரோதியுணரவரு ஞண்டாம்பராபரமே. (சக)

கண்கெட்டமாடாகிக் கருவிகளிலேமறைந்து
புண்பட்டனந்தசெனமம புருந்தேன்பராபரமே. (சூ0)

நடந்துகிருவருளாய் நான்மறையபபேரொளியும்
அடர்ந்துவகெலாமறைவ தாமேபராபரமே. (சூ1)

தாம்தாமெனவுணாக்குஞ் சததியத்துக்குட்புறம்போய
ஆம்ஆமெனவுணாப்பு தார்காண்பராபரமே. (சூ2)

பாதிபுருப்பெண்ணுட பரமார்த்தமபாதிபென
பூதியத்திலொன்றாய்ப் புருந்தாய்பராபரமே (சூ3)

அருட்கூத்தைத்தேடிதனை யறிபானாமாயதனில்
தெருக்க-த்தாய்ப்போகவுமே செய்தாய்பராபரமே. (சூ4)

இலையோகிருவருளென் றேங்கியழுதழுது
வுலையின்மெழுகாயுள்ள மோய்த்தேனபராபரமே. (சூ5)

பாடாதுமபாடிப்பரமேயென்றேங்கினின்றும்
கூடாவாழ்வென்றோ கொடுப்பாய்பராபரமே. (சூ6)

திடுக்கமேபித்தாகித் தேடித்திரிந்தருளை
யடுக்கவகையறியே னையாபராபரமே. (சூ7)

கண்காட்டிவிட்டுக் கலங்கவுங்கை சிட்டாயே
புண்காட்டில்யானும் பொறுக்கேனபராபரமே. (சூ8)

போதுமபிறந்துழன்றென் பொய்நீர்சுருமிழைப்போல்
யாதுமறியாதிறப்ப தியாங்கொல்பராபரமே. (சூ9)

வாதோடுகுதின் வகையறியார்க்குட்புறம்பாத்
தாதாவுமாகியருட்டந்தாய் பராபரமே. (சூ10)

எழுதியறியாதபொரு ளென்னுமறையோலமிட
அழுதழுதுரைந்தே னறிவாய்பராபரமே. (சூ11)

கைதொழுகவாய்ப்பொத்திக் கண்ணீர்வடித்துருக்
மெய்யெழுரோமஞ்சிலிர்ப்பமெலிந்தேன்பராபரமே. (சூ12)

நெக்குநெக்கியுருகி நீர்க்கடலும்பொங்க்பொங்கி
யெக்கரலங்கண்மியே நெந்தாய்பராபரமே. (௯௩)

பார்த்தாலுயிரும பறந்திடுமெயன்றேங்க
சேர்த்தாற்றிருவடிக்கீழ் திடங்காண்பராபரமே. (௯௪)

பாராதிறந்துவிடில பரிபூரணப்பொருளும்
வாராதோஐயானீ வாராய்பராபரமே. (௯௫)

இறந்தவிடமேயருளா பெப்பொருளுநதானுகி
கறந்தமுதமூட்டிவைப்பாய் கண்ணேபராபரமே. (௯௬)

தள்ளிதள்ளிவிட்ட லுந தயங்காவருள முதம்
அள்ளியள்ளியூட்டி யெனை யாளாய்பராபரமே. (௯௭)

அருளேயருளேயெனறும் அமமமமா வன்றமுதம்
பொருளேமறைத்தால்யான் பொறுக்கேன்பராபரமே. (௯௮)

இடித்தாலும்போகேனே யென்புகளெலாநொறுங்க
அடித்தாலுரினனைவிடே னையாபராபரமே. (௯௯)

போனபினபெனசெய்வேனே போனபினபும்பத்துசென்று
ஆனபினபுமிவ்வலைச்சல் ஆமீமாபராபரமே (௧௦)

கடிகாயின்குட்டிகள்போற் கணக்கிறந்ததேகமெடுத்த
தடிகாடார்க்கென்னபுத்தி யறையேனபராபரமே. (௧௧)

வெறிகொண்டுபொன்மேல் வெறிகொண்டலைவரை
நரிகொண்டுபோவதுவே ஞாயம்பராபரமே. (௧௨)

பித்தமபிடித்துபெண்ணின் பேரழலிலேவிழுபேரர்
கத்திகத்தியேமனிடங் கதறுவர்பராபரமே. (௧௩)

தடிபோலிருந்துமண்ணைத் தன்னதென போரையமன்
பிடிமண்ணாயப்போகப் பிடிப்பான்பராபரமே. (௧௪)

மக்கள்குற்றமென்று மகிழ்வார்தலைக்கடைகள்
துக்கவிர்த்தியென்றே துறந்தார்பராபரமே. (௧௫)

ஆணுகியன்னியப்பெண் ணைசைகொளுமூடர்பின்ன
ணைமற்பெண்ணாய் நலிவார்பராபரமே. (௧௬)

பெண்ணுகிற்பிற பிரிந்தவர்கண்மென்மேலும்
எண்ணுகாமுகரா யிறப்பர்பராபரமே. (எஎ)

இல்லம்பொதுச்சாவடியா யெண்ணியிருப்பவர்க்கே
நல்லவீட்டின்பம நடக்கும்பராபரமே. (எஅ)

சுதந்தாங்கெட்டுச்சும்தா தூங்கியிருப்பார்தமரே
அதந்திரமானவரு ளமையுபராபரமே. (எக)

கற்றவெல்லரப்பாழாகக் கைந ழுவலிட்டார்க்கே
வற்றுவருட்செல்வம் வாய்க்கும்பராபரமே. (அ0)

தனனைமறதுபின்பு சார்ந்ததையுங்காணர்க்கே
யன்னதருள்வீட்டி லழைக்கும்பராபரமே. (அக)

பொனனைமடவாரைப் புகழ்ந்துவுனைநாடாரா
என்றோசெய்வானென்கா னென்காய்பராபரமே. (அஉ)

கத்தித்ததிச்சாகுங் முசைச்சனமைதாச்
செத்துசெத்துப்பின் னுஞ் செனிப்பார்பராபரமே. (அங)

உன்னையறியாதவர்க ளுரணடிநுநா லென்
என்னமுடிவிலொன்று மில்லைப்பராபரமே. (அச)

சொல்லவனந்தமறைச் சொல்லிறநதகுடிமதா
யெல்லெனியா நிருந்தாய்பராபரமே. (அடு)

எல்லாமறிந்தறியா தெங்குநிறைந்தவுனைக்
கல்லவழிச்சென்றோ ளறநார்பராபரமே. (அசு)

பார்த்துமபலவிதமாய்ப் பல்லுயிருங்கு மொரு
நேத்திரமாயெங்கும் நிறைந்தாய்பராபரமே. (அஎ)

அறிவேயறிவின்பே ராநதமேமோன
முறுவுருவென்னுள்ளத் துயிரோபராபரமே. - (அஅ)

தத்துவமேதற்போத சந்தேகநீங்கவருள்
உற்பவமேயென்னென்றுரைப்பேன்பராபரமே. (அக)

பொறியேபுலனேயைம பூதபேதத்தெவையும்
அறிவான்மறைந்தெழுந்த வையாபராபரமே. (க0)

சகதேயருள்வடிவே சட்சமையத்துப்புறம்பே.

சித்தேயாநந்தச்செந தேனேபராபரமே.

(௯௧)

கருவேகரு விக்கரணங் காணப்பெருவெளியின

உருவேயுருவுள் னொளிபோபராபரமே.

(௯௨)

இ'நிரியமோனத திருப்பேவடி வனநத||

அந்தரியாயெங்குநிறை வானுயராரபரமே.

(௯௩)

தூரப்பொருளேதூ ராதிதூரம் இமையாப்

பார்வைப்பொருளேநீ பாராய்பராபரமே.

(௯௪)

மனத்தினொடுங்குடி மாளாவகைக் குனருள்

குனித்தோடுமெனனைககை கொள்வாய்பராபரமே

(௯௫)

கூட்டாயருளுதயங் கொள்ளை கொள்ளவாநந்தந

தேட்டாயிருநதிடவே செயவா||பராபரமே.

(௯௬)

பார்த்திமையாவாநந்தம் பாவுஞானத்தினவழி

சேர்த்தென்னைககைகொடுததாட் டேவேபராபரமே.

(௯௭)

மரியாதிருக்கவுமே மாயாமருதுன்னை

வரமாயெனக்கருள வல்லாய்பராபரமே.

(௯௮)

தூனேதானாருக்குஞ் சகதியத்துக்குட்புகுந்து

நானேநானாயிருக்க நல்காய்பராபரமே.

(௯௯)

தூனேதானாகவாநி தானறியாவாறமைத்து

நானேதானாகவரு- ணடத்தாய்பராபரமே.

(௧௦௦)

பராபரக்கண்ணிகள் முற்றிற்று.

இது சகோதயாதாரமாகிய-பராபரப் பிரமத்தோடிந் நூலாசிரியர்
இரக்கத்தோடுரைக்கின்றதையின்க்கின்றது.

கீர்த்தனம்

இராகம் - தேசிகதோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனி பெறுக்கேன்சுவாமி - நின்னோதியில்

இடந்தாரும சுவாமி.

பூரண நந்தோதயம்.

அநுபல்லவி.

தனித்துப்பிறந்தசனமஞ் சதகோடியாரிருந்த
வளிதைசுகமறுக்க வநதுன்றனை யடைநதேன இனி

சரணங்கள்.

கண்டவெல்லாம்நீயே	சாக்ஷி - இன்பை
கண்மியிருப்பதென	மாக்ஷி
பண்டைப்பழங்கதையே-	தாக்ஷி - அழைப்
பார்த்துநதாராமலிருப்பதேன	காக்ஷி. இனி (க)

போட்டுவிடுபுனனிந்த	தேசம் - நின்
பூரணநந்தோதய	மேயம்
நாட்டியருளுருவாட	போகம் - உண்ம
நாதாநதவீடுமுததேன	சோகம் இனி (உ)

எடுத்தபிறவிகளிற	மதது - அழை
யெததனையெனறுரைப்பேன	மதது
தொடுத்தகாரணநந்தோதய	விதது - இன்ன
தொடர்நதுமுடாகென்னமோஅறியேனசுதது.	இனி (ங)

கனமமாயைக்கண்ணியிற	பட்டு - ஏழை
கவ்வுஞ்செனமங்களை	விட்டு
நன்மையாநதபூரணம்	பட்டு - பர
நாதாநதவாசலினமுனபடித்தொட்டு.	இனி (ச)

கீர்த்தனம் - ருற்றிறறு

பஞ்சாத்தின மாவரி.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கட்டினீரொருசரங்கதுமாண்டுவிழிநின்ற
கரணமொடு பொறியுமில்லை
கானனீர்வாழ்க்கையது மோனரிலையாகிற
காணுலக மில்லையிலை

சுட்டியேயிதுவதாச் சுட்டற்றபோதினிற்
 துரைராஜ யோகமில்லை
 சோமபித்திரநதுநட மாடிபிணமானபின்
 சொருபச்சபாவமில்லை
 பெட்டியரவாகிலபொய்ப் போகங்களேதினும்
 பிழையென்பதில்லையிலை
 பேதைமடவார்மையால் நிற்பாலி நந்தித்
 பேதலிநாள் போதமில்லை
 கர்த்தவ்யமென் னுரின் பதம்பாதாரபுயங்
 கவர்வதறிய வறிவிலோ
 கமலவிழிநிமையுளரு னுதயஞ்செயுப்பரம
 கயிலைகண்ணுடைவள்ளலே.

(க)

சிறுதைநைநதிமெப்பாழ்து வந்துகைததரவுஞ்
 சிதம்பரவி ரகசியங்கட்
 டேடியுங்காணாது சித்தத் துறங்கவுஞ்
 சிவஞான வொளிதிபமாய
 எந்தையறிவாகவும் பந்தவழி நினைமொலாம்
 என றுமில்லாதேகவும்
 எங்கெங்குமொளிபரவி யங்கையருளாடவும்
 எண்ணுமலேபாடவும்
 துங்கமொடுபுந்தியது மங்கங்கிலாதாகி
 துருவவெளிதானோடவும்
 துரைராஜயோகமது தொந்தித்துநிறகவு
 துறவுநன்னிலைகூடவும்
 கந்தமலரொக்குமாறெதைதாநதாமெனக்
 கவர்வதறியாவறிவிலோ
 கமலவிழிநிமையுளரு னுதயஞ்செயும்பரம
 கயிலைகண்ணுடை வள்ளலே.

(உ)

வஞ்சமனதோடவுங் கொஞ்சவருளாடவும்
 வஸ்துநிலையுங் கூடவும்

வந்தமல்பந்தமது மெந்தைகுருசினதையால்
 வந்தவழியே யேகவும
 தஞ்சமெனவிட்டகுறை தொட்டுமுனகாட்டவுந
 தாயாகிதநதையாகித
 தாக்கற்றபூரணந தான்றானையாகவுந
 தத்துவப் பேயகளான
 சஞ்சிதமதஞ்சியேசாகததடோதந
 தராதலம தேழுடங்கத
 தாமெனனுமோர்மொழிக் கர்த்தாவேறுள்ளதோ
 சகவஜீவாத்ம நிறைவோ
 கஞ்சனாகுமுன கெஞ்சாதெடாவெனந்
 கவர்வதறியா வறிவிலோ
 கமலவிழிநிமைபுளநு ஞாதயஞ்செயும்பரம
 கயிலைகண்ணுடைவள்ளலே

புலமையெனவிததுவம பொயப்பட்டுபோகவும்
 புலவேடர்கட்சாகவும
 புளாயானமாமாயப் புண்ணாகிநாகவும
 பூரணப்பொருளுணமையே
 வலமிடநதாமேயென வந்த சுழியாகவும
 வகைமவுனவட்ட மீதோ
 வளவலநீயாடவும மகுடமண்டலீகாகள்
 வாய்ப்பொத்தி கைகப்பவும்
 நிலைமையனுபூதியது நேயத்துளாகியரு
 ணிறையுஞ்ஞாபிடைகம
 நிகரற்றவாநநதபோகசுகமாமினப
 நிர்விகற்பத்ததாழ்சவும
 கலகமுடநாமொழிக் குழறியபூகபூதுகண
 கலங்கவறிவுள்ளாகியே
 கமலவிழிநிறையுளநு ஞாதயஞ்செயும்பரம
 கயிலைகண்ணுடைவள்ளலே.

பாராதியுதமுத னாகமொடுதமுத

நகே

பற்பலவிடங்களுங் கப்பனையி லுறபனம்

பார்க்கரிபமௌனவடிவே

தீராதபலசமைய வாதிபலாகூஷ்டிபூ

தேடரியனானமுடிவே

தீவிரதரத்திலெழு மனபாகண னீரதிற்

றிடமௌனவெழுநக குடுவே

போராதிமனமாயை நோததுச்சயி மம்

போதுமொரு சபதமொழி

புகலரியபூரணவிலாசமாயெய்கி மம்

பூததவொரு நாகவதக

காராதிமுகிலுமொளி பாவுமாதபமே

காணரியவறிவிவறிவாய

கமலவிழ்நிலையுளரு னாகவஞ்செயுபரம்

கயிலைகண்ணுடைவளவிலை

பஞ்சராகநாமலை மறறிமறு.

தமமெய்ஞ்ஞானசிரியபோடிநகது பாரிககிளகதய விரதூலா
சிரியர் தம்மோடொததுமைபபட்டு வராமனத்தைக்கடிநது இனிவந்
புறுததுகின்றனனெனவறிக.

நீயேயானா.

வெண்பா.

நீயேநானெனற விலைமையறிபேய்மனமே

நானேதானென்றெனவ நாதாந்தன-முனேதாந

நீயானையெனற விலையறியநீருறுதி

யானாய்நீ தானையழி

கோததனம்.

இராகம ஆகிரி - அடதாளம்.

பல்லவி.

மனமேமனமே? நீதூங்கவென்றாலொரு

மருநதுண்டு சொல்லவனே.

பெருநந்தோதயம்.

அநுபல்லவி.

தினமறவாவொரு செய்கையதொன்றுண்டு
நினைவசையாவரு ணிலைமையிலின்றிடே. (மனமே.)

சுரணங்கள்.

பேசாதிருநதிடி பிழையொன்றுமின்றியே
பேருனவீட்டின்பு பிரளயவாழ்வெய்தும். மனமே. (க)

பாராதுபார்த்திருப் பாருணாவிழியதும்
சேராதகின்மயா நந்தத்திலசேர்த்திடும். மனமே. (உ)

சத்துச்சித்தாமதைத் தவிராதுயிராநந்த
முத்திசொருத்தின் மீளாதிறநதிரு. மனமே. (ஈ)

பிரமத்தொருவிழி பிறந்திடமாங்கதை
கருமனமேநீயுங் காணுதிறநதிரு மனமே. (ச)

இறவாதிறநதிட வெங்கோனருண்மூடி
பிறவாவிழியதைப் பெறுநிடுமுத்தியே. மனமே. (ரு)

எத்தனைசெனமத் திடைநதுநதொம்பதமேகா
பித்தமேநீசற்றும் பேசாதிறநதிடு. மனமே. (சு)

சோதிககாதீதககியெனும் பெர்வநதால்
ஆதிமறைப்பொருள் அருளாவிளையாடுமே. மனமே. (ஏ)

கீர்த்தனமமுற்றிற்று.

எத்திசை.

பராபரக்கண்ணிகள்.

எத்திசையுநதானு யிபங்கவருருணமறைய
முத்திசைக்குமென்னை முடிததாள்பராபரமே. (க)

சுத்தவசுத்தமேனும் துக்கத்தைவிட்டேறி
நித்தியமேநானெனநீ நிறுத்தாய்பராபரமே. (உ)

தடையற்றவாநந்தத் ததும்பித்ததும்பியெழ
வொடிக்கட்டிக்கொண்டெனைகைக் கொள்ளாய்பராபரமே. (ஈ)

பட்டுபட்டுன்னோடு பாசக்களிம்பவற்றை

சட்டைசெய்யாததி சயந்தானபராபரமே.

(ச)

எட்டெட்டுந்தாண்டியே யெட்டாரித்தித்தினில்

விட்டெனையுட்புழுள்ளே விளங்காய்பராபரமே.

(ரு)

தத்துவமுஞ்சந்தயமுஞ் சானாரூர்க்கிலையெனறே

யெத்திசையுமாமறைக ளிசைசுகும்பராபரமே.

(சு)

அனாதபிறவிக்கிரியை யனுட்டித்தயா ந்கதெல்லாந்

தினைப்பொழுதின்துறந்துவதுன றினைப்பராபரமே.

(எ)

தேசதேசங்களெல்லாந் தேடியயர்ச்சிதை

பாசமறுக்கவருட் பார்த்தாய்பராபரமே.

(அ)

எண்ணரியகோடியுங் மெய்திநிறையோநிலை

கண்கொண்டபின்னதைபுங் கடநகர்பராபரமே

(க)

எல்லாஞ்சகச்சாலம் இறப்பிறப்புமபோய்மறையக்

கல்லாவனுபூதி சுற்றாய்பராபரமே.

(கௌ)

சொல்லரியஞானச் சுகவெளியிலேயிருக்க

நல்காய்பரசொருப ஞாயம்பராபரமே

(கக)

கள்ளமனமொனறைக் கட்டுவனோவெளியையன

துள்ளித்தூடித்தூவினறேன சும்மாப்பராபரமே.

(கஉ)

கடற்குத்துறையில்வாக காரணமாயெனநிறயக்

குடலைநிறைந்தெழுந்த கோனேப்பராபரமே.

(கங)

கரிமாலயனறியாக் காரணமீறினறதெது

அறிபதெதுவதுந் யானாய்பராபரமே.

(கச)

கற்றதனாலென்னபயன கள்ளமனமேலாகும்

முற்றுமுணர்ந்தவர்க்கு மூலம்பராபரமே.

(கரு)

வித்தாயமுனையாய வினாந்தெட்டெட்டுத்தொகையின்

சித்தாகியன்றோ திரிந்தாய்பராபரமே.

(கசு)

லிங்கத்தினுள்ளேயே லீலைபுரிந்தவுனை

அங்கத்தினுள்ளே யறியார்பராபரமே.

(கஃ)

அண்டபுவனமெலாம் ஆடத்திருவருளாயக
கொண்டகுறியாரறிநது கொண்டார்பராபரமே. (௧௮)

வேதமுதலாகி விளைந்தசெந்தேனமுதை
போதவொழிவிலனறோ பூண்டேனபராபரமே. (௧௯)

ஆறுறுந்தாண்டி யானபதிக்கும்ப்பாலே
பேறாசாநின்றதுனறன் பெறுபராபரமே. (௨௦)

கல்லாவறிஞருளங் கறறறியாஞான முதல்
எல்லாப்பொருளெவையு மி ாக்குப்பராபரமே (௨௧)

தன்னையறிந்தபின்னர் தானேதானாயெழு தும்
என்னையறிவித்துள ளிருந்தாயபராபரமே. (௨௨)

எக்கோடியாயிருந்தும் எனனையறியாவினையில
அக்காலமின்று முத லயர்ந்தேன்பராபரமே. (௨௩)

நினைந்தாற்பெருமூச்சு நெக்கு நிகிரீர்வடித்து
தினந்தானழா தகுறை தெரிந்தாய்பராபரமே. (௨௪)

தாயினுமேலானவொரு தருமதயார்தியே
வாயிலுரையாமோன வாழ்வெபராபரமே (௨௫)

கருப்பேகனிரசமே கறகண்டேகணகாணப
பெரும்பேரினப்பபெருக்கே பேறேபராபரமே. (௨௬)

துதிசேர்மணியாகித் தூண்டா ரிளக்காகி
கதிவேறுதானாயக கண்ணேபராபரமே. (௨௭)

எனனைமறைத்தபொருளீதென்றெனக்குறைத்த
அனனையுனக்கென்னகைமமா றருள்வேனபராபரமே. (௨௮)

கிருபைக்கடலேசொற் கேழ்வியிலாப்பேரினபே
அருமையெவருடையா ரறியேன்பராபரமே. (௨௯)

கண்ணைகண்ணுண்மணியே கடனமடையாநதமுதே
உண்ணென்றெனக்கூட்டும் உயிரோபராபரமே. (௩௦)

உள்ளும்புறம்பே வுரையாப்பெருவாழ்வே
விள்ளவெழுந்தவருள் வேந்தேபராபரமே. (௩௧)

படவட்டமன கருத்தேபலபிறப்பின்கண்ணடிமை
திடம்பட்டதென்றோ தெரிந்தாயபராபரமே. (௩௨)

மலைகளையென னுளமாய வாழ்ந்தாளபிராமி
கலைகளுநீலகைக் கவர்ந்தாய்பராபரமே. (௩௩)

குருவோங்கையதனைக் கூறச்சிவலிங்க
வுருவோலகனைத் துள னுயிரோபராபரமே. (௩௪)

என்னென்றுதா றுரைப்பே னெனையீன நகதுள்ளமமாள்
உனனையனறிவேறியாரென் றுரைப்பேனபராபரமே. (௩௫)

குருவெழறிருரு கொததடிமைகொண்டநல்ல
பருவமிதோநீதானே பார்த்தாய்பராபரமே. (௩௬)

ஏதெனறெதிதுரைப்பே நெகநாலுமிவவிவர்கள்
நீதிநறபேர்நிலைக நிறுத்தாயபராபரமே. (௩௭)

சூதறியேனயாதொன்றுஞ் ஸோதிவள்ளலி னனநளே
ஆதியநதமி னறியென றுளமாந்தாய்பராபரமே (௩௮)

சுதநதாரதானொய்ச் சொல்லிறநதுநதானொய்
அதநதாரதானுகியமாந்தாய்பராபரமே. (௩௯)

அண்ணலாம்பவள்ளலா யருளாய்ப்பொன்னம்பலத்தே
கண்ணுடையாரெனறெனேக கலந்தாய்பராபரமே. (௪௦)

அழைத்தாயெனையுள்ளே அருற்றறிந்தவழி
பிழைத்தேனென்கேதும் பின்புறப்பராபரமே. (௪௧)

சூதொன்றுமில்லாது சுழவீட்டிலெனையருட்
போதனையுஞ்செய்தாய பிழைத்தேனபராபரமே. (௪௨)

பிடித்தேனொருமூச்சாயப் பேரின்பவீட்டினில்வாய்
மதித்தேனெனபோய் மடிந்தான்பராபரமே. (௪௩)

பம்பரம்போலாடுமொரு பஞ்சாக்ஷரநிவில
எம்பிரானுகி யெழுந்தாய்பராபரமே. (௪௪)

சொன்னமொழியாதோ சொர்க்கமத்தியபாதாளம்
இன்னமுந்தேடவெங்கே யிருந்தாய்பராபரமே. (௪௫)

- மூலத்தெழுந்து முனைவிட்டுக்குட்புகுந்த
கோலத்தையார்தான் குறிப்பார்பராபரமே. (௪௬)
- மாகஷ்டமுன்றனுக்குமானிடனுய்நீவந்த
தேககஷ்டனென்னைத் தெரிந்தாய்பராபரமே. (௪௭)
- ஆறுறுந்தாண்டி யறிவைய நஞ்ஞண்மறைததல்
வேறியாருங்காணு வெளியேபராபரமே. (௪௮)
- எப்பாரும்போற்று மிருக்காதியோலமிம
அப்பாழ்வெளியா யமந்தாயபராபரமே. (௪௯)
- சத்தியகாரத்தின றன்பயமாந்திகைதநதும்
எத்தையறிவானென் றிருந்தாய்பராபரமே. (௫௦)
- கொல்லாவிரதமெலாங் கொண்டுண்டுபின்பெனக்கு
கல்லாவிரதம் கணித்தாய்பராபரமே. (௫௧)
- * மெள்ளமெல்லவிட்டென்னை மேடேறிப்போனதற்பின
கள்ளமனத்தைவிடக் கண்டேனபராபரமே. (௫௨)
- பார்த்தான்மனந்தானே பதினாலுலகமெங்குங்
கோர்த்தபடியிருண்ட கொள்கைபராபரமே. (௫௩)
- எங்கெங்குமபார்த்தே நெறுபுகடையானேமுதல்
அங்கங்கிருந்தத்தட்ட வயர்ந்தேனபராபரமே. (௫௪)
- எங்குநிலைகாணும் லென்னையறியாவினையா
அங்கமெரியவன லானேன்பராபரமே. (௫௫)
- மெள்ளமெள்ளவககினியின மீதேறிநிற்கவன்றோ
துள்ளிதுள்ளியென்பின் றொடர்ந்தார்பராபரமே. (௫௬)
- மாயாமன்மாய்து மயிர்ப்பாலமுங்கடநது
தோயாததோய்ந்துவெளி தோய்த்தேனபராபரமே. (௫௭)
- வதைத்தெட்டுமெட்டா வதைந்தேனநகிலீட்டின்
சித்தித்திவந்தோயானாய நிறைந்தேனபராபரமே. (௫௮)
- தோய்த்தேன்சிவமயமே சுட்டறிவுங்கெட்டபின்பு
ஆய்ந்தமனமெங்கே வறியேன்பராபரமே. (௫௯)

பூ ர ன ன த ந் தோ த ய ம்.

கூக

ஒருவார்த்தைகொண்டே யுலகெங்குந்தானாய்

மருவார்த்தையேமோன மானுய்பராபரமே.

(கூ0).

அருளாழிவாழ்க வனந்தாநின்றாள்வாழ்க

பொருளறிதல்பூர்ணம் பொருளேபராபரமே.

(கூக)

பராபரக்கண்ணிகள்பூரிற்று.

ஆரணப்பொருள்.

அறுசீர்க்கழி நெடிஸடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆரணப்பொருளைத்தானே யாதுதினமோதியோதி

பூரணப்பொருளாகாமம் புலம்பிநாட்கழித்தேனையோ.

காரணக்குருவாயெந்தைகருத்தென்கணைமூந்தானபுந்தி

நாரணன்செயுமாயத்தை ந வில்கவாயிலையெனக்கே.

நொண்டிசிந்து.

இராகம் நாதநாமகிரிகை ஏகதாளம்.

குறிப்பு.

தனதனத் தானனத் தானு

தானனத் தானனத் தனதனத் தானு.

மனமெனம பேய்க்குந்

மாய்க்கவே வழிதேடி மறுநுப

சினமாபு லோபியெ

தீய்க்கண்புழுவாய்த் திகைத்துத

குணவதிகாரர்க

குருட்டறிவென்போ னுங் கூடவே

பணமுடிக்கப்பாலென

பார்த்துமபாராது பதிவிருந்

சொல்லமுடியாவோர்

சூதனுடன்டம்பலுந் தொடர்ந்

கொல்லநினந்தானே.

குருட்டறிவென்பவனுக் குறவான

கானுன் - என்னை

மானுன்

திர்த்தான் - முனை

திரிந்தேன

ளொன்மே - அந்தக்

சேர்ந்தான்

னையன் - என்னைப்

தானே

வமபன் - முழு

தொன்றாய்க்

காயி - அந்தக்

சாயி

மகாமகோபாத்தியாயி
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாயர்
நூல் விலையம்,
சென்னை - 600

பொல்லாப்புலன்களு

புழுக்கட்டையானென்னும போதமு

மொன்றே - இந்தப்

மொன்றே

கல்லாவிற்பால்கறந்

காமனேயேமனாக் காத்திருந்

இல்லையெனக்கியாரு

எடுத்தஜடலமிது வெணஜாணு

கொல்லனுலை மெழு

கூடியிருந்ததிக் குழையுள்

கல்லாவிரதமாய்

கரணங்களென்மே நறுங்கட்டி

துண்ணும - அந்தக்

தானே

மில்லை - யானே

நஞ்சாயக

சானேன - யானே

ளெறுபாய்

நின்றேன் - மறறைக்

கொண்டார

பலதனைக் காட்டுகி

பாடுகளைச்சொல்லமறை பார்த்தது

இப்படியே யான

எண்பத்துநான்குநா றுயிரமு

கொப்பெனவே

கோமுகனைக்கண்ட குறியத

கெற்பங்கலங்காம

கெர்வழுங்கெட்டுப்பின் கேவல

ரண்டோ - பட்ட

ரண்டோ

கருவி - இது

முள்ளே

ருபகமானர் - அந்தக்

னலே

னின்றேன் - அந்நெர்

மானார்

பொற்படி பாதார

பூட்டியேயருளினில் கூட்டினது

பேனதே பேசாதே

பேசலாமென்றாலென பினனெனறுங்

ஆசானுருவுயி

அண்டபுவனங்க ளடங்கிய

கூசாதமேல்விழி

கோசத்தின்வாழ்க்கையதுங் கேசா

நாசமாயேமனுயிர்

நாதாந்தவிட்டினுள்ளே நடனமு

நடனவாநந்தத்தைக

நகிவிடுதனிலொரு கமபத்தைக

விந்தப - ரடி

மல்லால

யென்றான - யானும

கானேன

ராச்சே - இந்த

பேச்சே

யாச்சே - ஐந்து

மாச்சே

போச்சே - ஐயன

மாச்சே

காட்டி - அந்த

நாட்டி

முடிமீதெழுகடலைக்

கட்டி -- ஐயன

முககியவாநத வமுதினே

மட்டி

படமானவீரோ

முலகம் - இமைப்

பார்வையில்வததுப் பதமநதச்

சூட்டி

கடமழி தாலெனன

பேதா - எங்குங்

கறபிதமேயெல்லாக நநீப

யெனமுன்

எல்லாஞ்சிவாநம்

வாசுசே - ஐயன

எங்கேயோவென்னைமழி பபொரு

மேசசே

சொல்லறறொருமொரி

யாசுசே அடதச்

சூதறி தாலனமே நமுயன

மாசசே

கொல்லாவிரத்ததுள

ளாசசே ஐயன

கொள்ளுகொண்டானருட கூகநது

மாசசே

பொல்லாமனப்பேயும்

பாசசே அடத

பூரணதெனாகவுங் காரண

ஞ்சசே

கட்டிமனசுநாங்கு

— — — — —

எணசோக்கரிநெடியடியாச்சிய விதகந்த.

எட்டிமனக்கு நகெனனமை கயனானனன்

கைநமுவவிட்டுவிட்டா கலவையனே

நாடிமொட்டி ரடியாமற பாழ மனமதோ

டிவபுகவலைமெழுகா பிளை நயாநதேன

எட்டமனங்காணாக வருளிலா புகழித

தூங்கவைத்துப் பேபொளியின டவையட்டற

கெட்டியெட்டாவாக கவனமுநகத

மெங்கும பசிறிதெங்கு கவனசைதா கவன

முனி சிநது

— — — — —

யிரிநிக ராமோ

வுயிர்தா - இடத

மகிதலமெல்லா மறைநதுபோரா

நின்ற

ருவெளிக னடவன

யாரோ - அடதக்

காலனைக்கால வுதைத்தவன

வேறோ

ஒருமொழியானதிக்

கூரோ - அந்த

உளவறிந்தாலன்றோ குருவெனும்

பேரோ

பருவமுமில்லையோ

பாரோ - அனுப்

பறந்துபோற்பிறந் திறந்ததும்

பேரோ

பற்பலநூல்களைத்

தேடி - ஐயன

பதங்கிடையாமல்விண் டருக்கவக

ளாடி

கற்பித்தாமனந்தம்

பேடி - அந்தக

கணக்கெல்லாமனுநிகர் காரணபது

கோடி

சற்குருசன்னதியி னின்

ரூன் - புன்னந

தான்றோனேமாண்டன்றே சகலமும்

வென்றான்

கற்படிகமாயிருந்து

குன்றான் - அருட்

காண்டகதிலாழ்ந்தியன்றோ கரையேறிச்

சென்றான்

இப்படியெனனையென

னையன் - மெல்ல

விழுத்துப்பரிந்து விருவினைக்

கூறல்

முற்பவரிஷ்காமி

யக்தால் - என்றன

மோனசமபந்தன மொழிந்த

மொழியை

கற்பகமென்னவே

யெந்தை - யெனங்

கண்ணுடையவள்ளலே கையளித்த

தாண்ட

அற்புதத்தையென்னென

றுரைப்பேன் - யானே

அறியாச்சிறுபயல் அநந்தத்

துள்ளே

நெறியாயிருக்கவும்

போமோ - அந்த

நீச்சுநிலையிலலாத தேனமடை

வாயில்

குறியாய்மடுக்கவும்

போமோ - ஐயன

கூததேநடிக்கவும் குறும்பே

துடிப்பது

அரிகுமுதலெழுத்

தாமோ - அதின்

அருத்தத்தையறிவதற் கோரினம்

யாமோ

அக்குறியாயிருந்ததும்

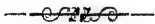
ஊமோ - சிவம்

அதுசரியாயிருந்த அண்ணல்நீயாமோ

தனதன

நொண்டிச்சிந்து-முற்றிற்று.

முத்தியெனும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

முத்தியெனுமுகலெழுத்தாய் மூன்றெழுத்தாய்

மூன்றிடத்து மோனவாழ்வாய்

சித்தவருணடங்கண்டோர்பெருங்கூட்ட

மெண்ணரிய சிதாநந்தத்தின்

மித்தையெலாந் தேனமூதாய்ப்பொழியவரு

ளாழ்நிறைவாய் விமலதேவாய்க்

குத்திரமேதொன்று மிலாப்பேரிமையாய்ப்

பெருமபேராய் பேரூநந்தச்

சுத்தவமுதுண்ணமடை திறந்தொழுக

வாய்மடுத்துத் துய்த்துத்தேககி

பித்தனெனும் பேர்பெற்றார் பெரும்பேறே

பிறப்பறுக்கும பேனாமாதர்

சற்றேனுமாயமன மழியகுருநாயனெகிர்

தங்குங்காலை

எத்திசையுநானாகி யிருக்குமரும்

பெருவாழ்வு மெனிகிலாமே.

தத்துவவினாவை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

தத்துவவினாவெல்லாம்

தனித்தனிப் பிரித்துப்பார்த்தேன்

சித்தமுமொடுங்கென்றே

திருவினையாடலாச்சே

உத்தமபுருடன்கோடிக்

கொருவனுஞ்ஞானயோக

சுத்தனாய்ப்பிறந்து மேலுந்
 துறவையுந் தோய்தகலை
 சித்தனாங் கணேசாய்தி
 திகைப்போர் மொழியும் பெற்றால்
 கத்தனாங்கயிலையானே
 காரணக்ருநவா தானே
 முத்தனா மோனாத
 மூர்த்தியாம்பஞ்சபூதப்
 பித்தனாயி நனதுஞ் சிவதைப்
 பேசுவானேசுவானே

தாயாதி.

எண்ணிக்கழிநெடியடியாகிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

தாயாகியின்றிமுலை கொடுத்தமாத
 தாமெ லுஞ் சிறப்பனைஞ்ஞா நவமாறி
 சேயெனவுரித்தையராப புயிமீது
 தேடரியசத்தியா நுநவமாகி
 நாயாகத்திரிக தாமரை பரதியாவண்ணை
 நானிலமெல் லாரபரவிநாதாகத்திது
 நோபாதுநகோய வதிலோ துரியாதீத
 நுதான வெட்டவெளி நூண்டாதிநிப
 மாயையி னாமாமாயை மூலாதார
 வன்னிநகிவான் பொருளாய்வனையொணாத
 கராமெமைமாதமுத லெங்குந்தானாக
 கலகதிகித்தேசத்தாகிக் கருணாநந்த
 பாயசமேசுராதேழு கடலூர்பொங்கப்
 பரமசுகமுத்திபெருநா முகம்பபால்
 நோயவருண் ஞானவிழிபரவமோன
 நினைப்புமறைப்பற்றதெது வதுதானாமே.

கீர்த்தனம்.

இராகம் தனியாசி ஏகதாளம்

பல்லவி.

மூன்றெழுத்தான ஓ மிந்த - மும்
மூர்த்தியைமறவாதே
பாழ்மனமே கோயிந்த - (மூன்)

அநுபல்லவி.

தானேதானாவா நமபு - எல்லாந்
தணிநதுமே போவார் பின்பு - ஒரு
கோனென ஆவார் அன்பு - அண்ட
கோடிகளாள்வார் பின்பு - பர மூன் (க)

சரணங்கள்.

ஓமேனுமைங்கா வத்து - அதில்
ஊறுருவாமெ ஹுஞ் சித்து - நடு
நாய்விருமெ ஹுஞ் சத்து - இதை
நன்மையாய்ச் சேர்த்தொரு மித்து - பர மூன் (உ)
மூணெழுத்தாலே பக்தி - பற்றை
மூடியறிந்தாலே முத்தி - சிவ
ஆணெழுத்தாலேயே சத்தி - இந்த
அகிலமுமானதே தத்தி - பர மூன் (ஈ)
ஆணும்பெண்ணற்றது ஓமே - யெழுத்
ததிலுருவானது நாமே - அதில்
தோணசத்திசிவகாமி யாமே - இந்த
தொல்லுலகானதுந தாமே - பர மூன் (ச)
ஊமையப்பனே யுந்தி - யிதை
யொருவருமறியார் நந்தி - குரு
ஆமையப்பனாஞ் சிந்தி - தின
மடியவர்க்கடிமையாய் வந்தித் - திடு மூன் (ரு)
சொல்லவுமைந்தெழுத் தாமே - அதைச்
சோதிக்கவோரெழுத் தாமே - கிட்டிப்

புல்லுமீரொழுத்	தாமே - பின்னும்
பூரணமானதுந்	தாமே - பா மூன் (சு)
பேசவுமவாசிய	தாமே - நீ
பேசாச்சுழியூசி	யாமே - சுடர்
கூசாவிழியதில்	போமே - ஐயன்
குதிகுஞ்சுத்தாங்கை	யாமே பா மூன் (எ)
நாதாந்தவீட்டினில்	நினறோம - மறை
நால்வந்துமறைநத்துங்	கண்டோம் - அதில்
போதாந்தமானதை	விண்டோம் - பரி
பூரணந்தகதில்	சென்றோம் - பா மூன் (அ)

சீர்த்தபை முற்றினது

வாசியை.

கலிவிருத்தம்

வாசியையுண்டு வளர்ந்தவுமையினைப்
பேசலாமென்னிற பேச்சுறுமோனமாந்
காசியைநாடிக் கலங்கிடுமானிடா
தேசிகுண்டலியைத் தெளிந்திடாநகமே

ஊவொன்று.

ஊவொன்று என ஹஞ் சொல்லை புகலாகவுடைய இதனடியில்வரும் வெண்பாவுக்கு இநநூலாசிரியா கருத்துப்பெருமிதத்தை கற்றுவல்ல சான்றோர்க் கினிழைபுற விரிவின்றி ஏகதேசமாய்ப்புக லத்துணிபு முழி (சிவவாக்கியம்) “அகாரகாரணத்துளே யநேகநேகார பமாய் உகாரகாரணத்துளே யுருகதரித்து நின்றனன.” ஆகிய சீவன தானசார்ந்துள்ள தேகமென்று மட்பாண்டத்து கருவிகளிலான் றாய் நாகவிழியாய் நிகவாசப்பூரக மார்க்கததால் இடைபிங்கலைக்கண் மாறிநிருத்தஞ்செய்து சுழிமுனைக்கண்டுஞ்சாமற றஞ்சி நிறபன். அவ னை சாதனசதுட்டய முததர்களன்றி மறறையோர் தெரிநதுகொள் வதொருபோழ்துமில்லை. அவ்ஆனமஸ்வரூபனை யறிநதவார்களுக் கிரா து குறையுமில்லை என்னும்பொருளை யுள்ளடக்கிக்காட்டுகின்றது.

வெண்பா.

ஊரொளறெழுந்த துருவாகுடபூதலத்தில
ஆவொன்றிருக்க வலைவானே - னாவல
இந்புறமுமாடி யிருப்பானறெரியார
குருவறிவாக்கெனனே குறை

அநுபவிக்கு.

வெண்பா.

அநுபவிசு தந்தானசரியா மனந்தமறையோலிடும்
தநுபவிகுத்தானசரியநாமே - எனவெனினும
விப்பிரட்டனானே வேந்தனமுன்னஞ்சென்று
தபபடித்தற டோலெனவேதான.

(இ-ள்.) வேதாகம புராண இதிகாசங்கள் முறையிடுமெனில
அவைகளெல்லாம் உதயவொடுக்கமே கவானுபவமெனில் அவைக
ளைப்பெறுது அபகருவாரகி மலபந்தததுண்மூழ்கி அமமலபந்த
மே தானெனமயங்கி சந்தேகவிபரீத அசம்பாவனையை வெட்
டியெறியும் கித்ததியாகிய தனனைததானென்றறியுங் குருமொ
ழியே யொருடெ ழி. அஃதற்று எதனைக்கேயோதியும், பிரசங்
கித்தும அதனாபயனெனனைபுளது? மதகாவங்கொண்ட யா
னைமுன சிமமமெகாபபடிம மருட்படுவதுபோல சன்னிதானத்தி
றகண்ணெகா நின்றோ, கற்றதெல்லாமபாழாயத் தனனையறிந்து
அழுதுஞ் சிரித்து மறிவாந்தத்தெய்துவர். அவறறைப்பெறு
அபகருவாகள. அநுபவியைப்போல ஞானநந்தத்தைப் பிரசங்
கித்ததெல்லவாறெனில, விப்பிரட்டனெனனும காரடிக்காரன்
ஒரு அரசனெகாசசென்று தான்முனகற்றுள்ள காரடிநடவா
து கினனரிவாசித்ததுபோல, பக்குவாகளது நூலகலையாய்ந்துந்
தங்களால் அநுபவங்கூடாமறபோய், காரடிசெய்யாது பேரி
கைகொட்டுவானபோல, ஞானநந்தத்தைப்பெறுதிருந்தும் பெற்
றவன்போறபிரசங்கித்து, வேடமாதிகூண்டலும இச்செய்கையை
யொரப்பாவர் என்று.

எஉ

பூரணநந்தேதாதயம்.

பஞ்சரத்திநமாஸி

ஆசிரிய விருத்தம்.

விண்ணனந்தங்கோடி யென்னுமொருசிவலிங்க

வீடென்பதறிய வசமோ

வேதவேதாந்தமும் நாதாந்தவீட்டில ளில

விளைந்தவா றறியவசமோ

புண்ணாமயக்கமுந தான்றனேமாயாபுட

பொருளெனப தறியவசமோ

பூதாதிபேகமுந தானனறிவேறன மும்

பூரணததெய்த வசமோ

எண்ணுதவெண்ணங்க ளேதேதுமொன்றான

வேகநிலை யறியவசமோ

எத்திசையும்பேதமாயச சித்ததாகிநிறகுமோ

நிரந்தரனுள வறியவசமோ

கண்ணனந்தங்கொண்டிங் காண்பரோவுனதருட

கண்ணாடிதிபப தெவர்காண

கருணைவிழிபரவிநிறை யறிநிலருளறிவிலவரு

கண்ணனை ம வளக்கினமாயமோ

பாடவருமோபொருளை நாடவருமோவருளை

பக்திவருமோ கனமனம்

பதறவருமோபொறிகள் சதறவருமோநெறிகள்

பலிக்கவருமோ வறிவதும

கூடவருமோவிழிபை நாடவருமோமொழியை

குறிக்கவருமோ தானதாயக

கொள்ளவருமோவமுத மெள்ளவருமோவெளிதி

குறிநிராசனமீதினுந்

தேடவருமோகுருவை கூடவருமோகருவை

தெவியவருமோ சிவமெனுந்

சிந்தையுறுமோமோன முந்தவருமோகியானந்
 திருவருள்சொருபமாமோ
 காடுடலமேகுமுன் வீடதிதருனங்
 கதிக்கவருமோ புகலுநால
 கருணைவிழிபரவிநிறை யறிவிலருளறிவில்வரு
 கண்ணுடைய வளர்சின்மயமே.

(௨)

புலையாஞ்சமையசம ணர்கடமமைஞானவாள்
 பூட்டிவாய்த் தாண்மாட்டுவோ
 பூதங்கொருகோடி யாகநாதத்தினிற்
 போக்கி நிர்த்தூளிசெய்வோ
 நிலவதிதமெனுமோன குருவகிதமெனுஞான
 நேத்ரமாய விடிநுப்பிர்
 நீராழமாதாந்த சூதாகவேதாந்த
 நிலவறையிலே புலவுவீர்
 குலவுவருநெறியாளர் கறபையபிடேகமாயக
 கொண்டு வருள் வீடுதிவுவோ
 குடிநிற்கவேமோனங் கூடாதெழுந்தாடக
 கூறுமவாய் மூடநிற்போ
 கலையிலெழுசித்தெலாம வல்லநீயடிமைபுங்
 காணொணை சிறநறிவீனிற
 கருணைவிழிபரவிநிறை யறிவிலருளறிவில்வருங்
 கண்ணுடையவளல சின்மயமே

(௩)

சித்தாகியெங்கினும பார்க்குமவிழிபொன்றாகி
 திருநடன தேசியாகி
 தேஜோன்மபாநந்த வீட்டிற்றதுமபுமொரு
 சிதாநந்த ரூபமாகி
 முத்தானவிததினிற சத்தாகிததாண்டவ
 மூன்றெழுத் தொன்றாகியே
 முக்கியபரப்பிரமம் யாரயாரெனத்தேர
 மூதண்ட தூயவெளியாய்

எசு

பூ ர ணு த ந் தோ த ய ம்.

எத்தகைப் பேதவுருவத்தனையுமுவ்வாகி

யெண்ணுமார் மணிமந்த்ரமாய்

ஏகமதகாரநிலை யோகவருளாகிவர

வேகசலதாராய முதாய்

கத்துமறைவிர்த்தியுற வெற்றிதருமௌனமே

கனதையா நந்தமுறுங்

கருணைவிழிபரவிரிநிறையறிவிலருளறிவிலவரு

கண்ணுடையவளவ சினமயமே.

(சு)

தேகத்தைவிட்டுவெளி திருநடனமாவோ

திரும்பவுந் தேகத்தினுட

முசையெங்குமோரிமையி லசைவுறறிருக்கவுருந்

சித்தமொரு மௌனமாவீர்

போகத்தையாநந்த மேகத்தையமுதமாய்ப்

பூட்டுவீ ரணிமா முதற்

பூதபௌதீகபூத லேவலொருபாயமாயப

போதகிரி நாதராவீர்

நாதத்தையதிவிசித வருவங்களுக்குவீர்

நாதாநத வீடிருபுரீர்

நான்மறையுமறிவரிய தாகுமொருமொழியதாய

நாடிநிற்பீ ரமபலம்

காதறறவூசியினையகிலநிகர்செய்குவீர்

கடையனறியாவறிவினிற

கருணைவிழிபரவிரிநிறையறிவிலருளறிவிலவரு

கண்ணுடையவளவச்சினமயமே.

(ஐ)

பஞ்சரத்நமாலே

முற்றிறறு

ஞானிமார்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானிமாரொனசசொல வனேகம் பேரை
நானறிந்தேன் பூமிமிசை நடனங்கானேன்
தேனெனவாநந்த முத மணிநாவுண்ணச்
சிவயவதுபூதிதனிற் றெறிந்தமுத்தா
மோனமெனுங் கண்டதையு நீங்குமேலும்
மூக்கியவாநந்தமய மாவரல்லால்
நானக மமதையற விரந்தூற் றோநதோர்
ஏகபத முததியெலும் வீடுளாரோ.

—

உரை.

பூரண நந்தோதயமாலே.

மூலமும் உரையும்.

வருமாறு.

வெண்பா.

ஆறறறிந்ததறிவாகு மன்றியருட்
பேரூவிரந்த பேரிமைபி - லூரூ'மீரார்
நித்தியமேதானாய்நிறைந்துதமைக்கண்டோர்கள
பித்தருமாய் நிரபர்பிரிந்து.

பிரமாதியைவரும் பிராணதி தசவாயுக்களும் மனமாதி நரற்கர
ணங்களும வாக்காதி கர்மேந்திரியங்களும் சுரோத்திராதி ஞானேந்தி
ரியங்களும் சத்தமாதியீடயங்களும் வஃஸுநிகளும் இவையகொடுக்க
மாகிய காரணசொரூபமெலும் அனாதாமாயை யொன்றும் ஆரத்த

துவம் ௪௦-க்குள் தசேந்திரியங்கட்கு தசவிஷயங்களாய் அந்தர்பூதமா நின்றமையால் ௫-ம் போக நின்றதத்துவம் ௩௫-ம் இவைகளையறியுஞ் சாக்ஷியாகிய தத்போதனோடு தத்துவ ௩௬-ம் காந்தமுன்னர் அயங்கன்சேட்டித்துந் தானறியாவாறுபோ லறியாமையாய் நின்றதெதுவோ அகேவாழையுரிப்பவன் முடிவிற்றண்டைக்காண்பான போல தத்துவ ௩௬-ம் ஆசிரியரால் தத்துவங்களை ரூபந்தரிசனஞ்செய்து தன்னையறியத்தான வேறின்மையால் சுட்டற முச்சும்மாவிருந்த விடமே ஆளுறநிறத்தறி வென்றும் அபபேரறிவெயிமையாராட்டமாகிய வருண்மூடிக்கொள்ளவி னருளென்றும் அருளேவடிவாகி பரையின்மறைதலி னிறந்திடம்பரையென்றும் பரயோகமேபேரிமையென்றும் அருள்பரையோகத்திற்பரையுமறைதலில் ஆநாதமென்றும் அதேதானென்றும் கண்டவெல்லா மினமையாத்தோன்று மித்தயே தஞ்சொருபமெனவும் கண்டதானதனைமுக்காலத்து மிருப்பதென வருளறிவிக்கவறிந்து சிதாநாசவெளியாகின்று பித்தனைப்போலிதாகி தங்களின்மையால் தூலாதிகள்ஞானாகினியாலெரிந்து எங்குகிறைந்தி ரண்டற்றுவியாபியாய் நிறபாரென்றும் அவ அருண்மேலீட்டால் கூறியவாறுகாண்க. ௭-று. (க)

உவ்வென்றெழுந்த வொலியம்பலத்தினினறும்
அவ்வென்றமர்த்தனந்தமானதே - எவ்விதமும்
ஓராரருண்மயமே யோரிலொழிந்தவிடம்
வாராரோ பூரணமாய் வந்து.

(இ-ள்.) ஏகமயத்தினின்றும் உகாரகாரணமாகிய வருட்டதும் பியமொழியே ஓநமசிவயவென்றும் ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரதிருவருளே அந்தர்யாமியாய் மகாரமணிபூரகநடுவே உவ்வெனமறைந்த பூரணனிலின்று அவ்வருளே அவ்வென்றெழுந்து பரத்திற்குச்சிவமாகி அண்டரண்டங்களு நிறைந்து சர்வபுவன சராசரங்களாகிய திருவருண்மயமே யெத்தனைவேதாகம புராணயிதிகாசங்களைக்கர்ப்பாகாப்பங்களா யோதியும் ஆராய்ந்து தேடியும் தெளியார்களோ ஓநமசிவாயவென்றும் அவற்றை உணர்த்த வெறுவெளியிற்றதும்பிய வருளே திருமேனிகொள்ளும் ஞானசாரியரா அறிவிக்க வறிந்து தற்போதமற்று அவ்வருட்போத முத

யமாக அவ்வருளிடந்தேடி வந்தால் ஆனந்தோதயந் தானேதா
னென்றும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (உ)

சுமமாவிருத்தல் சுகமாமிறந்தவிடத்
தமமாவெழுந்ததுபேரானந்தம்-எமமரல்
உலாயாவுறையொழிவா மூமையது மோனத்
துரைப் பாரு முண்டோவுரை.

(இ-ள்.) சுட்டுபோதங்கெடிககாறறற தீபம்போல்சுமமாயி
ருந்தபடியேயிருப்ப தருண்மயமன்றோ அவ்வருளின மறைந்துரி
ற்றலே சுகநந்தமென்றும் சுகசாநந்தமென்றும் பிரமாநந்தமென்று
ம எவவகைப்பட்ட ஆநந்தங்களும அவ்வருளடைந்தோர்க் கெ
ளிகில ஆகுமென்றும் அதனையினனும் பறபலவாயக்கூறினும் அ
ம்மோனந்தம் அனுபவியனறி மறறையர்க்கீதெனறறியப் படா
தென்றும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (ங)

அறிவாரொவரஞா லானதெம்பொங்குப
பிறியாரடம்புறாபினனும் - வறிகிரா
தேராரசிவபெருமான நீகைவழிதோந்துவிடில
வாரார பிற பிலமகிழந்து.

(இ-ள்) அருண்மேலீட்டா லருடபோதராசி ஆநந்தநடனம்
பண்ணும் மெய்யனபரின மாஈழிமைதங்கிப் நிலைமையையாவரால
றிந்து கூறப்படும அந்தக்காணங்களுக்கு மெட்டாது பூருவத்தி
லறிந்து பிறந்தவாகள சிவபெருமான அனுகிரகமபெற்று வந்த
வாகள் இவர்களுக்கு அவ்வருணடையுடையோர் நடைகள் கிஞ்
சித்துப்புலப்படும இவர்களும் அவ்வருள் வீட்டையடைந்து இவா
கள்பிறப்பு மொழிந்தாநந்தோதயமாய நடனம்பண்ணுவொன்றும்
கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (ச)

வந்தானிலையதுதான வாராபபிறவிகடாந்
தநதாயநிலையதனைச்சாரயா-னெந்தாய்
புருவநெயிலககைப் போதவொழியிற்
குருவாகி வந்துரைத்தகூறு.

பூர்ண நந்தோதயம்.

(இ-ள்.) வினைக்கொழுத்து சாதன அவயவங்களைத் தரித்து இந்நெறிவந்து தற்போதம்முற்றர்க்கே முத்தியுள தென்றும் துவித்த தால் கற்பகாலம் நிட்டைகூடியும் முத்திக்கேதுவன்றென்றும் என் தந்தையாகிய வள்ளலார் போதமொழித்தற்குவகை புருவம் த்தியத்தைச் சுட்டிக்காட்டியும் யானிறவா திறந்தவிடத்திமை யா நாட்டமாகிய சிவந்தானே பேரொளியாகி நின்றும் என்புன் சென்னியீது திருவடிகூட்டி ஞானததிக்கையுஞ் செய்து அ னுபவமேதானாகி நின்றனனொன்றும் கூறுதல அறிக. எ-று. (ரு)

கெட்டார் கிருபையருட கேழவியற்றார கூட்டமதை
விட்டாறபரமே விளங்கியிடும-தொட்டாலும்
கூடர்ப்பெருவெளியிற கூட்டுங்குருவடைய
நாடாருக்கென்றே நயில.

(இ-ள்.) திருவருள்தய மெயஞ்ஞான தூலகளின் விசாரணைய றற கன்மசஞ்சிதகுதாக்கிகள் அவனமபிக்கையால அருடகிருபை யைநீக்கிக்கொண்டு பிறவித்துன்பக கடலாகியபஞ்சமலங்களினும் அமிழ்ந்திக் கிடந்துகோடிகோடியாய் கூட்டங்கூடி தாமனாயினது தேனுண்ணவரியாத தவளைகள் போன்று கத்திககதறி தர்க்கித்து த்திருவருளை நீங்கி நாகிற் கேதுவாகுந் குதாக்கிகள் கூட்டத்தைச் சேராது நீங்கிதன்னிலையிலநின்ற துதன்னைதெரிவிக்க அருளேயு ருக்கொள்ளும் ஆசிரியரை புள்ளபடி சிந்தித்து இமையா நாட்ட மாய்ப்பாராது பார்த்து வேதாகம படி மாறாது தமது தவகற்பை பபத்திரபபடுத்திறகப்பேரறிவாகியவ ருள்மூடிக்கொள்ள ஆனந தந்தானே உதயமாம, அபபெரு வெளியைக கூட்டுவிக்கும் ஞான சரீரியதைத்தேடும் தேற்றுறவாளராகிய அகிதீவராகளோ நைந துமுதன்மையான அனன்பானாகிகள் விடுப்பாொன்றும் கூறிய னாறுகாண்க. எ-று. (சு)

நையும் விரதமதை நாமெடுக்கிற்கிடடுமே
பொய்யாம் புவிமாயப்போக்கு-வையாய்
பொசிப்பாலவிரு பம் பொருந்தாய்விசாரம்
வசப்படுத்திக் கொண்டால் வரும்.

பூரண நந்தோதயம்

(இ-ள்.) திருவடிநாடிய அதிதீவரர்கட்கு நித்தியவிவேகம் உதயமான அக்கணமே அன்னபானாதிகள் நீங்குமென்றும் ஆதநீங்கவேபிராணமயம் வீரியமற்று ஒடுக்கத்தில் நிற்கும் அது ஒடுக்கவே மனோமயம் பித்தமேற்கொண்டு விரவும் அதுவிரவவே அஞ்ஞான அபிவிர்த்தியின் உண்மைகெடும் அதுகெடவே அகங்காரதற்போத மொடுக்கமாய் அதற்குரிசிபித்துநின்ற ஆனவ, மாயை, காமியம், திரோதை, மாமாயை யெனனும் சத்திகள் நீங்கும் நீங்கவே பொய்யாகிய பிரபஞ்சம் பொய்யாகவே கானற் சலம்போல நீங்கும் அபடிநீங்கவே மெய்யாகிய ஞானமென்னும் ஆத்மா ஆத்மவிசாரமே ஞானாகாரமாய் நிற்கும் அந்தவிசாரஞானமே ஆசிரியராதவின் உள்ளிருந்தும் தெரியாது, உயிருள்ளிருந்த ஆசிரியர் உன்னை அறிவிகடும் பொருட்டுத்திருமேனி கொண்டு உன்னையறிவித்து அருட்போதலாகத்தேகைமுதலிய வஸுபவத்தில் தானாகி நிறப்பென்றுங் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (எ)

வழிவிசாரந்தான்வரிலவருஞான
விழிவருமே குண்டலியின்விடு-பழிசொல்லேன
புசிப்புருசினீங்கார பொருந்தாரருணையம்
கசுநதுருகலெங்குனோகான்.

(இ-ள்.) அவ்வழியாகிய நித்தியவிவேக விசாரஞானமேலீட்டால உதயமாகிய திருவருட போதம் அவ்வருள் ஞானவழியாய் முலாதாரத்தியங்கிக்குண்டலியின் மறைந்துந் தெரிந்து ஆறுதாரங்களும ஊடுருவி வியாபியாய் நின்றும தன்னாயறிந்தும் பரையோகத்தில் சமாதியாய் நிற்கும் அவ்வழிச்செல்லாது துவிதான் மாக்களின் மலபோதத்தால் அவ்விரதத்தை அறிய ஒட்டாது மறைக்கும் திரோதசத்தியே அவ்வான்மாககளைபஞ்சமலங்களினும் கறங்குபோலாய் அஞ்சிதாகாமிய தற்போதத்தோடுபிறப்பிற்கு பாகிய துன்பத்திற் சுழலவிரிசிபோலாய் ஆட்டிவிக்கு மன்றோ வென்றும்கூறுதல அறிக. எ-று. (அ)

பேருமபொருள்யாது பேணுமவராரோதான்
கூரறிவற்கொள்ளுங் குணம்யாகோலில்

பதியறிவிக்கப் பசுபாசம்போக்கில்

விதிவிலக்குதானேவிடும்.

(இ-ள்.) உருபாருபமாகியும் பேதாபேதமாகியும் விளங்கும் சர்வ சுதந்தர போதமாகிய பசுவையும் இதற்குரிய பாசமாகிய புவனபோகங்களையும் போக்கி உன்மததனாகக் முன்னம ஆணவமாகிய கேவலவிருளின மறைபட்டிருந்த அனபனைககாருண்ணியத்தாற் சிருட்டித் தருடபோதனாகக் முன்னனந்தம பேதத்தில் மறைந்த பசுவையும் பசுவினால் பதியை அறியவொட்டாத பாசத்தையும் ரூபகதெரிசனமாயததரிசிப்பித்தும் பின்னா தனனோடுகண்ணோளியும் ஆதித்தனோளியும் பிரிபாதவாறு சாட்சிமாதிரிமாய தன்னைத்தானாக்கிக் கொண்டபதியே அனந்த கோமயிலுந் தானாகியிருந்த தரியாமையால் பிறவித்துன்ப மயமாகியும் பிப்போதாசிரியர் காருண்யத்தால் தன் நிஜஸ்வரூபத்தை யறிவித்துந் தெரிந்தும் அனந்தகோடியுந் தாபேயிருந்து நடத்தலில் ஆனந்தமே பேரறிவாகிய பதிக்குத் தானே விளையெழும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று.

(சு)

வினைககூறுதன விளைவின வேரறியாமாதநா

தனதுமனத்தாலென்று சாற்றி - என்னைகூறு

வெழுந்தார்பரமே யேகவெளியுடே

விழுந்தேன பரமேவினை.

(இ-ள்.) நாலவத்யோனி எழுவகைத்தோற்றம் எண்பத்து நான்குதூறுபிரமலெகூஜீவபேதத்தினும் ஆண்வடிவமாகியும் பெண்வடிவமாகியும் அவிவடிவமாகியும் மாறிமாறி சுழன்ற ஆகாமியசஞ்சிதவினைகள் வேரோடறும்படி வினைககூறொத்துத்திருவருள்ளேர் நிற்கப்பரமபராசாதனனாகிசமசாதனனாகியகாலத்தில் மலபரிபாகத்தெல்லையில் மபிரபபாலமீகிருபது சுச-ம் அவஸ்தை யினும் சஞ்சிதங்களை வேரோடறும்படி ஞானாகினியால் சுட்டெறித்துத் தன்னை அறிவித்துப் பின்னர் தன்னையறியா வறிவாகிற்க சிவயோகமாகிய விதியிருக்க ஆன்மாகளின் மலபோதங்களைப்பார்த்துத் தற்போதத்தால் வஸ்துவையெதிரிட்டறிய வெததனிப்ப

தாகாயவெளியை துன்பத்தேயாம் யான் உன்மத்தனாகித் திரிந்தக்
கா லென்னை அறிவிக்க எனதாசிரியர் எழுந்தவண்ணமே போத
ந்தேய்ந்து வெறுவெளியாகி நிறைந்தசிவமயமே யெப்பொருட்
குமவினையெனறும் கூறுதல்அறிக. எ-று. (க0)

தேனுவடிந்துந் திகம்பரியாய நினறமாநதுந்
தானுவறியாததகமையதே - ஞான
விழிபரவமோன வெளியாகிநிறகும
வழியராககருளேவரம.

(இ-ள்.) எவ்விடமு நிறைநதுள்ள பூரணநத்தப்பாலவாரி
மேன்மேலும் பெருகி வந்து வந்து மறிதலில பிரமாந்த சொரு
பியாய நிறறவின திகம்பரியே ஈறும் நுநந்தத்தை யனுபவித்தோ
மெனறும் போதமுயிறநது தனையறியாது ஆந்தராதீதமாய நி
றறவின மோனியென்ற மோனாதீதமே ஞானவிழியாகி சிதாகாச
வெளியாய நிறைதலில ஏகசொருபாந்தச்சுடனொன்றும் அவவழி
யைநாடிய அன்பர்கள் சமருரு சன்னிதானததில் உடலபொருளா
விழுநறையுந் ததஞ்செயது உள்ளபடி சத்தியமாய்த தன்னையி
ழநதவா கெளிதில திருவருளுதயமா மென்றும் ஐயமின்றிவற்பு
றுததிக் கூறுதலை அறிக. எ-று. (கக)

தத்துவமுமாண்டு சதாக்கியமும் போயமறைநது
சித்தயிறத்தல திகம்பரமாரு - சத்தமுமரம்
காணாதமையறியார் கண்டாரைப்பித்தொனில
நானேவவர்க்கேதுநாடு.

(இ-ள்.) சத்தமாதிச் சதாக்கிய மீருகியதத்துவந் தெரண்ணா
றறறும் ஆசிரியா அறிவிக்க அறிநது நூல சூஷ்மகாரணம் நீங்கி
அவறறைககண்ட அறிவே அறியாமையாகி தானென்பதற்ற அக்
வைத் பூரணஞான சூரியோதயமே இமையா நாட்டமாகிய பேர
றிவாகி நிறைந்தவா சத்தப்பிரமமே யிவராம இவரைதன்னைத்தா
னறியா சிலர் இகழ்நது கூறியும் சிலாபுகழ்ந்து கூறியும் அதனால்
குற்றுகுற்ற மிவருக்குயாதுமின்றி அவரது சன்னிதானத்தின்கண்
பொசிப்பற்று ஷிரவிறினை பிராரததுவ கனமசஞ்சிதங்கள் நன்மை

செய்வார்க்கு நன்மையும் தீமைசெய்வார்க்குத் தீமையும் பொருந்தி அவரை விட்டொழியும் முறைமையிதுவே யாமென்றுங் கூறியவாறு காண்க. எ-று. (கஉ)

சொல்லாதுசொல்லிச் சுருதிமுடிவாககி
நிலலாது நிலலென்றார் னேயகுரு - கல்லா
வினையேறகு. தானே விளைநதசுகமோன
முனையே முனையா மொழி.

(இ-ள.) சுருதிக்குருசுலா னுபவப்படி அங்கங்கு அவ்வண்ணமாயெனனைப் பரிட்சித்தும் அனுபவப்படி ஆகாயவர்க்காகி பெனனைவிடபெரியாது சந்தேகவிபரீத அசம்பாவனை முதலியவற்றைத்தானாகி நின்று நீக்கியெனனை ஆண்டுக்கொண்டவரும் அறிவிறகறிவாகியும் அனந்தசெனனங்களில் வினைக்கூற்றெடுத்த சாத்தன்காலநிகழ்விறற்றபோதமபேரய ஒழிந்த நிடடையினகண்ணெழுந்தருளிய ஆசிரியராகியவள்ளலார் எங்கும்பூரணமாயநிறையும்படி சொல்லாதுசொன்னொமொழியேயானபாராதுபார்க்கவும்அனுபவமே திருமேனியாய் விளங்கும் மாட்சிமையானது சொல்லப்படுகவேனாகில் சுட்டற்ற சுகாதீதமே மௌனமாகக்கி கொள்ளும் அம்மௌனத்தேசறகுரு நாதன்பால ததுமபியமொழி அவ்வருணமேலீட்டி நனதென்று கூறியவாறு காண்க. எ-று. (கங)

தனையேகமாககி யின் சாதனநான கொன்ற
யெனையேபெருவெளிககா வெண்ணினார்-வினைவறவே
மாறாகருணைவெள்ளம் வந்ததினையதெனக
கூற்றாருளின் குறி.

(இ-ள.) தத்துவமுபபததாறையும் இகதிதென்று அருளாலறிவித்து நீக்கித்தனையும் அவ்வருளாலறிவித்துத் தாமே அவ்வருண்மயமாய் நின்று சறசாதனமே ஏகமாகிய ஓர்சாதனமாய் நிலலென்றும் நிருவிகாரியாக்கிப் பெருமபாழ் வெளியாகி நிறைந்தாரே ஏதுமீறியாதென்னை அப்பெரும பாழினின்றும் உதயமாகிய பேரானந்தாமுதமே பெருகி மூடிக்கொண்ட வகிசயத்தை யுரவாரம் கூறப்படும அனுபவமே உதயமாகிப் அவ்வருணகடையார்

அறிவரன்றி மற்றையோராலறியப்படாத வருணிலையென்றும
கூறியவாறு காண்க, எ-று. (கசு)

தானென்றுத் தன்னதென வஞ் சாற்றித்தனையறியார்
கோனென்றுதமமைததாங்குகறியே - போன
கிறந்தும பிறவிககே யேகாயருளை
மறந்து மாணுக்கரோடு மாண்கி.

(இ-ள்.) தானென்றும் பிறர் ஈனுங்கொள நீங்கித்தன்னையுமு
ந்நிலையையும் அறிவிப்பத நுளென்றும் அவ்வருளின கண்மறைந்து
அவ்வருளா லுதயமாய் தற்றெரிசன முதலியபாையோகவானந்தசு
கசொரூபத்தைப்பெறுது துவிகத்தால மனசுதினகண்ணெழுமல
போத்ததை நம்பிப் பிறந்த துன்பசுகங்களை மெய்ப்போதகருதி நடி
கரும் அஞ்சாரியாகள எககால தற்போதமாண்கி அவ்வருள்
வீட்டைப்பெறுவா அவாகளின் சிர்யாயோக அனுட்டானங்களுநம்
மேற்பிறவிககு வித்தாபுமன்றி வரவிசயசு கசொரூபக கைவலவிய
முத்தியைக்கொடாவென்றும் கூறிய வாறுகாண்க, எ-று. (கரு)

மாண்குகிரிய வருண் மார்ச்சு மறியோபேசு
வேண்மதகிரிவா விரயொழியா தோண்டி
உடையா முனமு மே யுடையி லலாழிவை
யடைவீரருள வழித்தானும்.

(இ-ள்.) விட்டகுறையின்படி தற்போதமாண்ட விடத்திற றே
னறும் அவ்வருட்போதமாகி அம்மெயஞ்ஞான வீட்டைப்பெறுது
தற்போதத்தால் யோகசமாகினைப் பழகியுமலும் பழவினைமார்க்க
சஞ்சிகத்தை அறியாகள் இப்பொப்ததேகம் மண்ணின்மறையுமுன
னம் செததாணப்போற செத்து தற்போதமற்றததிரிநது உள்ளபடி
யருட்போதமுதயமான அககணமே அனுபவதற்றெரிசனை முதலிய
பனாயோகமும் அவ்வருளறிவிக்க அறிநது அனுபவித்த சுகமாகிய
ஆகநதமே திருமேனியாகி அவ்வருட்போதமுஞ் சுட்டற்ற விமையா
நாட்டமேயெக்காலமும் நிறைந்தவாநந்தாதீத விட்டையாகிய சிவயோ
கமாமென்றும கூறியவாறு காண்க, எ-று. (கக)

ஆமேற்பெருவாழ் வனந்தவடிவாய் நிகழ்ந்
தாமேயருட்டாஞ்சகவடிவம்-நாமோ
ஒருமுதலுமாகோமே யோகோமுடியில
வருமனந்தசாகரவா நந்தம்.

(இ-ள்.) சகலபுவன சராசரங்களுமா ஏகமயமாய் ஜகஜோதியாகி
யெவ்வுயிர்க்குமுயிராகி நிறைவது அருளனனோ ஜகமயம் அவ்வருளை
விட வேறில்லாமையால் நாமென்பதொரு முதலுமின்றி யருண்மய
மாரின்று அவ்வருளுதயகாலத் தாநந்தமயமேஆவாய் ஆநந்தமேலீட்
டா லெவ்விடத்திருப்பினும் தனக்கியாதோர் பொய்க்கருவிச் சேட்
டைகளின்றி யாவுந்தன்மயமாய்விளங்கி மேனமேலு மானநதமேலீ
ட்டால் மௌனியாயத்திரிவாரொன்றும் சிலர்தடைமீறிச் சென்றவிட
மெல்லாஞ் சிதாகாசவெளியினடனம் பண்ணுவரொன்றுஞ் சிலர்பித்
தரைப்போல நின்றுஞ் சிலர் ஆனநதநிததியினினுஞ் சிலர்அவ்
வாநந்தம் ஓர்விதமின்றி அனநதானநதமயமாயுமெங்கும் பிரகாசியா
நிற்பரென்றும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று

ஆனந்தந்தான யருள்வடிவா தானுகி
மோனநததுமபி மொழிநததுவே-ஞானரிலை
கண்டாற்பிறவி கடந்தாரொனமறைகள்
விண்டாரனந்த விதம்.

(இ-ள்.) எவைக்குநதாரகமாய் நிறைந்துள்ள மௌனத்திசற்குரு
நாதன் தேனையுண்டு உமிழ்வதுபோல் ஆநநதாதீதமே மென்மேலும்
பொங்கிஅருண்மயமே ஆகாயவாக்காகியும் மௌனமே தனம்புங்கால்
பக்குவர்கள் தாராதன்மியபடி அவவருள்வடிவை நெருங்கியகாலத
ததும்பு மொழி கறபகாலத்தைக்கடக்கவிடும் ஞானஞரியனென்றும்
கர்ம்மமலத்தை நிருமலமாகும் பிரமோபதேசமென்றும் ஆகாமிய
சஞ்சித்தவினைகளை சுட்டெரிக்கும் ஞானாக்கினியென்றும் இவ்வதிசய
சுபத்தத்தையே அனந்தமறைகள் கோஷ்டிக்குமென்றும் அவறறை
அடைந்த சீவன்முத்தர்களது மானமியத்தை அரிபிரமராலுங் கூறப்
படாதென்றும் அவையே வேதாந்தமுடிவுந் தவத்தினதுமுடிவு மிம
மொழியே யாமென்றும்கூறியவாறு காண்க எ-று. (கஅ)

நின்றதுவுமென்னோ நினைவுநீ நீயேயா
 னென்றதுவுமென்னென நிருந்தேனே - அன்றே
 அருளுதயங்காண யழிந்ததுலக
 மிருண்மனதைக் காணேனினி.

(இ-ள்.) அருளே திருமேனியாகிய வெம்மெயஞ்ஞானசிரியர் நில்
 லென்ற ஓர் ஒப்பற்ற மொழியை உரைத்தகணமேக நவிகள்மாண்டு
 பொய்ப்போதமாகிய மனப்பேயுமாண்டு தனமயமாக்கி அவ்வருளின்
 மறையும்படி செயவித்த மானமியத்தைச் சொல்லப்புகுவேனாகில்
 சுட்டும் மனவாகுகே ஆனந்தம்நிறைந்து சொல்லமுடியா உண்மை
 மௌனமாக்கி விடுவதெனகொலோ வெனறும் யாங் கூறியவாறுகா
 ண்க எ-று (கசு)

எந்தாய்ல்லாட மிமையாவடிவாக
 வந்தார்க்கடிமைகொண்டே வாழுகதினேன - தந்தார்
 மொழினை மொழிமுதலே மூகையானந்த
 வழிபோயமறைந்த தருள்வாழவு.

(இ-ள்.) மூலாதாரத்தினின்றும் சுவாதிட்டானம் மணிபூரக அனா
 கதவிசுத்தி ஆக்கினைமுடிவி லிமையாவடிவாகினின்றும் உட்புறம்பாய்
 வெறுவெளியாகினின்றும் அருளேதிருமேனியாய் தோன்றியவள்ளலை
 யாஜமபாராது பார்த்துக்கேளாது கேட்டவாக்கியம் தானென்றும்
 பிறரொன்றுஞ் சுட்டுபேரத்தங்கெட அணுபவமே தானாகிறற்கு மதிசய
 மேசுட்டற்ற மௌனத்தெனறும் கூறியவாறு காண்க எ-று, (உ௦)

வாழ்தலருள்வடிவாய் வந்துபலாதானாகி
 யாழநதபரைப்பா முதுகடந்த - போழ்ந்துநீ
 வந்தசுகாரந்தமுந்தான மாண்டவொழிவிடமே
 சொந்தசுகா தீதசுகா.

(இ-ள்.) யாதோருருவிப பேரக்கசேடையு மற்று இருந்தப
 டிசுமமாவிருக்கத்திருவருணடப்பிக்கும் அதிசயத்தை யெழுதிமு
 டியாதென்றும் அவவருணமயமாகிய சுகத்திருந்தும் சிவோகநிட்
 டாரபாரு ின்றும் யாதுவனனங்களைக் கவர்ந்தார் தன்னொளியீசும மா
 ணிக்கமணிபேரல் யாதுவிடயங்களைப்பற்றியும் பற்றற்று அருண்மய

மாய்நிறைந்தும் பரயோக முதலிய சத்திசிவப்பெரும் பாழங்கடந்து
ஆரந்த மயத்தையும் அறிந்த வருட்போதமு நழுவிநின்றசகாதீதமே
நிருவிகற்பசுகமா மென்றும் கூறியவாறுகாண்க, எ-று. (உச)

சும்மாவிருந்த சுகப பாழ் விளைந்தசுகம்
அமமா வுரையற்றமர்ந்ததே - எம்மால்
உரையற்றருள்வந துரைக்குமருளுங்
கரைப்பற்றி நிற்பரர்காண்.

(இ-ள்.) வெறுவெளியா யெங்குநிறைந்த பூரண நந்தஸ்வரூபமே
இரண்டற்ற சகாதீதமயமாய் சுமமாயிருந்தும் அவறறையிதெனறுந்
திருவருளறிவிக்க அவ்வுருள்வாக்கு ஈதென்றும் உணர்பவர் கோடிக்
கொருவ ரொணிலும் அதுமாய்மாய் விளங்கு முத்தர்களை அனுபவிய
ன்றி அறிபவரின்றென்றும் கூறியவாறு காண்க, எ-று. (உஉ)

கருணம்பரத்தினிடை சாணாக்ரட்சி
வருநாள்குருநாளாய் வந்த - தொருநாள்
வெளியம்பலததே விளையாடிநின்றும்
ஒளியாமுயிரானாள்.

(இ-ள்.) பாராது பார்த்திருக்குஞ் சினமயானந்த பாவெளியில்
தோன்றிய மின்னொளியே அனந்த ஜெனனங்களின் காமிய நிட்காமி
யத்பாக்கினி சிவசிவாவெனறும் விட்டவினைக கூட்டுதததோ அறி
யேன் அந்த ஒரு நாளெனக்கென்றுஞ் சற்குருநாளாயிருந்ததோ அ
றியேன் பேரம்பலத்தினின்றும் பஞ்சாக்ஷரமேருவின் சுகாதீதின்
றும் எழுந்தென் உயிருள்ளொளியாய் அமர்ந்த எனது ஆற்றலின்மா
ன்மியத்தை யேதென்றுரைப்பேன் உடற்பேதங்களுள்ளும் உயிரொ
ன்றாகி நிறைந்து நின்றன ரென்றுங்கூறியவாறு காண்க, எ-று. (உஉ)

உள்ளும்புறம்பாயுருவ நவ ரூபமொன்றாய்
எள்ளிலெண்ணெயையுருந்தெங் குங் - கள்ளமதா
யாடுங்கிருக்கத்தறியாரே கோடிமறை
தேமருளாலதனைத்தேர்.

(இ-ள்.) உள்ளும் புறம்பாய்க் காண்பாணங் காட்சியாகி யெள்ளி னு ளெண்ணெயைப் போல வெங்குறிதைப் பிரமஸ்வரூபமே அறி வாகியும் அவரதழகிய திருக்கூத்தே மனமாகியும் வினையின்படி ஆன் மகோடிகளிடத்து ஆங்காங்கு வூட்டியுறக்கியும் சத்திசிவமயமாகியும் வினைக்கூற்றொத்த சாதனர்களின் பஞ்சமலங்களை நீக்கித்திருவருளைக் கொடுக்கப்பட்டவரும் மற்றையரு ட்காமனத்தையே விபரீதப்பேயாக் கிவிடுப்பவரும் இவ்வஸ்துவாகிய சற்குருநாதனையே கோடிவேதங் களும் கூவியறியா மௌனாதீதஸ்வரூபொன்றும் அவ்வருள்மே லீட்டால் கூறியவாறு காண்க. எ-று.

(உச)

ஒன்றேபொருளென் றுணர்த்தியதுநாமானே
மென்றேயெனத்தாமா யெண்ணியே-நின றும்
அருளாலுனீ யறிவாயதுநாம்
பொருளாகும் பூரணமாம்போது.

(இ-ள்.) பேதம்அபேதபேதா பேதரூபங்களாகிய அனந்தபி தசித்தோ ளும் எனதுஜிஸ்வரூபத்தை அறிபா தாணவமாயாமலத்தில் ளென்னமரணப ட்டிநந்தவென்னைகி ருபாபேக்கத்தால் இப்பிறவி யின்கண் அபி திநகறியாகி நின்றோகியுணர்த்த உணர்ஞான விழியா கீநிறையும் பேரறிவே நீ கற்போதமற்ற விடதக நட்போதமென் றும் அவ்வருட்போகமே நாமென்றும் அவ்வருளாலுன்னை நீ யறிந்தகாலத் துனக்குள்ளே நாமென்றும் அவ்வனுபவானந்தோ தயமே பரிபூரணமென்றும் அப்பூரண ஸ்வரூபமே நீயென்றும் என்வையு நின்றந்த உன்னையே மறந்து இரண்டற்று நில்லென்று மோகிய ஓர் அம்பரச் சொல்லே உணர்த்தியவா நென்னையும் விழுங்கியெழுந்த வள்ளலின் பிரமாநந்தசாகரத்தை யேதென்று னாபபேன் எனக்கருளிப் சிலையிதென்றுமறிவித்தவாறு காண்க. எ-று.

(உரு)

போதமொழியவருட் பூரணமாம் பூரணத்தில்
நாதாந்தவீடேநடுவொனா-பேதம்
பிறந்தாலுந்தாமே பெரும்பேரானந்தவெள்ளம்
சுறப்புந்தாமேயாஞ்சுகம்.

அ.அ. பூரண நந்தோதயம்.

(இ-ள்.) தற்போதமற்று சிவமயமாய் நின்றியென்றும் நாதாந் தமயமாய் மகார மணிபூக நடுவிலமர்ந்து ஜகமயமாய் நிறைந்தும் இச்செகழும் சொற்பனம்போற றேனறியும் முன்போல் பிறவித் துன்பமயமாய் மறையாது தன்மயமாய் தாமாகிப் பொங்குமனநதா னந்தசாகரமாகியப்பாற்கடல் மென்மேலும் பொங்கி அதுமயமாகி கிக் கொள்ளலும் வினைப்பேதப்படி யெவ்விடத்திருபி னும அவ்வழியை திருவருள்விழியால் மறைத்து அவ்வருண்மயமாய் நின்ற லும் அவரதழகிய திருக்கூத்திவ்விதமென்றும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (உசு)

எத்தனையோ ஜெனமத் தெடுத்தாய்ந்த நூல்கள் பல
அத்தனையு நீயன்றகற்றியே - சுத்தநிலை
பாராய்பாரபரமாம் பாராதுபார்த்திருக்கத்
தேரய்திருவருளிற நேய்நது.

(இ-ள்.) அனநதசாத்திரங்களை யெடுத்தாய்ந்த நான் யெனனை யாரென்று பாராதனந்த பிறவிதோறும் இவ்வண்ணமே வீணா ட்கழித்து இளைத்து விடுததவினைக்கூறொத்ததோ இப்போதெ ன்னை யான்பார்க்கமுனபோற சுட்டறகிடமின்றித் தற்போதநதே ய்ந்து சிவமயமாகிப்பாராதுபார்த்துப் பரப்பிரம்மவெளியாகி அருட் போதமே தோன்றும் இச்சுத்தநிலையே யீதென்றறியா வறியவையிப் போதாசிரியரால் அறியவந்தெங்கும் பிரகாசியாய் வினையாடிநிற்கின் நேன் என்றுங்கூறுதலை அறிக. எ-று. (உஎ)

சேர்ந்தேனேவள்ளல திருவடிநையம்பியே
ஒர்ந்தேனுலகெங்கும் ஒன்றாகி - நேர்ந்தேன
திடந்தானமக்கருளே தீர்ந்தநிலையாகும்
மடநதானே ஐயாமனை.

(இ-ள்.) திருவிழி ஜடாதாரமூர்த்தியாகிய பரமசிவமே வள்ள லெனத் திருவருக்கொண்ட வாசிரியரைக்கிமையாய்ப் பாராது பா ர்த்து உடற்குயிராய் பொருந்தி அவரதுபொன்னடிகளே கதியெ ன்றுநம்பி உடல்பொருளாவி மூன்றும் விடுத்தென்னையுமிழந்தொ ழியாதொழிந்தேன் பின்னர் கிருபாநோக்கத்தால் என்பாழ் பிற

பே பொய்யெனவறிவித்து நீக்கிச்சின்மயவெளியாகி யெங்குமோ
ருருவாகிநிறையும் அவ்வருளே திடமன்றி ஆசிரியரை வேறுகாண்
கிலேன் அவ்வருளே திருமேனியாகி தோன்றியவாசிரியரமுன்
பேரிமையா நாட்டமாகி யென்னையுமறிந்திலன் அவ்வேகமயமாய்
நிறையுமவ்வருளே ஆசிரியனொனவுங் கூறுதலை அறிக. ௭-அ. (௨௮)

மடந்தானேயைந்தெழுத்தின் மாறநிலைக்குத்
திடந்தானேயைநதைச் செபிததான் - கடந்தானே
அறிவோந்திருவருளா லாறாறைக்கிடப்ப
பிறிந்தார்பெரும பிறப்பினபேர்.

(இ-ள்.) இத்தூலதேகத்தின்கண்ணின்ற ஆன்மஸ்வரூபனாய்
ஓர் அக்ரமே ஐந்துபஞ்சாக்கரமாகிச் சிருட்டி, திதி, சங்கரா, திரோ
பவ அனுக்ரக ஐந்தொழிலாய் பொய் தத்துவங்களை மெய்போற்
றேற்றுவித்து இருட்கேவலசகலமாகிப் பிறப்பிற் பைட்டத்தி அவ
ற்றுள் அந்திரியாமியாய் ஐந்துநவாநி நிறகும அப்பூரணை மாறா
தவ்வைந்தெழுத்தாலேயே அவனாநிநையாமல நினைந்துசொல்லாமற்
சொல்லி அர்ச்சித்து இத்தூலத்தை அவ்வான்மஸ்வரூபன் பிரிநிற
பரியந்தம் உள்ளபடிசாதனைசெய்து அவற்றை அடைந்த அடிபார்
களுக்கும் பணிவிடைசெயுத்திநிறக்கவேபேராநந்தமா கியககாரந்த
போகம் தனக்குத் தானாய் ஓர்கணத்தில் மறைத்துக்கொள்ளாதோ
தன்னையறிந்தனரோ பிறப்பற்றொனனும் வற்புறுத்திக்கூறுதலை
அறிக. ௭-அ. (௨௯)

பேரற்றாபூதம் பிறப்பற்றாப்போழுதிந்த
ஊரற்றார்பாழி னுருவெளியே - பேரில்
திகம்பரியாயாடு திருக்கூத் தலிய
அகம்புறந்தன்னையறி.

(இ-ள்.) சிவமென்றுந் தானென்றும் இரண்டற்றவிடத்தே
எண்பத்துநான்கு நூறுபிரலக்ஷபேத உருவும் வெறுஞ்சாலப்
பொய்யாய் தோற்றுமோர் அகமாணவமாயையே அச்சொருபத்தி
ல் சொற்பனகற்பிதமென்றும் அவையே முப்பாழாய்விரிந்து மோ
ர்சொருபாநந்த சிதாகாச்வெளியாய் நிறைந்தும் சின்மய திகம்பரி

யாகி தாம்தாமென்றா திருநடம்பரியும ஈகரமது அழகிய திருச்
கூத்தை அறியவெனில், உண்டாய் அறியவென்ற உண்டே அறி
யாதனந்தசாத்திரங்களை ஆராய்ந்து புகங்கியுடைய பால சொல்
வதறிவதன்றி அவரை அறிய முடியாதென்ற அவரை அறித்கால
ஆனந்தலாபமென்றும் அவைகளை அநந்த நீண்டநோக்கி திரு
வருண்மயமாய அசைவற சுமமாய் முடிபடியே நிலை என்றும் அவ்
வினையே உண்டாய் உண்டாகியிருமென்றும் அறியவாறுகாண்க (இ-ள்).

அறிந்தாபோது அறியவந்தோரறிவாய்

பிரிந்தாரு நவநவ பிறரை - அறிதல்

பிறவாநெரியாப் பிரயாவிடையே

குறிதானறியாக்குணம்.

(இ-ள்.) தன்னைத்தானறிந்து பிரம்மமயமாய விளங்குதல் மெய்த்
ஞானிகள் போற்றியாய்நிறைந்து அபரூப ரூபா ரூபமாகிய நூல
சூக்தம்காரணங்கள் நீய்கி அவ்வாய்வே அறிவொன்பாறுவாகி யெவ
வுயிரிக்கும் இாதயகமவதில் ஆநந்தநிறைந்தும் நிம்மயாநாட்டமாகிய
சிவயோகமே சிவமயமாய நின்றனறி துவிதபாவனை தோற்றுவ
தின்றென்றும் அவ்வைவறியாய சுட்டறது சுமமாயிரபாரென
றும் தன்னைத்தானறிந்த அதைவத நிலைத்தோறு அறியவாறு
காண்க. (கூ)

தெரியாதுதன்னைத லைசுத்திருக்கேன்

நிருவாணமாகத் திறைத்துத - தெரவாய்

பிரியாதுவைந்த நிலை பேசாதமோன

மறிவா பிறப்பே தவர்கு.

(இ-ள்.) தத்துவங்களை அறிந்த அறிவே அறியாமையாகி நின்று
நிலையே அருளறிவாகி யாவைபுங்கவந்தது ஞான குறியனாகியும் அவ்
வருளறிவே சத்தசுத்தானந்தமயமாய் தோன்றியும் அவற்றை அவ்
வருளாலறிந்து அகமயமாய சுட்டறது பெரும வியாபியாயபெ
ரிய பாற்கடல் எதிர்த்து தன்னை முடிக்கொண்டதுபோல் பேரா
ந்தமே தோன்றுமெனில், அவ்வானந்தத்தையும் அறிந்த வருட்போ
தமும்போய் ஆனந்தாதிகமாயிரண்டறநடங்கும் பேரறிஞருக்கு பிற

கள் கூறாமல்கூறும் அவ்வேத முடிவினது ரகசியார்த்தத்தை அரு
ளே உருவாகி அவ்வருளாலறிந்து, பிறவியையும் பிரபஞ்சத்தோற
றத்தையும் கானற்சலம்போலும் சொற்பனகற்பிதம்போலும் ரூபக
தரிசனஞ்செய்து நீங்கி அதுமயமாயவிளங்கும் சிவன முதனியினிற்
பான்றி ஓசால மறந்து மறுபடியும் அவற்றை அறிந்துகொண்டி
ருடப்போர வென்றும் கூறுதல் அறிக, எ-று. (௩௪)

ஓந்தாரனந்த முருவெளியாப போவதனைத்
தீர்த்தாவினே பேதச் சென்மங்கள் - தீர்த்ததால்
தானேதானாகித் தானந்தமாராசகிங்
கூனந்தானுண்டோவுரை.

(இ-ள்.) அனந்தபேததகில வஸ்துவை உபாசித்தவினைக் கூ
றோதது தன்னை உள்ளபடி அறிந்து அதுமயமாகி தீர்த்தாரனரோ
இப்பிறவி பெருங்கடல் முனவிட்டகுறையால் சஞ்சிதசன்மபிரா
ரதவா துடர் தாலும் சுகதாசுகத்த-மனதும் பருப்பினறி காட்டுத்
தியப்பால் பறராயும் உறறாய் சூரியனொளிபோல யாவையும்
பூரணதாறகூறாதுகி அபூணத்தில மறைந்துகிடப்பரனறி அத
னைப்பறறவ்வண்டுமே ற சிந்தையுப விடவேண்டுமென்ற சிந்தை
யும் இனமென்றும் இச்சேகாதினால் நேரிடும் இதாகிதங்கலையின
தென்றும் அறியாஅச்சுவையென்றும் கூறுதல் அறிக, எ-று. (௩௫)

உறப்பாலகினைவி னொழிவுண்டோமாயபு
பிறப்பாகியெங்கும் பிண்கும - அறத்தான
துறவார் துறந்தெவையுந் தூயநிலையாகா
உறவாமோ ஞானமெனுமுர்.

(இ-ள்.) துவிதாநாமியமாகிய கடடுப்போதமே மேற்பிறவிக்கு
முனையாயிருந்து துன்பசாகரத்திற்கு இழுக்குமெனில் அப்போத
ததால் யெந்தநிடடையைக்கூடி அதனைநீக்கவல்லா அச்சுடடுப
போதமே கணப்போதேனுமநிலையிறப்பிறப்பென்றும் திருவருளோ
அடைந்தமெய்யடியார் உரைத்த உபதேசவாக்கியங்களை உட்கொ
ண்டவர்களுக்கு வீடென்றும் அவற்றை நம்பா துவிதபாவனையால்
கெடுத்து பகுத்தமனமே மேல்பிறவிக்கு வித்தாகுமென்றும் ஆயி

னவறறை பகுத்தறிந்து விடுசேரவேண்டாவோ வெனில், அனு
பவஞானமினமையால் கூடாவெனறும் தற்போதமாண்டு செத்த
வரைப்போலகிடந்த நினமலாவதகையில் தறறெரிசனமுதலியன
வருளறிக்க அறிவதே அறி மனவாகருக கெட்டாதென்றும்
சுறுதலை அறிக. எ-று. (௩௬)

சுறையேல நஞங் குறையாகுஞ்
மறைபாதிடிம்மறியாமார் ௧௧௧ - திறவா
த நனையு நவாகு மாசாரியனமுன
பொருளாளுர் தாபபூரணம்.

(இ-ள்.) தற்போதமாண்டு உன்மத்தனாய்க்கிடந்து திருவருளை
அடைவாத தாககுறைவாலன்றோ அங்க விலகநா ள்குறியும் அவ
றறையினனதென்று அறிய படாத மெய்ஞ்ஞானமாகம புலப்ப
டாமல தடையாய் மறைத்தனன்றோ தற்போதம் அத்தந்தேபூரண
ண்ட சுததிலை அனந்தகோடடிபின் பரிபாகதநால வாய்க்குமெ
னின் அருளே உருவாகுட ஞானசாரியா முன்னிலையில் இரண்டற்
றுப், பூரணமயமாய நிற்பானறும் ச வியவானுகாண்க எ-று. (௩௭)

பூரணந்தப பொருளமைந்தவாறேகாண
காரணமாவள்ளலருட் கண்மீ றுத்த - காரணனரு
னென்னையனோத்தற்கோ பென்முன்னபூரண
தனையறிந்தே னதனற்றான.

(இ-ள்.) இ பூரணந்தேதாதயமெனறும் பேரறிவாகிய ஞான
சூரியனை யாதோவெனில் காரணசறகுருவாகிய வள்ளலார் அருள்
நோக்கே விஷ்ணுமயமாகிய மனமாதியால் ஆட்டிவிக்கும் திருக
கூததை ரூபகதரிசனம் செய்வித்து அவற்றைததானனறென்று
நீக்கி சுட்டறறுயிருந்தபடியே எழுந்தருளிய அம்மெய்ஞ்ஞான
சூரியனை பின்னும் சுட்டறகு மனமாதித்தவம் ஞானாக்கினியால்
எரிந்து மருட்படுமெனில், அறிவதெங்கனமென்றும் அறியமுன்
போல் மனமாதி சிசிப்பதினறென்றும் அருணோக்கனறி அறி
யாவறிவாகி நிற்பதே சுததிலையெனறும் அவற்றால் உதயமா
கிய பூரணந்தோதய சாகரமே தனது சொரூபமென்றும்சு
றுதலை அறிக. எ-று. (௩௮)

தலமறிந்தார்க்குத் தடையிலர்நதம்
மலபரி பாகக காலவாரார் - கிலரு
வினாயமனத்துழலவோ மேலோர்விழங்கிறைப்போர்
காண்பிறப்பொழிவை காண.

(இ-ள.) மெயஞ்ஞானாரியனை அடைந்து நொம்பக் தருத
அசிபதார்தயிசியாபடி அநுபவமபெற்று அவ்வனுபவாகக் க
டையுடையாகு மென மேலாகித் மேலீடே தடையறனுமோனறு
மெனறும் அவறறையடையாத அபரகவர்க்குக் க மனமடங்கு
வதினறெனறுப மலபரிபாக காலவாரார் பிரஸித்தானபம் நீங்கு
மாறினறெனறுப கூறியவாறுசாணச, எ-று. (௧௩)

சத்தியமேயெந்தாய சகஜோகியானவநுன
புத்தியனஜோயானமறைத்த மோனம - நித்தய
அகப்பேரருட்ருநா மனத்தமாநந்தச
சுகப்போமுடிவே கம

(இ-ள.) ஐக்கோகியாரிய பந்தையேகியோமன் வுபநிரதிஜாரந்
தவருண்மப சத்திபததில் பிரண்டறசகல்கிருத்தபடியே சுமமா
யிநசுதம் மெனன புகதிபாபப நிலைய நிமைப்போதுமமாறுத
தனுள் மறைத்தொழித்தேனனனெனிறுநிங் யச்சுத்தகதி வினறு
மெழுந்த திருவிழி நடாதார ப்ரத்தியாகிய பரமசிவசதி நுடனம
அநந்தாநந்தமுப சத்துசித்தாய கண்டசுக போதபம நமுவிசுண்ட
றியா சுகாநந்தாதிதயமே உண்மைமுகதி கிலயெனறுப அவவ
ருண்மேலீட்டால் கூறியவாறுசாணச, எ-று. (௧௪)

வெண்பா மாலை (முற்றிற்று.

திருச்சி நமஸப.

வேதாகமப்பொருள்.

வெண்பா.

வேதாகமப்பொருளாய் மேயியசெநதேனருநதி
நாதாந்தவிகருது நாமவாழ்வோ - நாதாநாகக்
கூட்டிலமனக்குங்கைக் கொல்லாமறகொல்லவருள்
வீட்டிற்குடியாய் விடு.

வள்ளலெனுட்.

என்றீங்கரிநெடிலிரிய

விரதம்

வள்ளலெனுமெங்கோனே வாகார்வாகார்
வகையவியாழமுனெ மேல் வைதார்பாதம்
துள்ளிதுள்ளிதகிரிபு மருதகோதபிராககி
தொல்லெயில்வாரிநாறு வகடெரித்தும
உள்ளபடியெனையறிந்த கோபகுமேய
எள்ளமதையறியவென்றே வுள்ளதாகக
கள்ளமனதொழை மென்பினவிடார்விட்டுச
கையல்நிதிதகிலெனே கலந்தாரநாம

பஞ்சாநிபாலை.

அறிவினிலையவிடமென நறிய வேபாழ்மன
மடங்காது வறிவினினாய
அநிலையெவிடமென நறியவனில்பாடிபமது
வகுசமாடி பொங்கபொங்க
குறுகுநிலையவிடமென நறியவேவெட்டவெளி
குறியாகுப வளியனாயும
கூடவேநாகாத நிடமீதமபவ
கூததனநகபீபதமே
நெறிவேறிலாமைபாற சுழிமேய்நின்றா
னிலைபாடுதன மென்றெண்ணவே
நீக்கமறியிறைவருள் நிலைமைபாறதமே
நெககுருகமனமாயபுங்
சுறுவியும்பினொடா நின்றவாறறியாமை
கலங்கவறிவுள்ளாகியே
கவனவொளிபாவவரு மவுனகுருதேசிரா
கருணைகண் ணுடைவள்ளலே.

தந்தைமதிநைந்திட வமைநதவருட்சிந்தையோ

சராசரத்துட் சுடரதாய்

தானுத்தகார்தொருக் கோனுவெழுந்தெவையுந

தாமெனவே வந்தபொருளாய்

எந்தமலபந்தமூழ் வநகருறைசநதையை

யெட்டியுதைப்போமெனறதா

யேகமயமாகியொரு பாகமுறவாகியும்

எண்ணரியபேதவுருவாய்

சொந்தபூடலாவிபொருளெல்லாநதகர்த்தெழுநூ

சோதியாநநத சொருவாய்

சுசுக்கடன்மடுக்க சனனக்கடறுலைக்கவுஞ்

சூகூமெய்ஞ்ஞானசுடராய்

கந்தராயாறுவரை பாகியருளாயறிவின்

சுண்ணாடி-ருந்தகுநவாய்

கவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா

கருணைகண்ணுடைவள்ளலே.

(2)

உள்ளபடியென்றுரை னார்த்வழுகமாகியென்

னுணர்விழியைநாடிநாடி

புறுகசடவென்பெலாம் பாவநிலைகூர்மையா

லுருவினுளவான பொருளை

விள்ளவேஆறாறு மீதிலறிவாக்கியுப

வெட்டவெளி தன்னினின்றும்

வேதாந்தசமரசச் சித்தாந்தமுத்திரெறி

வீட்டிலெனை கொண்டுசென்றுந

துள்ளவேயாநந்த தீதமயனாகஅத்

துவைதவிழி தன்னில்வைததுந்

தூங்காதுதூங்கியே சும்மாயிராரின்ற

சூகூமெல்லாம் புகனறும்

கள்ளமனதானநிதி யடிமையறியாமையாற

கலங்கவறிவுள்ளாகியே

கவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா

கருணைகண்ணுடைவள்ளலே.

(3)

ஆத்மதிபப் பாஞ்சோதியர யெங்குமரி
 ஓமநமசிவரவென்பதரய்
 யருருருவிலாசமா புருவைந்துகோசமப்
 பாலுமை யெனுநாமராய
 சோற்றுத்துருத்தியி லிருந்துமறியாதவொரு
 சோதிமணி சொருபவெளியாய்
 துலங்குமறிவைந்தாலும யாராலுமறியாத
 தூரியவாழ் வப்பாலுமாய்
 ஏற்றுமொருகோடிமறை யாலுமறியாதவொரு
 வேகமொழி யோகவொழியில
 ஈதெனுமுணர்க்க குருநாந்னுமுதிக்கிலோ
 யேதெ னுமுணர்ப்ப துளவோ
 காற்றுமனமாயெயாடு தூற்றியெனையாண்டகுரு
 கங்குல்பக லற்றவிடமே.
 கவனவொளிபரவவரு மவுன குருதேசிகா
 க்ருணைகண்ணுடைய வளவே.

(ச)

அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு யிழியிணு
 ளடங்குவது நிருவிகற்பம்
 யாருமறியாமலுரு பேரறிவதாகிவெளி
 யாடுவது நிருவிகற்பம்
 கண்டபலபொருளெலாங் கைக்கனியதாகமுன்
 காண்பதே நிருவிகற்பங்
 கலைகளரணடோடாமற் கட்டுமோருமையைக்
 கலப்பதே நிருவிகற்பம்
 உண்டுண்டிலகிரியமு துண்ணமடையோடவா
 யுண்பதே நிருவிகற்பம்
 ஒருமூனறுகாலமிமை யாதவிழியொன்றிலே
 யுளவறிதல் நிருவிகற்பம்
 கண்டவுருவெளியெலாந் தானாகிநிற்குமொரு
 கங்குல்பக லற்றவிடமே

கூடி பூரண நந்தோதயம்.

கவனவொளிபரவவரு மெளனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடைய வளலே.

(ரு)

பஞ்சாத்மமாலே முற்றிற்று.

ஆநந்தக்களிப்பு கண்ணி.

இராகம் ராதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

குழிப்பு.

தான்றானே தான்றானே தானே தானே
தான்றானே தான்றானே தான்றானே தானே
பல்லவி.

சத்தியமாம்பொருட் டானே தன்னைச
சாற்றியநான்மறை பூடிவினிற்போனே (தான்றானே)
சாணங்கள்.

கலைணடினாலொன்று	ஆணி - முனைக்
சுயதேறிக்கொண்டமுதுண்டிரு	ஞானி
நிலையறியார்மலக	கேணி - கண்ட
நிலையருளாய்முடிநின்றதே	வாணி - சத்தி (க)
என்னபடித்தாலும்	வீணை - அதில்
எய்தாதெங்கோளருளினனமுங்	காணை
சொன்னதூழ்வினையிருந்	தோனே - வந்து
சொக்கினாற் பின்னுஞ்சிவமேது	தானே - சத்தி (உ)
தோணுமோராதாந்த	வீடு - தன்னை
தூண்டியிழுப்பதுகையெங்கோன்	பாடு
காணுமோகற்றுமென்	கேடு - குண்டலி
கைகாட்டினாலன்றோ காரணலாம்	வீடு - சத்தி (ஈ)
குண்டலியேதுநி	தானி - கொண்ட
கோரணிகூத்தின் குறிகண்டோன்	ஞானி
சண்டனுமானதுவே	நீ - வேறோர்
சண்டன்வராமுன்னர்செத்திரு	மோனி - சத்தி (ச)

எல்லா முடிந்தது	வாமே - ஐய
னென்று ஷுணாப்ப திறந்திரு	தாமே
சொல்லாவனுபூதி	யாமே - அழை
சோதிக்கத்தான்வேறு சூதாகிப்	போமே - சத்தி (ந)
பஞ்சாக்ஷரமாய	விளங்கும் - பர
மார்த்தசொருபத்தைப் பாராது	பார்த்து
துஞ்சாமறறுஞ்சிக்	கிடந்தேன - அந்த
தூயவெளியருடிதிருமேனி	கொண்ட - சத்தி (க)
நிலலுமநிலலென நெந்த	னுச்சி - மிசை
நேரிருபொற்றூளை	நேரோயிருத்தி
சொல்லாமற சொன்ன	மொழியே - கலை
சொர்க்கமூலசகழி	புகுகிடந்தேன - சத்தி (எ)
அங்கென்றெழுந்ததும்	வாசி - குண்டளி
அவ்விதைந்தழகா	புரிகுளுளே
சுகுகொன்றிருந்த	தறிய - சிவ
சித்தம்பரககூதத்தின் நிலையி	னின்ற - சத்தி (அ)
நினறேநீயா சுவாமி	யெனறேன - ஐயன
நீயேயறியது நீயானே	யெனறுஞ்
சென்றான்றிருக்கோவி	லுள்ளே - யானுஞ்
சென்றுபிணினின்றச	சுவமயவீட்டில் - சத்தி (ச)
ஆத்தாளுமப்பனு	மாங்கே - அவர்
ஆடாமவாடு மழகை	யறிந்தேன
பார்த்தால சுழிமே	லாதாரம் - அந்த
பரிபூரணநாத பரசிவ	சாரம் - சத்தி (க)
சென்றதும் நாதாந்த	விடு - அந்த
சிவகயிலையான	சிதம்பரவீடு
னென்றதும்மாமாயைக்	கூடு - உச்சி
வெளியொளியாகி	விளங்கிடுமநாடு - சத்தி (கக)
செல்லாமல்சென்ற	மடத்தில - ஐயுள்
செந்தண்மலர்ப்புதஞ்	சென்னியிடத்தில்

வல்லோரு மெலலோரும்	போற்ற - வள்ளல
வாசிவழிச்செனறேன்	தேசிகநெனறான் - சத்தி (௧௨)
தர்க்கஞ்செய்வாரொரு	கோடி - அந்த
சண்டாளர்க்குங்கதி தானுண்டா	மோடி
வற்புறுமெங்கோனை	நாடி - பொருள்மூ
வைத்திழலருள்வினையாடலாங்	கூடி - சத்தி (௧௩)
ஏதுபிறந	திறந்தீரலும் - கழுதைக்
கெடுத்துபதேசத்தை யீய்த்ததி	ஞலும்
வாது கோழி	மயிலாமோ - அருள்
வாய்மலறறேனுகா	வண்டெனாமோ - சத்தி (௧௪)
ஆயாதநூல்களை	யாய்ந்து - மூடர்
அருள்குருவாக்கினை யறியாமன்	மாய்ந்து
ஓயாப்பிறவியிற்	சாய்ந்து - துன்பால்
உருவாகியருவாகி யழிவதோ	வாழ்ந்து - சத்தி (௧௫)
ஏதேதுணாத்திடி	லாமோ - தர்க்க
வினாக்குமைய னிரங்குவர்	தாமோ
வாதொருகுதொன்று	மில்லா - அனபர்க்கு
வாயத்திமொருநத வாழ்வெளி	தாமே - சத்தி (௧௬)
எல்லாருமீசையுள்	ளோரோ - அர்
ளெண்ணார்களோகோடி	மயிர்நிகப்பாரோ
பொல்லாக்குதர்க்கத்தி	னோ - நாளைப
பிடித்தெமனகட்டையில் பேசுவ	ரியாரோ - சத்தி (௧௭)
பொல்லாநிருமூட	வஞ்சர் - நாளை
புழுமயமாகிமும் பொயமமலக்	கூட்டை
வல்லாருணாப்படி	தேர்ந்து - தனை
வழிப்படேல்கிட்டுமோசற்குருப்	பாட்டை - சத்தி (௧௮)
போதவொழிவினி	லெனறான - அந்த
பூரணமானப்பொருணிலை	யெனறும்
நாதாந்தவீடறி	யென்றான் - அங்கே
நானேயொன்றாகும் நாட்டமே	யென்றான் - சத்தி (௧௯)

சொல்லவுஞ் சொல்லற	நின்றான் - அந்தத்
தூய்வெளியாகவே றாங்கி	யிருந்தும்
இல்லையனாதியே	யென்றான் - பின்னு
மெழுந்தருளாகி யியம்பினு	னன்றோ - சத்தி (௨0)
எந்தைசம்பந்த	ரருளால் - எனக்
காகவெழுங் கண்ணுடை	வள்ளலார்தம்
பந்தமாரின் றதெல்லாம்	யார் - என்ற
பாரிதியாந்தம் பரவினதே	தேர் - சத்தி (௨௧)
ஆறுறுக்கப்புற	மாங்கே - யானே
அறிவாயிருந்தருளுனது	மாங்கே
சீறுறுமுகவள்ள	லெங்கோன வந்து
திருவடியொளருக சேர்த்தது	மாங்கே - சத்தி (௨௨)

ஆநந்தக்களிப்பு முற்றிற்று

எ று ம் புக டை .

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

குளகம்

எறுமபுகடையானேமுதற் பேதாபேதம்
வெண்பத்து நான கருதலெல்லா மொன்றாய்த்
தூறம்பினனுவாகி சுழிமுனையிலாடுஞ்
சூகூழ்தேதானாகி துரியா தீதக
கரும்பமுதமுண்டு வருட்கண்ணுன்முன்று
காலமெலாஞ் சமாதிதனிற்ருணுகொண்டே
யிருந்தபிரானெங்கோனே யென்னுளாக
வெழுந்தவொரு மொழியகத்திலிருந்ததாலே
அறிவறிந்தோம் திருஞானசம்பந்தர் பொன்
னடியறிந்தோம் சர்வபரமம அதுதானானக்
கருவறிந்தோம் காரணமேபூரணநாதக்
காகுழியறிந்தோம் கனகசபையைநாடி
கிறையறிந்தோம் சீவபரஞ்செழுவான்சோதி

தீபுழறிந்தோம் மமுதமுண்டோம்வாழ்வின

குறியறிந்தோம் திருவருளுண்மறைந்தோ மூலக்
கூத்தறிந்தோம் தனையறியார்கூற்றறிவதனமே.

எண்சீர்க்கழிநெழி ல ஆசிரியவிருத்தம்.

பாருங்கள்பூரண நந்தமபாரும
பரமகுருவள்ளலருட பரலிபபுண்டாம்
யாரப்பாவனுபவா நந்தோதைய
வாசசரியன சம்பந்தாருளாற்சொல்ல
தேரப்பாதுலையருட் டே வியாலே
தெகூணுமூத்திரிடந தெரியுமபாரு
நேரப்பாகயிலையிடம் நீயேயாவாய்
நீடுழிகற்பங்கோள் நினைவிலாகும்
சாரப்பாபூரணமே சாரநீயும்
சத்துசித்துநந்தமயததுட் சர்வாநந்தம்
வேரப்பாவேறாக வேதாந்தத்தின
வெளியாகியொளியாகி வீடுமாகி
பேரப்பாபெற்றவறகே பிறவியேது
பேசாதன்மாமே பேராநந்தக
கூரப்பாகுருமொழியாற குறித்தகுக்கூங்
கூறினேன்குருவருளால் கூர்ந்துபாரோ

இதுவுமது.

பாரப்பாபத்தருண்டு சித்தருண்டு
பண்பானபரீவன் பூத்தருண்டு
காரப்பாஅவர்களசொல்லைக கருத்திலு னு
கயிலையிடமுனக்குக காணியாகும்
யார பாவேனவமதை யசுகாரத்தால
அறியாமலயெதிர்த்ததுமிக வநாதகந்தேடிச
சேராதேபாழ்நாகு ஜெனமாஜெனமம்
தீராதகன்மவினைத் தீராதப்பா
ஊரோதுப்பேரோது கற்றோது

பூ ர ண ந ற் தே த ய ம்.

ஒருவர்துணையிலேயாப்பா உற்றுப்பாரு
 போரேதுநின்றதக்வம பொய்தான்பொய்யாய்
 போகாதேஐமநிடம பொறுப்பதேது
 தேரப்பாசிவமயத்தை தினமுமபோற்றித்
 தோந்தடியாரடிசோ தி நவருளேநோக்கிச
 சாரப்பாசற்குருவின வழித்தாய்ச்செலல
 சாயுச்சபதமதுவுஞ் சாருநதானே

இதுவுமது.

பாரப்பாபராபரத்தா யென்னுளாசசு
 பதிநெட்டுசித்தநட மென்னுளாசசு
 பேரப்பாவகத்திச ரென்னுளாசசு
 பிரமனுமாலருத்திரநு மென்னுளாசசு
 ஊரபடாசகலயுயி ரென்னுளாசசு
 உரைகோடிமந்திரங்க ளென்னுளாசசு
 தேரப்பாவைநதெழுத்து மென்னுளாசசு
 சிவகயிலைசிதம்பர மு மென்னுளாசசு
 கூரப்பாசுரோடிபறை யென்னுளாசசு
 குருசீடனமறைந்தவிட மென்னுளாசசு
 மேரபாபொதிகைகிரி யென்னுளாசசு
 மேருவலசஞாயசந்திர ரென்னுளாசசு
 சாரப்பாவருளமயத்தை சார்ந்தககால
 தாய்சிறுபெண்ணுளஉரைக்கச சார்ந்துகொண்டு
 ஏரப்பாமேலவிடு ஏரிமேகக
 இருந்ததெதுவது நியாயமென சந்தாமே

இதுவுமது .

சித்தனென்றபேர்யார்க்குத் தெளிந்திட்டோர்க்கு
 ஜெகமாய்சைசித்தானேன் சித்தனாகும்
 கர்த்தனென்றபேர்யார்க்கு கடந்தஞானி
 கருவவானேன்காரணனே கர்த்தனாகும்
 பித்தனென்றபேர்யார்க்கு பிரமாநநன்
 பேசாதபிடமறிந்தோன் பித்தனாகும்

முத்தனென்றபேர்யார்க்கு மவுனயோகி
முப்பாழுமொன்றானேன் மவுனியாகும்
சுத்தனென்றபேர்யார்க்கு சிவயோகிக்கு
சுருதிமுடித்தானேன் சுத்தன் சுத்தன்
சுத்தனென்றப்போயார்க்கு சர்வக்கியானி
சத்யமெதானானேன் சத்தநாகும்
நித்தனென்றபேர்யார்க்கு நிறைந்தஜோதி
நிர்விகற்பயநதானேன் நித்தநாமே
இத்தனையுந்தானாகி யிருந்தஒன்றே
யெனையறியசின்மயந்தாம் யெங்குநதாமே,

உ

காரணோபதேச விளக்கம்.

பூரணநதஸ்வரூபமே அறிவென னு ஞான சூரியனாகவெழுந்தரு
ளிய வெனது சற்குருவே நமசிவாயம்.

மோனாதீதவஸ்துவினது தாரதனமியழும் பக்குவர்கள் தமமை
யறியுமியல்புங் கூறுகின்றது.

ஸ்வரூப சாக்ஷாதகாரபலத்தையடைந்த ஞானிகளது நூல்கள்,
பஞ்சாக்ஷாவஸ்து வாக்கியசாமபிரதாயம். அதுபஞ்சமலத்தாறமனோ
வாக்குக்கிடாவருட்போதம். ஆதலால் அதனை விசாலமாய்ப் பிரசங்
கிப்பதல்ல அஃதெப்படியெனில் ஒருபக்குவன தனு காண புவன
போகங்களாகிய ஊனாதிகளைவெறுத்து ஞானசூரியரையடுத்து பனி
ரண்மெருடஞ் சிகிச்சைசெய்வானெனகினும் அவனது பக்குவநியதி
களைந்து தற்போதமழிய சுகாநந்தத்தைப் பெறுமிரகசியார்த்தங்களி
ல், ஒருதுட்பதனைச் செவியினிடமோதுவது அபரூபம், அதுவிட்ட
குறையாயிருக்கும் அப் டிச்சொல்லியும் மற்றோரிடஞ்சொல்வா
விருக்கவும் திருவடிக்கண்ணயிக்கியமாக்கி சிவத்தோடும் சேர்த்துக்
கொள்வதேயொழிய அவ்வெளியிற்றிருப்பவு மவனதுதற்போதம்
ஜீவிக்கவும் விவெதில்லை யாதவி னவற்றை விசாலமாய்ப் பிரசங்கிப்ப
தல்லவென்று முன்சொல்லியதுதான் அவ்வேதாந்தவாக்கியங்கள்

தேகாதியந்திரிய பரியந்தம்பற்றியெரிந்துநிற்கும் பக்குவாகட்கேயன
றி மறையருக்கல்ல அப்பக்குவர்கள் திருவருளினால் வஸ்துவையதார்
த்தமாயறியும்படி கெனது ஞானசாரியாது விழிநோக்காகிய திரு
வருட்போதத்தால் அவ்வஸ்துவைக்குறிக்கே யொருதுட்பக்கருத்
தைச்சொல்லுகின்றேன.

சிவம் என்படுவன என்னவெனில் தூரத்திலிலலாமு இத்
தேகத்துக்குள்ளிருக்குஞ் சீவனானதே சிவமென்பதாம். அத்தே
ப்படியெனில், இச்சீவன பஞ்சாவதையைப்பற்றல் ஓவனும் பஞ்
சாவதையைப்பற்றல் சிவமாம்.

எப்படியெனில் இந்தபிரணவஸவருபமான ஆதவையீவனு
டைய சன்னிதானமே தன்மாத்நிகராம இத்தேகானென்றெழு
கின்ற அகம் எனநுகற்போதம் மனோராமாய அநுகரண வி
ருத்தியாகி யிந்திரியவழிச்சென்று புவின்போகுகோப் பொருக
சாககிரசொப்பன கழுத்தி ஆகிய இம்முனாவஸ்தையிலுந்தோய
ந்து பஞ்சவனனப படிமபோல தத்துவமயமாய் அகதுக்கங்களை
கிரகிக்கிறபோதே சீவனம்.

இந்த சீவன சிருட்டி, திதி, சம நார மொனும் பிரயோகமுன
று தொழிலும் தானேதானை நனபேதுவாகிய இந்தசாகிரம
முதலிய பஞ்சாவதையினும் தோயத்துபடுது சிற்றோரெனும்,
ஆகாய நிழற்போலும் தோயவற துரிய ஆரியாதிதமயமாய் நின்ற
போது சிவமாம்.

தோயத்துஞ் சீவனாகி தோயவறச்சிவமாகி துமபிகைபோ
லும் நாவ்போலும் இந்தசிவரம பரவீவனே காண்பானாக காகதியு
மாய சத்திசிவமெனறுய குருதிடனெனறுய மிரண்டுமற மோன
மென்றும் அக்வைதமெனற போதமுமின்றி மோனாதேகநா நின்
றதே அநதச சீவவான்மஸ்வரூபசிவமாம்.

ஆதலால் இங்குடகதுக்குள பிரணவொருபமா ஆடி நிற்
கும் சீவனானதே சிவமென்பதாம்.

இந்த சீவனே சிவமாகில் இஷ்டசித்தியைப்பெறலாமே அ
தெப்படியெனில், காந்தத்தினிடம் ஊசிபற்றுதல்போல காந்தமே

ஐங்கு சிவசன்னிதானத்தில் அயமென்னுந் தத்துவங்கள் இந்த சிவ
மாத்ரு சிவஸ்யே தாலு யிமானிதது இஷ்ட-சித்தியை யிருப்பு
வது இது தத்துவ தற்போதம் இதை தத்துவ தற்போதம் சினைதத
படி ஒரு அணுவை சிநாடிக் ககூடுபா கூடாது வாககுமென அதித
அகோசாமாகிதம் அரிபிரமதகுமெட்டாத் அநத சிவமாகிய சிவனே
அணுவிற்கும் அணுவாகி அண்டகோடிகளுந் தாலு உலகநதிரனை
ப்போல மிததைபா பூபவகளாய் விளங்கு இடபிததிபா பிருப்ப
தை அபிராபிவா சநானாணனிரும் தவவாதிபாகிய பிரமவிஷ்
ணுருததி மகோசா சகாசிவமென உந் தத்துவநிரிகை மயமாய்
துவித போகாஸமாககளின ஞானசுண்ண ஸ்விபாகூடுமோ சடாகு
அவ்வாண்மாகக மபே ஞான மராமாயிப அநத பூதிசககரந்
திருந்ரின் பஞ்சவனைபபடி சமபோல மாபுமநசுதிரை திருகந்
தை யாவாபிவா அபிபவாந்ந் சாபோதமழிய ஞானசாரி ஞன்
லு மருதுகிடைததால அபிப பநட்டு பகமுதமாய யிதுவே
அதுவாய பிததபெனே சிவமமாய பிததிபாகதமோகூ மாயிப
மோனத்தில் குடியாய் மோனநிதமேயம்.

காலனேபதேச விவரம்

(மந்)

விருத்தம்

திருவான ஸ்ரீரெபுகடே சகமிநி
திருமததிதனனில ஸ்ரீசுனிதமேவி
நருவாகு காகமிநதே சதாபிவந்தான
கண்டுக்கொள்ள மன ஞம்விண்ணு மதுபாபாடி
நருவாகவாயவ வதி மோசனமாய்
உறநநானமுகந்ரும நுதர்பிமம்
அநவாகுமைநது நு மோனருபசத்தாய்
அண்டசாசரவருட் சித்தனநதாநானே.
இனி

வஸ்துவந்ருதிக்கம்.

சிவமே! இருக்கு எகாசாமம் அதாவணம் எனக கூறப்பட்ட
உதர்வேதபும ஆறுசாத்திரமும் பதினெண்புராணமும் அறுபத
மகாமகோபாத்தியாய்
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

